

คู่มือ หมอบชาวบ้าน

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2544

คู่มือท่องชาวบ้าน

รศ. นพ.สุรเกียรติ อาชานานุภาพ
และคณะบรรณาธิการวิชาการ

คู่มือเรียนรู้เรื่องการรักษาตนเอง
ส่วนลดลิขสิทธิ์

ราคา 35 บาท

จัดทำโดย
มูลนิธิท่องชาวบ้าน

จัดพิมพ์/เผยแพร่โดย
สำนักพิมพ์ท่องชาวบ้าน
36/6 ซอยประดิพัทธ์ 10 ถนนประดิพัทธ์
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2618-4710, 0-2278-1616

ข้อมูลทางบริการนักเรียนของหอสมุดแห่งชาติ

คู่มือท่องชาวบ้าน.--กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน, 2544.
240 หน้า.

1. ปัชุมพยาบาล. I. สุรเกียรติ อาชานานุภาพ, บรรณาธิการ.
II. ชื่อเรื่อง.

616.0252

ISBN 974-8317-83-8

พิมพ์ที่ พิมพ์ดี กรุงเทพฯ

จากบรรณาธิการ

คู่มือชาวบ้านเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์เป็นล้านเล่มแล้วไปเป็นคู่มือของชาวบ้านเพื่อเป็นเพื่อนแก้ทุกข์. เรื่องสุขภาพเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุด เพราะสุขภาพก็คือสุขภาวะ ซึ่งหมายถึงความเป็นปกติทั้งทางกาย, ทางจิต และทางสังคม, ความเป็นปกติคือภาวะที่เป็นสุขหรือสุขภาพ.

สุขภาพไม่ได้อยู่ในโรงพยาบาล, โรงพยาบาลไม่ใช่ที่สร้างสุขภาพ แต่เป็นที่ซ้อมเมื่อสุขภาพเสียหายเกิน ความสามารถของประชาชนที่จะซ้อมเอง. การสร้างสุขภาพต้องอยู่ที่ตัวเราเอง, อยู่ในครอบครัว, อยู่ในชุมชน, อยู่ในโรงเรียน, อยู่ในที่ทำงาน.

นั่นคือสุขภาพอยู่ในวิถีชีวิตทั้งหมด หรืออยู่ในวัฒนธรรม วัฒนธรรมคือวิถีชีวิต เราต้องช่วยกันสร้างวัฒนธรรมสุขภาพ.

การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตที่ดี, หมอบ้าวบ้านเป็นองค์กรหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ใน

การเสริมวิถีชีวิตเรียนรู้ของประชาชน ด้วยความเชื่อว่า ประชาชนทุกคนมีคักยภาพในการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีงามร่วมกันได้ การดำรงชีวิตที่ดีงามร่วมกันเป็นเป้าหมายสูงสุดของมนุษยชาติ ไม่ใช่การเอาตัวรอดเฉพาะตน ฉะนั้น มิตรภาพและการเรียนรู้ร่วมกันจึงเป็นเรื่องสำคัญ.

แม้คุณมีอหงกระษานแล้วนี้จะเป็นเรื่องของความรู้สึกในความรู้สึกนี้มีความรักจากใจของเราทุกคนที่ร่วมกันทำเพื่อมอบให้ท่าน.

หากท่านได้รับประโยชน์แม้เพียงใดก็ตาม ขอพึงขยายความรักและความรู้อกร้ายังผู้อื่น เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีงามร่วมกัน.

பூ: வாய்ச்: டி

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วงศ์สกุล)

ประชานมูลนิธิหม้อชาวบ้าน

ខែខែបញ្ជី

- គ. ន.ព.ក.ស៊ីយេរ វង់គាននៅ
- គ. ន.ព.ស៊ីនំ ហ័តុផិរតុនំ
- គ. ន.ព.សុរីយេរតិ ខាងណានានុរាប
- ន.ព.សមកិរតិ ទាតវិទ្ធ
- ព.ល.ម៉ោនី ទាតវិទ្ធ
- គ. ជ.ន.ព.ឡិយុ វិវាមុនំ
- ធន.សុនទី វិទ្យាណារាលិពេកាល
- គ. គិត វណនាកិច្ចុល
- ភ.ក.ជ.ម្ពុរ ដែងមេចា
- ភ.ក.និ.ល ននឹងឃុំ
- គ. គិត ប៉ុមិជ្រពេរកូល
- ន.ប.គិត និង ន.ប.គិត និង

โปรดอ่านหน้านี้ก่อน

หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มือสำหรับการเรียนรู้วิธีดูแลรักษาตัวเองเมื่อประสบอุบัติเหตุ, เจ็บป่วยทันทันหรือมีอาการไม่สบายเล็กๆ น้อยๆ โดยได้บอกรวบรวมด้วยการดูแลตัวเองและการใช้ยาแผนปัจจุบัน, สมุนไพรและการกดจุด.

โดยแบ่งออกเป็น 8 หมวด ได้แก่ การแนะนำการใช้หนังสือ, ดัชนีที่ง่ายแก่การค้นหา, การปฐมพยาบาล, การรักษาเบื้องต้น, การใช้ยาแผนปัจจุบันและวิธีการใช้ยา, สมุนไพร, การกดจุด และภาคผนวก.

เมื่อท่านมีปัญหาเจ็บป่วย ให้เปิดดูดัชนีอาการเจ็บป่วย (หน้า (11)) ซึ่งได้จัดอาการต่างๆ เรียงตามอักษรไว้. เมื่อพบว่าโรคหรืออาการที่เป็นนั้นมีหมายเลขออะไรในวงเล็บต่อท้าย ก็ขอให้พลิกไปดูที่หน้าตามหมายเลขนั้นๆ เช่น

ไข้หวัด (50)

ก็ให้เปิดไปที่หน้า 50

ไฟลาก (20)	ก็ให้เปิดไปที่หน้า 20
ปภาดศีรษะ (82)	ก็ให้เปิดไปที่หน้า 82
เป็นต้น.

ในแต่ละอาการจะบอกขั้นตอนการรักษาอย่างสั้นๆ ง่ายๆ ถ้าเป็นตัวยาหรือสมุนไพร หรือการกดจุดที่แนะนำให้ใช้ จะมีตัวเลขในวงเล็บกำกับต่อท้ายอยู่ด้วยทุกแห่ง. ตัวเลขในวงเล็บนี้เป็นเลขหน้าที่จะทำให้ทราบถึงรายละเอียดต่างๆ เช่น

ยาลดไข้ (108)	ก็ให้เปิดไปดูที่หน้า 108
ใบพลู (168)	ก็ให้เปิดไปดูที่หน้า 168
กดจุด (175)	ก็ให้เปิดไปดูที่หน้า 175
เป็นต้น.

ในหมวดยา ยาแต่ละประเภท จะบอกตัวยาให้เลือกใช้อยู่หลายตัว ขอให้อ่านสรุปคุณ, วิธีใช้, ข้อควรระวังอย่างละเอียด แล้วเลือกใช้เพียงตัวใดตัวหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น ยาแก้ปวดลดไข้จะบอกตัวยาไว้ 3 ตัว

ได้แก่ แอลไฟริน, เบบี้แอลไฟริน และพาราเซตามอล กีให้เลือกใช้เพียงตัวเดียวเท่านั้น.

และขอแนะนำให้อ่าน “ข้อแนะนำในการใช้ยา” ในภาคผนวกประกอบด้วย.

ส่วนราคายาที่บอกไว้ในคู่มือนี้ เป็นราคาโดยประมาณปี พ.ศ. 2544 ราคานี้ท่านซื้อจริงๆ จึงอาจแตกต่างไปบ้าง.

ในหมวดสมุนไพรได้จำแนกออกเป็นการใช้สมุนไพรตามอาการต่างๆ ที่พบบ่อย เช่น ห้องเดิน, ผื่นคัน, ไฟไหม้-น้ำร้อนลวก ฯลฯ, โดยเน้นพิชสมุนไพรที่มีอยู่ทั่วไป. การใช้สมุนไพรต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำและรายละเอียดการใช้อย่างเคร่งครัด.

ในหมวดการกดจุดมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการใช้ยาหรือไม่สามารถกินยาได้ในขณะนั้น ซึ่งหากได้มีการทดลองกดจุดและปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติไม่ต้องพึ่งยา ถือเป็นการพึ่งตนเองได้ระดับหนึ่ง.

ในภาคพนวก 1 ประกอบด้วย ข้อแนะนำในการใช้ยา, ยาที่ญิงตั้งครรภ์ไม่ควรใช้, ยาที่ญิงเลี้ยงลูกด้วยนมตัวเองไม่ควรใช้, ยาที่หารักไม่ควรใช้, ข้อแนะนำในการทำหมอ, ข้อแนะนำในการใช้ยาฉีดและน้ำเกลือ.

ในภาคพนวก 2 ประกอบด้วย การบริหารร่างกายเพื่อแก้อาการเจ็บปวด หรือเจ็บป่วย เพื่อป้องกันโรคต่างๆ และทำบริหารข้อเข่า.

คำย่อที่ใช้ในคู่มือหมอชาวบ้านเล่มนี้

ส.ต. = สตางค์ มก. = มิลลิกรัม

2-4 = 2 ถึง 4 มล. = มิลลิลิตร (ซี.ซี.)

(100) = โปรดดูหน้า 100

ข้อควรระวัง

1. โปรดอย่าลืมว่าคุณมีอิทธิพลนี้แนะนำวิธีการรักษาตนเองในขั้นต้นเท่านั้น. ถ้าท่านมีอาการเจ็บป่วยที่รุนแรง หรือลองรักษาตนเองในเบื้องต้นแล้วอาการไม่ดีขึ้น หรือกลับเป็นๆหายๆ เรื้อรัง ก็อย่าได้รอที่จะไปพบหมอ.
2. ควรกินยาให้ได้ขนาด และเมื่ออาการดีขึ้นแล้วก็ต้องกินให้ครบตามกำหนดระยะเวลาของยาแต่ละชนิดโดยเฉพาะยาปฏิชีวนะ.
3. เมื่อกินยาแล้วมีอาการแพ้ (เช่น มีลมพิษ, ผื่นคัน, หนังตาบวม, หายใจหอบแน่น) ควรหยุดยาและปรึกษาหมอ. ผู้ที่มีประวัติแพ้ยา ก่อนใช้ยาครั้งต่อไปควรปรึกษาหมอหรือเภสัชกร.
4. การรักษาเป็นการแก้ปัญหาปลายเหตุ, ทางที่ดีควรหมั่นปฏิบัติตนในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคอยู่เป็นประจำ จะเป็นหนทางที่ประหยัดและปลอดภัยกว่าการเยียวยารักษา.

ดัชนีอาการเจ็บป่วย	ก้างติดคอ 6 การโรค 41
ก.	การกรูซีพ 6 การห้ามเลือด 6
กรดเข้าตา 2	กินยาผิดหรือกินยาพิษ 8
กรดมาก 80	กุ้งยิง 43
กรดลูกผิวหนัง 2	เกลื่อน 43
กระดูกหัก 3	เกาต์ 44
กระเพาะอักเสบ หรือเป็นแผล 80	แก๊สน้ำตา 8
กระเพาะปัสสาวะ	
อักเสบ 38	ข.
กลาก 38	ข้อเคล็ด, ข้อแพลง 9
กลืนกรด, ด่าง, น้ำมันกัด, เบนชิน 4	ของเข้าจมูก 9 ของเข้าทุ่ง 10
กลืนเข็ม หรือตะปู 4	ขัดเปา 38
กลืนอาหารซึ่นใหญ่ หรือลิ่งของ 5	ไข้ (ตัวร้อน) 45
กังวลใจ 39	ไข้ไฟฟอยด์ (ไข้รากสาดน้อย) 46

ឯ្យិមាតានីរិយ	ការុម្ភ 58
(ឯ្យិចុះស៊ាន) 47	គិតមាតក 39
ឯ្យិលើគុណភាព 48	
ឯ្យិវគ្គ 50	៤.
ឯ្យិវគ្គឱ្យរួម 50	រឹងពិធម៌ 23
	រឹងស្ថាក់ 58

គ.

គនក៍ដ 24	ឈ.
គតិំនីតិំ 52	ជម្លា 10
គម្រោងតាំង	ជាមប់ឈូយ 56
(គម្រោងពក) 52	តើបែកគ 59, 66
គម្រោងតាមលើគុណភាព 53	តើបែកតា 60
គុណភាព 56	តើបែកនៅក 60
គុណភាពបើនពិធម៌ 73	តើតុំ 62, 87
គុណភាពឱ្យរួម 56	តើទិវ 62, 87
គុណគុណ 56	
គុណតា 57	ខ.
គុណតាមតាមតាម 88	ខ្សោយនុវត្តថាវិត 29
គុណុម្ភ 58	ខ្សោយឃាយិត 28

ข. ขัก 11	ตกจากที่สูง 14
ข. ขักจากไข้สูง 12	ต่อต่ออย 25
ข. ขักในคนเป็นแบบหวาน 13	ต้อกระจก 68
ข. ขักในโรคลมบ้าหมู 14	ต่อมทอนซิลอักเสบ 66
ข. ขันนะดุ 89	ตะขابกัด 26
	ตะคริว 15
ช. ชาง 86	ตะปุ่ตា 19
ช. ชิฟลิส 41	ตั้งครรภ์ 91
ช. ชีดขาว 62	ตัวร้อน 45
ช. ไซนัสอักเสบ 63	ตัวเหลือง 64
	ตาแดง, ตาแฉะ 60
	ตามัว 67
ด. ด่างเข้าตา 2	ตาเหลือง 64
ด. ด่างลวกผิวหนัง 2	ตุ่ม หนอง 89
ด. ดีซ่าน 64	แต่นต่ออย 25
ต. ตากขาว 65	ต. ถ่ายเป็นมูกเลือด 68
	ถูกแทง 20

ท.	บัวมະเจ็บ 74
ห้องเดิน	บادแปลต่าง ๆ 16
(ห้องร่วง, ห้องเลีย) 69	บ้านหมุน 97
ห้องผูก 71	บีด 68
ห้องอีด, ห้องเพือ 80	บิดซิเกลลา 68
thonชิล้อกเสบ 66	บิดอะมีบा 69
หากดูดเลือด 16	เบ็ดเกี่ยว 27
ทาลสชีเมีย 63	เบาหวาน 75
	เบื้องอาหาร 77
ນ.	
นวดหัวใจ 29	ป.
นอนไม่หลับ 39	ปวดข้อ 78
น้ำร้อนลง ก 20	ปวดขา 78
น้ำหนักลด 72	ปวดท้อง 79
แน่นท้อง 80, 88	ปวดประจำเดือน 81
	ปวดฟัน 81
บ.	ปวดศีรษะ 82
บริหารร่างกาย 195	ปวดหลัง, ปวดเอว 84
บวม 73	ปอดอักเสบ 50, 51, 61

ปั๊สสาวะ	แพลมีหนอง 19
กะปริดกะปroy 38	แพลร้อนใน 86
ปากนกกระจาก 85	แพลริมอ่อน 41
ปากเปื่อย 86	แพลลีก 18
เป็นชาง 86	แพลอักเลบ 89
เป็นบิด 68	แพลแอกฟ้าส 86
เป็นลม 86	
เป่าปาก 28	ผ.
	ผี 89
ผ.	ผีมะม่วง 42
ผงเข้าตา 30	
คอมลง 72	พ.
ผึ้งต่อย 25	พยาธิตัวตืด 90
ผื่นคัน 88	พยาธิปากขอ 90
แพลตื้น 17	พยาธิเส้นด้าย 91
แพลถลอก 17	พยาธิไส้เดือน 91
แพลถิงกระดูก 18	พิษสัตว์ทะเล 26
แพลท้อวัยวะเพศ 41	พุพอง 89
แพลพุพอง 89	แพท้อง 91

แพ้ยา 93
แพ้อากาศ 56
พ.
ฟกช้ำ 36
ไฟฟ้าซื้อต 31
ไฟลวก 20

มะเร็ง 73
มาลาเรีย 47
มีดบาด 17
มุมปากเปื่อย 85
เมารถ, เมารีอ 93
แมงกะพรุนไฟ 26
แมงป่องกัด 26
แมงมุมกัด 26
แมลงกัดต่อย 25
แมลงเข้าหู 32

ไมเกรน 82
ร.
ร้อนใน 86
ริดสีดวงตา 94
ริดสีดวงทวาร 94
เริม 58
เรอเบรี้ยว 80
โรคกระเพาะ 80
โรคทางสีเมีย 63
โรคหลอดเลือด
หัวใจเต้น 61
โรคหัวใจรุนแรง 60
ล.
ลมซัก 11, 13
ลมตะกั่ง 82
ลมในห้อง 80
ลมบ้าหมู 14

ล้มพิช 95	หนองใน 41
ลีนเป็นฝ้าขาว 95	หนองในเที่ยม 41
เลือดกำเดา 32	หน้ามีด 52
โลน 100	หมดสติ 34
โลหิตจาง 62	หมายกัด 24
ว.	หยุดหายใจ 28
วัณโรคปอด 73, 95	หวัด 50, 56
วิงเวียน 97	ห้อเลือด 36
เวียนศีรษะ 52	หอบ 35
ส.	หอยเม่นตำเท้า 27
สะอึก 33	หัด 98
สัตว์กัด 24	หัดเยอร์มัน 99
สายตาขยาย 68	หัวโน 36
สายตาลื้น 68	ห้ามเลือด 6
เสียงແບບ 98	ทิด 100
ໄສติ่งอักเสบ 80	ทีด 101
ห.	หน้ำหนวก 102
หงุดหงิด 39	หูชั้นกลางอักเสบ 50, 51
	หืออักเสบ 102

(18)

หมวดบัวบ้าน

เหงื่อ กอ อักเสบ 103

เห็นบชา 102

เห็นบ้านหมุน 97

เหา 100

อ.

อ่อนแพลี่ย 77

อาเจียน 52

อีสกอีส 104

เอดส์ 73

แอพทัส 86

ไอ 104

ดัชนียา**ประเภทของยา**

- ยาแก้ท้องเดิน 123
 ยาแก้ท้องอีดเพื่อ 120
 ยาแก้ปวด 108
 ยาแก้ปวดเกริงในท้อง 122
 ยาแก้แพ้ 111
 ยาแก้มารดา มาเรือ 114
 ยาแก้วงเวียน 114
 ยาแก้หวัด 111
 ยาแก้ทีด 117
 ยาแก้อาเจียน 114
^{ช.}ยาแก้อิ 115
 ยาขับลม 120
 ยาขับเสมหะ 116
 ยาใช้ภายนอก 143
 ยาถ่าย 123
 ยาถ่ายพยาธิ 137
- ยาบำรุงเลือด 125
 ยาปฏิชีวนะ 127
 ยาระบาย 123
 ยารักษาบิดอะมีบा 134
 ยารักษามาลาเรีย 135
 ยาลดกรด 119
^{ช.}ยาลดไข้ 108
 ยาใส่แผล ล้างแผล 147
 ยาอม/ยาพ่น
 แก้เจ็บหัวใจ 141
 ยาหยดตา 143

ชื่อยา

ก.

- กลีเซอร์린 (ยาเห็นบ) 125
 กลีเซอร์린โบทาร์ซ 147

ก.

- ชีผึ้งนำมันระกำ 147

ขึ้นตัวรักษาภัณฑ์กล่อง 150	โซเดียมไฮโวชัลเฟต (น้ำ) 150
ค.	ชาลบูตามอล 118
คลอร์芬ิรามีน 111	
คลอร์芬ิรามีน ชนิดน้ำเชื่อม 113	ด.
คลอโรควิน 135	ไดเม็นไฮดริเนต 114
ควินิน 136	
คากาไมนีโลชั่น 145	ต.
คิตโตโคนาโซล (แซมพู) 152	เตตราไซคลีน 133
โคไตรม็อกซ่าโซล 131	ไตรแอมซิโนโลน (ครีม) 146
โคลไตรามาโซล 152	
จ.	ทิงเจอร์มายาหิงคุ 121
เจนเชียนไฮโอลेट 146	ทิงเจอร์ใส่แพลสต 148
ช.	
โซเดียมคลอไรด์ อินีมา (ยาส่วน) 124	น.
	น้ำเกลือ (ชาแพลง) 149
	น้ำเกลือชาวบ้าน 141
	น้ำเชื่อมเข้มข้น 149

น้ำผึ้ง 149

บ.

เบบี้แอลไฟริน 109

เบนซิลเบนโซเอต 149

พ.

ผงน้ำตาลเกลือแร่ 139

พ.

พาราเซตามอล 110

พาราเซตามอล

ชนิดน้ำเชื่อม 111

เพนวี 127

เพร์ดันโซโลน (ครีม) 146

ไพรามาควีน 136

โพวิโดนไอโอดีน(น้ำ) 148

พ.

เฟอร์รัสซัลเฟต 125

ม.

มิสต์คาร์มิเนติฟ 121

มิสต์สกิลแอมมอน 116

มีเปนดาโซล 137

มีเปนดาโซล

ชนิดน้ำเชื่อม 139

เมโตรไนดาโซล 134

เมฟลควีน 136

ไมโคนาโซล (ครีม) 151

ย.

ยาแก้ผดผื่นคัน 145

ยาแก้ไอน้ำเชื่อม 116

ยาแก้ไอน้ำดำ 115

ยาขับลมสำหรับเด็ก 121

ยาดมแอมโมเนีย 147

ยาชาตุน้ำแดง 120

ยาป้าย

ตาเตตราไซคลีน 144

ยาพ่นแวนโกลิน 117	อ.
ยาเม็ดลดกรด 119	อะม็อกซีซิลลิน 129
ยาระบายแมกนีเซียม 123	อะมิโนฟิลลิน 117
ยารักษาภากลากเกลื่อน 150	อาร์ทีชูเนต 136
ยารักษาหิด เหา โลง 149	แอมโมเนีย 147
ยาลดการดชนิดน้ำ 118	แอลกอยออล์ 147
ยาลดไข้ชนิดน้ำเชื่อม สำหรับเด็ก 111	แอลส์เพริน 108
ยาส่วนทวาร 124	ไอโซซอร์บีด์ 141
ยาส่วนทวารหนัก 154	๗.
ยาหยดตา 143	ไฮօอลซีนบิวทิลไบร์ไมด์
ยาหยดหู 144	122
ยาเห็นบกเลี่เซอร์น 125	ไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์
ยาเห็นบช่องคลอด 152	148
ยาเห็นบทวารหนัก 153	

๙.

- วิตามินบีรวม 126
- วิตามินรวม 126

ดัชนีสมุนไพร

ก.

กระเพาะปัสสาวะ

อักเสบ 156

แก้กลาก 158

แก้ geleื่อน 158

แก้เคล็ดขัดยอก 159

แก้ญูสวัดและเริม 160

แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ 162

แก้ปวดฟัน 164

แก้ผื่นคัน 165

แก้แพลงเปือยในปาก 166

แก้พิษ

แมงกะพรุนไฟ 168

แก้แพ้อักเสบ 168

แก้ไฟไหม้ 169

แก้ลมพิษ 170

แก้หวัด 159

แก้อาการท้องผูก 161

แก้อาการวิงเวียนศีรษะ,
คลื่นไส้, อาเจียน 170
แก้ไอ 172

ข.

ขัดเปา 156

ขับเสมหะ 172

จ.

เจริญอาหาร 160

ฉ.

ฉ่าเหา 171

ฉ.

ถ่ายพยาธิลำไส้ 166

(24)

หมวดบัวบ้าน

๙.

น้ำร้อนลวก 169

แน่นจุกเสียด 162

๑๐.

ริดสีดวงทวาร 170

๑๑.

แมลงสัตว์กัดต่อย 168

๑๒.

เหงือกอักเสบ 166

ทีด 171

ดัชนีกดจุด

- คัดจมูก 181
- นอนไม่หลับ 182
- ปวดฟัน 177, 179
- ปวดหัว 176, 177
- เป็นลม 178
- เมารถ, เมารถ 179
- ระบบห้อง 181, 184
- เลือดกำเดาออก 180
- สะอึก 183
- หวัด 181
- อาเจียน 179

ภาคผนวก

- 1. ข้อแนะนำในการใช้ยา**
187
 - ยาที่ห้ามตั้งครรภ์ไม่ควรใช้ 189
 - ยาที่ห้ามเลี้ยงลูกด้วยนมตัวเองไม่ควรใช้ 190
 - ยาที่หากไม่ควรใช้ 190
 - ข้อแนะนำในการห้ามอ 191
 - ข้อแนะนำในการใช้ยาฉีดและน้ำเกลือ 192
- 2. การบริหารร่างกาย** 195
 - การบริหารเพื่อแก้อาการเฉพาะแห่ง 197
 - การบริหารข้อเข่า 207

ทำไม่ต้องดูแลรักษาตนเอง

การรักษาตนเองเพื่อคุณธรรม

พระพุทธเจ้าตรัสมานานแล้วว่า
อตุตา หิ อตุตโน นาโน

ที่กล่าวนี้มีได้หมายความว่าโลกไม่ต้องการแพทย์

ตรงข้าม โลกต้องการแพทย์ที่มีความรู้ความชำนาญมาก
ที่สุด และใช้ความรู้ความชำนาญนั้น
สอนให้ประชาชนมีความรู้ในการรักษาตัวเองมากที่สุด
และคอยช่วยเหลือในการตรวจรักษาในปัญหา
ที่ยากเกินความสามารถที่ประชาชนจะทำได้เอง

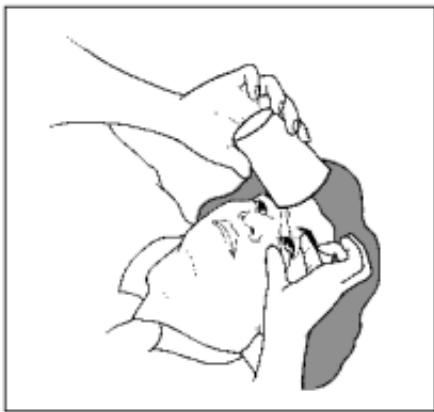
การรักษาตัวเองจึงไม่ใช่เรื่องข้าวคราว
หรือเรื่องของชนบท หรือเรื่องของความยากจน
แต่การรักษาตนเองคือคุณธรรม
ที่จะต้องขยายตัวออกให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
สำหรับมนุษยชาติโดยทั่วไป ไม่ว่าจนหรือรวย
ไม่ว่าในประเทศนี้หรือประเทศอื่นใด

ຄູ່ມືອທມອຫາວບ້ານ

ກາຣປຸດມພຍາບາລ

กรดหรือด่างเข้าตา หรือไม่แน่ใจ

1. **ห้ามขี้ตา,** รีบล้างตาด้วยน้ำสะอาดมากๆ และหลายๆ ครั้ง (ตามรูป).
2. **ห้ามใช้ด่างหรือกรดล้างแก้ฤทธิ์,** เพราะจะยิ่งมีอันตรายต่อดวงตามากขึ้น.
3. รีบพาไปหาหมอ.

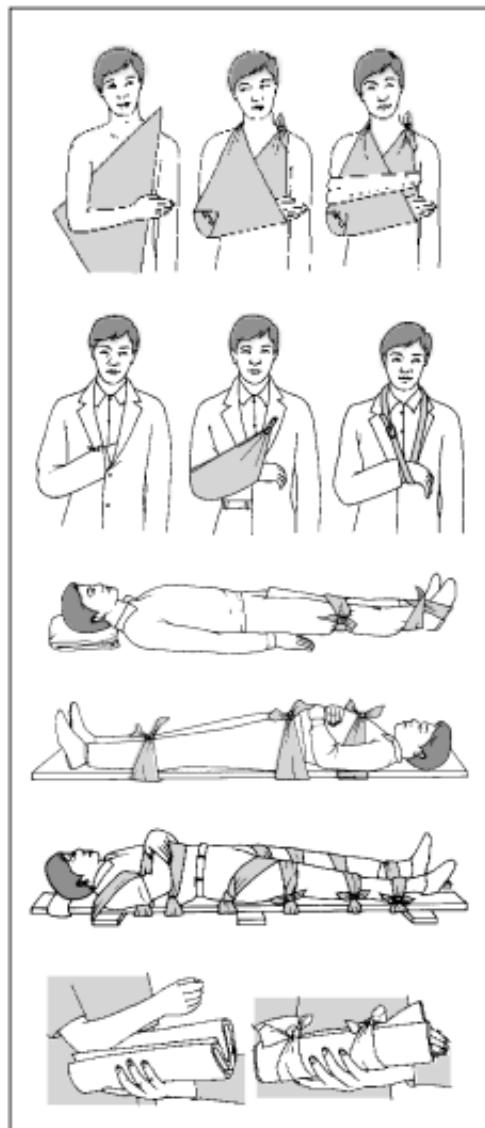
กรดหรือด่างลวกผิวหนัง หรือไม่แน่ใจ

1. แซ่หรือจุ่มอวัยวะส่วนนั้นลงในอ่างน้ำ, หรือล้างนานๆ.
2. ล้างด้วยน้ำสบู่จางๆ.
ถ้าผิวหนังลอกออก ให้ทำแพลแบบไฟลวก (20).

ក្រោចក្បង

តាត់សងសម្រាប់មិន
ក្រោចក្បង ពេល
បៀវបិទដិចរូបធើនា
និងឱ្យស៊ុនន័ែងមិន
មាន

- គឺជាប្រគល់
ឱ្យស៊ុនន័ែង ឬ
កំណើនឯងមិន
មាន។
- ឱ្យដាក់ដឹង
ថាអ្នកមិន
មានកំណើនឯង។
- តាត់បានក្រោច
និងឱ្យស៊ុនន័ែង
មិនមែនក្រោចក្បង។
- រួចរាល់ក្នុង
ក្រោចក្បង។

กลืนกรด ด่าง น้ำมันกัด น้ำมันเบนซิน หรือสารกัดกร่อน (รู้ได้เพราะกลิ่น หรือมีแพลไหมีในปากและคอหอย)

1. ห้ามทำให้อาเจียน.
2. ให้ดื่มน้ำเย็นหรือนมมาก ๆ.
3. ถ้าแน่ใจว่าเป็นกรด ให้ดื่มน้ำปูนใสหรือน้ำโซดา (ใบคาร์บอเนต).
4. ถ้าแน่ใจว่าเป็นด่าง ให้ดื่มน้ำมะนาวหรือน้ำส้มสายชูเจือจาง.
5. รีบพาไปหาหมอ.

กลืนเข็มหรือตะปู หรือสังสัย

1. ให้กินผักที่มีไยเหนียว เช่น ผักกระเจด, ขี้นหล่าย, เพื่อ "ปุ่มไม่ให้ปลายแหลมทะลุกระเพาะอาหารและลำไส้".
2. ห้ามใช้ยาถ่าย.
3. รีบพาไปหาหมอ.

กลืนอาหารซึ้นใหญ่หรือสิ่งของ (แล้วติดคอหรือหายใจไม่ออก)

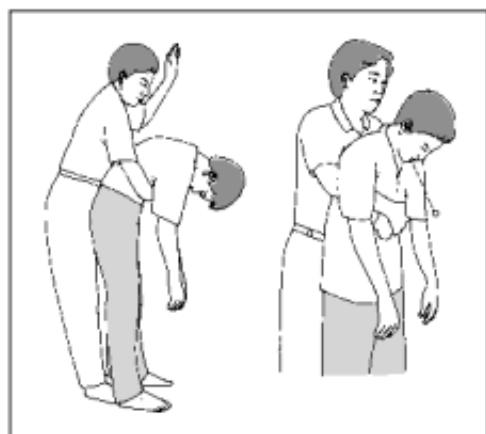
1. ถ้าพบในเด็ก

เล็ก จับคีรชะ¹
ห้อยลงต่ำ (ดัง
รูป), ตอบหลัง
แรงๆ ให้เด็กกไอ²
ออกมา ทำซ้ำๆ
จนกว่าของจะ³
หลุดออกมานะ.

2. ถ้าพบในเด็ก โตหรือผู้ใหญ่

จับลำตัวหาด
เข้าหรือตีเตะ ให้
คีรชะต่ำ และ
หน้าก้มลง แล้ว

ตอบหลังบริเวณระหว่างสะบัก 2 ข้าง, หรือใช้วิธีรัด⁴
ท้องอัดยอกดอก ทำซ้ำๆ จนกว่าของจะหลุดออกมานะ.

๖ หมวดการปฐมพยาบาล

หมวดข่าวบ้าน

- ถ้ายังไม่ออก ให้พาไปโรงพยาบาลโดยเร็ว ระหว่างไปโรงพยาบาล ให้ช่วยการหายใจ หรือทำข้อ 1 หรือ 2 ด้วย.

ก้างติดคอ หรือสงสัย

- กลืนก้อนข้าวสุก หรือกลัวยหั้งคำ หรือก้อนขنمปัง นิ่มๆ โดยไม่ต้องเคี้ยว.
- ถ้ายังไม่หลุด กลืนน้ำส้มสายชูเจือจาง ก้างจะอ่อนลงได้.
- ถ้ายังไม่หลุด ควรไปหาหมอ.

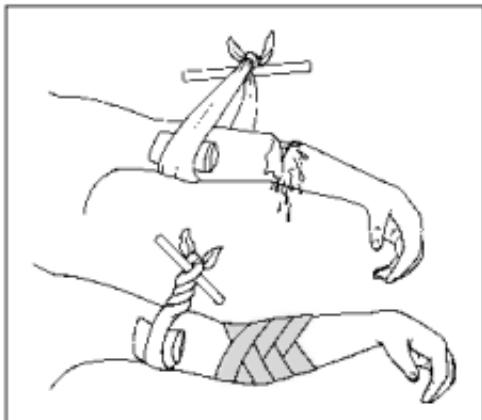
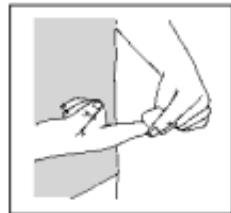
การกู้ชีพหรือการฟื้นชีวิต

เมื่อผู้ป่วยหมดสติทันที คลำชีพจรที่คอไม่ได้และ ไม่หายใจ ให้เป่าปาก ช่วยหายใจและนวดหัวใจ (29).

การห้ามเลือด

- ถ้าบาดแผลเล็ก กดปากแผลด้วยฝ่า手掌 แล้วพันให้แน่น.

2. ถ้าบาดแผลใหญ่ เลือดออกพุ่ง ทำตามข้อ 1 แล้วเลือดยังไม่หยุด ใช้ผ้าเชือกหรือสายยางรัดเหนือแผล (ระหว่างบาดแผลกับหัวใจ) ให้แน่นพอที่เลือดหยุด ให้เหล่านั้น โดยวิธีส่วนปลายไม่เขียวคล้ำ หรือถ้าเป็นเลือดพุ่งออกมากจากปลายหลอดเลือดที่ขาดอยู่ ให้ใช้ก้อนผ้าเล็กๆ กัดลงตรงนั้น เลือดจะหยุดได้.
3. ยกส่วนที่มีเลือดออกให้สูงไว้.

กินยาผิดหรือกินยาพิษ

ถ้าผู้ป่วยยังรู้สึกตัวดี

- พยาบาลใช้นิวลั่งคอ ให้อาเจียนซ้ำๆ.
- ดีมนมหรือน้ำเย็น 4-5 แก้ว หรือกลืนไข่ติด 5-10 พอง จะช่วยให้พิษยาถูกดูดซึมได้น้อยลง.
- รับประทานอาหาร พร้อมกับนำยาที่กินไปด้วย.

ถ้าผู้ป่วยหมดสติ

ให้ปฐมพยาบาลแบบอาการหมดสติ (34). ห้ามกรอกยาหรือให้กินอะไรหั้งสิ้น, และรับประทานอาหาร พร้อมกับนำยาที่กินไปด้วย.

แก๊สหน้าตา

- ให้หลับตาและกลั้นหายใจชั่วคราว ใช้ผ้าชุบน้ำปิดหน้า หรือใช้ถุงพลาสติกใส่คลุมคีรณะและหน้าไว้ชั่วคราว.
- รีบออกจากบริเวณนั้น.
- ล้างตาด้วยน้ำสะอาดหลาย ๆ ครั้ง.

ข้อเคล็ด ข้อแพลง หรือสังสัย เพราะข้อพลิก หรือเจ็บเวลาเคลื่อนไหว

1. ให้ข้อนั้นอยู่ใน “ขับเขี้ยวนให้น้อยที่สุด” และยกสูงไว้.
2. ในการณ์ที่เพิ่งเป็นหรือยังไม่เกิน 48 ชั่วโมง ข้อยังไม่ทันบวมหรือบวมน้อย ให้ประคบด้วยน้ำเย็นหรือน้ำแข็งนาน 15-30 นาที วันละ 2 ครั้ง.
3. ในระยะหลัง (หลัง 48 ชั่วโมง) เมื่อข้อบวมเต็มที่แล้ว ให้ประคบด้วยน้ำร้อน, หรือนวดด้วยน้ำมันหรือสมุนไพร (159) หรือครีมแก้ชา.
4. ถ้าเป็นมากจนเคลื่อนไหวข้อนั้นไม่ได้เลย ให้รับปรึกษาหมอ.

ของเข้าจมูก

บีบሩຈມູກທີ່ໄມ້ມີຂອງອູ່ ແລ້ວສິ່ງຂ້າງທີ່ມີຂອງອູ່ແຮງໆ.

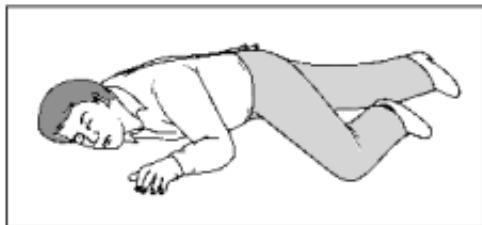
ไม่ควรแคะ เพราะจะดันเล็กเข้าไปอึກ, ถ้าไม่ออกควรรีบไปหาหมอ.

ของเข้าหู

1. ตะแคงคีรษะ หันหูข้างที่ลิ่งແປلغปลอมเข้าลง ตอบคีรษะด้านบนเบาๆ ให้ของหล่นออกมา.
2. ถ้าไม่ออก หยุดน้ำมันพีซ 3-4 หยด เข้าในหูข้างนั้น แล้วทำข้อ 1 ซ้ำ.
3. ถ้าไม่ออก ห้ามแคบ เพราะของจะยิ่งเข้าลึก ควรรีบไปหาหมอ.

จน้ำหรือตกน้ำ

1. ช่วยให้ผู้จน้ำขึ้นจากน้ำโดยเร็วที่สุด.
2. ถ้าผู้ป่วยยังรู้สติดีและหายใจได้ดี ให้ผู้ป่วยนอนราบ กับพื้น, เช็ดตัวให้แห้ง, ให้ความอบอุ่น.
3. ถ้าผู้ป่วยรู้สึกตัว แต่ไอและอาเจียน ให้ผู้ป่วยนอน ตะแคงกว่า (ดังรูป) เพื่อให้อาเจียนและเสมหะหลอกางได้ง่าย.
4. ในผู้ป่วยที่หมดสติ ให้คลำชีพ-ชาร์โคม, ในการณ์

ที่คั่ล์ได้แต่หายใจลำบาก ให้จับพอดตักหรืออโถะ ให้หัวทิม เแล้วตอบหลังให้ไอและอาเจียนอาจน้ำออก แล้วรีบช่วยหายใจโดยวิธีเป่าปากหรือปากต่อปาก (28).

5. ในการณ์ที่คั่ล์ซึ่งพาร์ที่ค้อไม่ได้และหยุดหายใจ ให้ช่วยคืนชีพโดยการเป alm เช้าปากและนวดหัวใจ (29).
6. รีบนำส่งโรงพยาบาล.

ในการณ์ที่ผู้ป่วยยังไม่ฟื้นคืนสติและคั่ล์ซึ่งพาร์ที่ค้อไม่ได้ ให้ช่วยหายใจโดยการเป่าปาก พร้อมกับ นวดหัวใจอยู่ตลอดเวลาในขณะเดินทาง จนกว่าจะถึง โรงพยาบาล, และมีแพทย์ประจำโรงพยาบาลมาทำการ รักษาต่อ.

ชัก

1. จับนอนตะแคงคว่า (ดังรูปในเรื่อง jm น้ำ).
2. ใช้ด้ามช้อนพันผ้า ค่อยๆ สอดเข้าไปในปากระหว่าง พ่นกรรมข้างใดข้างหนึ่งเพื่อป้องกันการกัดลิ้น (ห้าม งัดปากขณะชัก เพราะจะทำให้ฟันหัก และเกิด

อันตรายได้).

3. **ห้าม**การอยาขขณะซัก (นอกจากหยุดซักหรือมีสติดี และกลืนได้แล้ว) เพราะอาจทำให้ลำลัก และทำให้ปอดบวมได้.
4. ถ้าอาการไม่ดีขึ้นหรือไม่เคยเป็นมาก่อน ควรรีบไปหาหมอโดยด่วน.
5. ถ้าอาการดีขึ้น และมียาแก้ไข้กินอยู่แล้ว ควรรีบปรึกษาหมอเรื่องการปรับยาใหม่ ไม่ควรเพิ่มยาเอง.

ชักจากไข้สูง (มักพบในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี)

1. เชื้อด้วย ชอกคอ และแขนขา ด้วยน้ำเย็นธรรมชาติ หรือน้ำอุ่น จนกว่าตัวจะเย็น.
2. จับนอนตะแคงค่าว่า.
3. ใช้ด้ามช้อนพันผ้า ค่อยๆ สอดเข้าไปในปากระหว่างพักรากมข้างใดข้างหนึ่งเพื่อป้องกันการกัดลิ้น (**ห้าม** งัดปากขณะซัก เพราะจะทำให้ฟันหัก และเกิดอันตรายได้).
4. **ห้าม** การอยาขขณะซัก (นอกจากหยุดซักหรือรู้สึก

ตัวดี และกลืนได้แล้ว) เพราะสำลักง่าย ทำให้ปอดบวมได้.

5. ถ้าเป็นการซักครั้งแรก รีบพาไปหาหมอ.
6. ถ้าเคยซักมาก่อน และหมอยกให้ยาลดไข้และยากันซักไว้แล้ว ให้ทำการคำแนะนำของหมอ และพาไปหาหมอเพื่อรักษาสาเหตุของไข้.

ชักในคนเป็นเบาหวาน

(ที่กินยาหรือฉีดยารักษาเบาหวาน)

1. ถ้ายังกลืนได้และรู้สึกตัวดี พยายามให้ดื่มน้ำเชื่อม ผสมน้ำ หรือน้ำหวาน ถ้าอาการดีขึ้น แสดงว่ากินหรือฉีดยามากไป ให้กินอาหารหรือดื่มน้ำหวานเพิ่มขึ้น และพาไปหาหมอเพื่อปรับยาใหม่.
2. ถ้าหมดสติ ให้รีบพาไปหาหมอที่ใกล้ที่สุด เพื่อฉีดกลูโคสเข้าทางหลอดเลือดโดยตรง.
3. ป้องกันได้โดยดื่มน้ำหวานหรือกินขนมหวานเมื่อหิว, หนำ寐, เป็นลม, ใจสั่น, ใจหวิว, เหื่องอก โดยไม่รู้สาเหตุ.

ชักในโรคลมบ้าหมู

- จับนอนตะแคงกว่า (ดังรูปหน้า 10) ระวังไม่ให้ตก เตียงหรือกระแทกลิ้งของต่างๆ.
- ใช้ด้ามช้อนพันผ้า ค่อยๆ สอดเข้าไปในปากระหว่าง พนกรามข้างใดข้างหนึ่งเพื่อป้องกันการกัดปาก หรือลิ้น.
- ถ้าหยุดชัก รู้สึกตัวดีแล้วกลืนได้ ให้กินยาแก้ชักที่ เดยกินอยู่อีก 2-3 เม็ดทันที และไปหาหมอ.
- ถ้าชักไม่หยุด ให้พาไปหาหมอที่ใกล้ที่สุดเพื่อฉีดยา กันชักโดยด่วน.
- ป้องกันได้โดยไม่อุดนอนหรือดีมสูรา, ไม่ไปในที่มีไฟวับๆ แรมๆ หรือมีเสียงดังอีกทีก, ไม่ทำงานที่อาจเกิดอุบัติเหตุ และกินยาแก้ชักตามคำแนะนำ ของหมอ.

ตกจากที่สูง

- ให้ส่วนที่บาดเจ็บหรือปวดอยู่นิ่งๆ.
- ถ้าหมดสติ หรือปวดคอหรือหลังจนขับไม่ได้ ให้

อยู่นี่ ๆ ในท่าที่สบายที่สุดจนกว่าจะหายแพ่นกระดานหรือเปลแข็งได้ แล้วสอดแผ่นกระดานหรือเปลแข็งเข้าใต้ตัว ถ้าจะยกตัวขึ้นต้องยกทั้งตัว ให้หัว คอ และหลังเป็นเส้นตรง.

3. ห้าม พยุงเดินหรืออุ้ม.
4. ถ้ามีบาดแผลหรือเลือดออก ใช้น้ำสะอาดล้างแผล และห้ามเลือด (ดูรายละเอียดการห้ามเลือดหน้า 6).
5. ไม่ให้ดื่มน้ำหรือกินอาหาร.
6. ถ้าอาการมาก รีบพาไปหาหมอ.

ตะคริว

1. ยืดกล้ามเนื้อที่ปวดและเกร็งแข็ง (เป็นตะคริว) ให้คลายออก หลังจากนั้นอาจใช้ยาหม่องหรือน้ำมันหรือครีมนวดกล้ามเนื้อ หรือใช้น้ำร้อนประคบ.
2. ถ้าเป็นที่น่อง ให้เหยียดขาและกระดกปลายเท้าขึ้น อาจต้องใช้มือช่วยดันปลายเท้าขึ้น เพื่อยืดกล้ามเนื้อน่องที่เป็นตะคริว.
3. ถ้าเป็นตะคริวหลังจากเสียเหงื่อมาก ให้ดื่มน้ำเกลือ

(เกลือ ๑ ช้อนชา ในน้ำหนึ่งแก้วใหญ่) หรือน้ำตาล
เกลือแร่ (139).

หากดูดเลือด

- ห้ามดึงออก เพราะเลือดจะหยุดยาก.
- จีตัวหากด้วยธูปติดไฟ หรือไม่ขิดติดไฟ, รอยเกลือ
ป่นบนตัวหาก หรือใช้น้ำส้มสายชู, เหล้า หรือน้ำมัน
ราดตัวหาก หากจะหลุดออกมา.
- ล้างแผลให้สะอาดแล้วใส่ทิงเจอร์ใส่แผลสด (148)
หรือน้ำยาโพวิโนน ไอโอดีน (148).

บาดแผล

ก. แผลสดหัวไป

- ก่อนจะทำแผล ต้องล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง.
- แต่งแผลที่สะอาดก่อนแผลที่สกปรก (วิธีแต่งแผล
ชนิดต่างๆ ดูหัวข้อต่อไป).
- ใช้สำลีชูบและกากออล (147) เช็ดรอบแผลจากในวน
ออกมายังนอกทางเดียว ไม่ให้เช็ดลงในแผลหรือ

วนกลับไปกลับมา แล้วทารบริเวณแพลงด้วยน้ำยาโพ-
วิโคนไอโอดีน (148).

4. ปิดแพลงด้วยผ้ากอชหรือผ้าสะอาด.
5. หลังจากแต่งแพลงแล้วต้องไม่ให้แพลงถูกน้ำ มิฉะนั้น
จะเป็นหนองง่าย หรือหายช้า.
6. ควรทำความสะอาดแพลง เปลี่ยนผ้ากอชวันละ 1 ครั้ง
จนกว่าแพลงจะหาย.

ข. แพลงอก

1. ล้างแพลงด้วยน้ำสุกและสบู่ เอการวดดินที่มีอยู่ใน
แพลงออกให้หมด.
2. เช็ดรอบแพลงด้วยแอลกอฮอล์ (147).
3. ทาแพลงด้วยทิงเจอร์ไส์แพลงสตด (148) หรือน้ำยาโพ-
วิโคนไอโอดีน (148).
4. ไม่ต้องปิดแพลง.

ค. แพลงตื้นหรือแพลงมีดบาด (เลือดออกไม่มาก)

1. บีบให้เลือดซะเอาสิ่งสกปรกออกมาน้ำ.

2. ถ้ามีผุ่นพงหรือสกปรก ต้องล้างออกด้วยน้ำสุกับสบู่.
3. ใส่ทิงเจอร์ไล่แพลสต (148) หรือน้ำยาโพวิโนนไอก็อติน (148).
4. พันรัดให้ขอบแพลติดกัน.
5. ควรทำความสะอาดแผลและเปลี่ยนผ้ากอชwan ละ 1 ครั้ง จนกว่าแพลงจะหาย.

๙. แพลลึก แพลถึงกระดูกหรือมีกระดูกโผล่

1. ใช้น้ำสะอาดรذاดแพลงให้แพลงสะอาดขึ้น.
2. ห้ามคุยแพลง ห้ามดึงมีด ไม้ หรืออะไรที่ติดแน่นอยู่ออก และห้ามจับกระดูกยัดกลับเข้าไป.
3. ห้ามเลือด (6).
4. ใช้ผ้าสะอาดคลุมปิดบาดแพลง.
5. ให้ส่วนที่มีแพลงอยู่นิ่งๆ และอยู่สูง (ไม่ห้อยต่ำ).
6. รีบพาไปหาหมอ.

จ. แพลมีหน่อง

1. ล้างแพลงด้วยน้ำเกลือล้างแพลง (149) หรือน้ำยาไฮ-ไดรเจนเพอร์ออกไซด์ (148) วันละ 2-4 ครั้ง (ถ้าหากเป็นมาก ต้องล้างบ่อย).
2. ใช้สำลีหรือผ้าสะอาดชุบให้แห้ง.
3. ใช้ผ้ากอชหรือผ้าสะอาดชุบน้ำผึ้งหรือน้ำเชื่อมเข้มข้น (149)ปิดแพลง.
4. ถ้าแพลงอักเสบรุนแรง หรืออาการไม่ดีขึ้นใน 3 วันควรไปหาหมอ อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ (127).

ฉ. แพลงตะปูตា

1. ดึงตะปูออก และบีบเลือดให้ออกมาตามรูแพลง.
2. ใช้เข็มสะอาดสะกิดปากแพลงให้กว้างออก.
3. ล้างเอาเศษดินออกให้หมด.
4. ใช้น้ำยาไฮไดรเจนเพอร์ออกไซด์ (148) ซับล้าง และทำความสะอาดแพลงอีกครั้ง แล้วใส่ทิงเจร์รี่ใส่แพลงสตด (148) หรือน้ำยาโพวิโคน่าโวตีน (148).
5. ปิดแพลง ห้ามถูกน้ำ.

6. ถ้าตะปูต่ำลึกหรือแพลงระบบมาก ให้รีบไปหาหมอเพื่อพิจารณาฉีดยาป้องกันบาดทะยักและใช้ยาปฏิชีวนะ (127).

ช. แพลงแข็ง (เช่น ด้วยมีดหรือไม้) บริเวณลำตัว

1. ห้ามดึงมีด (หรือไม้) ออก เพื่อสอดคลายในการเคลื่อนย้าย ถ้าไม่ที่แข็งเข้าลำตัวยาวมากอาจตัดให้ลับได้โดยไม่ให้สะเทือนแพลงมาก (ถ้าสะเทือนมาก ไม่ต้องตัด).
2. ให้อุญัning ๆ เคลื่อนย้ายด้วยความระมัดระวัง.
3. รีบนำส่งโรงพยาบาล.

ช. แพลงน้ำร้อนหรือไฟลวก

1. ให้เปลบบริเวณที่ถูกลวกในน้ำเย็น (หรือน้ำใส่น้ำแข็ง) ที่สะอาด หรือใช้ผ้าชุบน้ำเย็นปะ หรือใช้ถุงพลาสติกสะอาดใส่น้ำแข็งวางตรงบริเวณที่ถูกลวก เพื่อลดอาการปวดแบบปวดร้อน และลดอาการอักเสบ (ดังรูป) จนอาการดีขึ้นแล้ว (ประมาณ 10-30 นาที) จึง

ตรวจดูผิวนัง.

2. ถ้าหันง์ไม่พุpong
หรือหลุดออก
ให้ล้างแผลให้
สะอาด ซับให้
แห้ง, แล้วทาด้วย
ครีมเพร์ดนิโซโลน (146) หรือครีมไตรแอมซิโนโลน
(146) บางๆ, หรือใช้น้ำปูนใส่ผสมน้ำมะพร้าว (อย่าง
ละเอียด กัน ตีให้เข้ากัน) ทา, หรือใช้วุ่นว่านหางจระเข้
(169) ทา.

3. ถ้าเป็นตุ่มพองเล็กน้อย

- 3.1 ถ้าเกิดที่ฝ่ามือ ให้ล้างให้สะอาด, ไม่ควรเจาะออก
ปล่อยให้แห้งและหลุดล่อนไปเอง.
- 3.2 ถ้าเกิดที่แขนขา หลังมือหรือหลังเท้า ให้ทำ
ความสะอาดด้วยน้ำสบู่, ใช้เข็มที่เชื่อมกอซออล
(147) เจาะน้ำในตุ่มพองออก, ใช้ผ้ากอซกดซับ
น้ำเหลือง, ทาด้วยทิงเจอร์ไส้แพลงสต์ (148) หรือ
น้ำยาโพวิโคนไอโอดีน (148), แล้วพันด้วยผ้าพัน

แลลให้แน่น.

4. ถ้าหนังหลุดออกขนาดไม่เกิน 2-3 ฝ่ามือ

4.1 ถ้าเกิดตามตัวหรือแขนขา ให้ทำความสะอาดด้วยน้ำเกลือนอร์มอลหรือน้ำต้มสุก, ถ้าสกปรกมากอาจใช้สบู่เด็กฟอกได้ แล้วทาด้วยยา raksha แลลไฟไหม้น้ำร้อนลวก, หรือน้ำปูนใส่ผสมน้ำมะพร้าว หรือใช้วุ่นว่านหางจระเข้ (169) ทาวันละ 1-2 ครั้ง.

4.2 ถ้าเป็นที่แขนหรือขา ยกส่วนที่เป็นแลลให้สูงกว่าระดับหัวใจ ถ้าปวด กินยาแก้ปวด (108). ควรปรึกษาหมอเพื่อพิจารณาฉีดยาป้องกันบาดทะยักและใช้ยาปฏิชีวนะ (127).

4.3 ถ้าเกิดที่ใบหน้าหรือข้อพับต่างๆ ควรรีบไปหาหมอ.

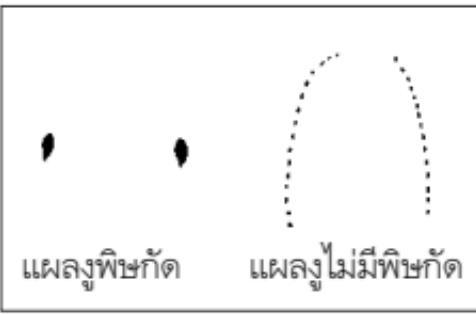
5. ถ้าหนังหลุดลอกขนาดมากกว่า 3 ฝ่ามือ

5.1 เปลี่ยงเสื้อผ้าออกจากบริเวณที่ถูกลวก, ถ้าถอดออกลำบาก ควรตัดออกเป็นชิ้นๆ.

5.2 ถ้ามีอาการคล้ายเป็นลม ให้นอนยกเท้าสูงเล็กน้อย.

- 5.3 ถ้ามีกำไลหรือแหวน ให้ถอดออก.
- 5.4 ถ้ากระหายน้ำ ให้ดื่มน้ำเกลือช่าวบ้าน (141).
- 5.5 ถ้าปวด ให้กินยาแก้ปวด (108).
- 5.6 ควรใช้ผ้าสะอาดบาง ๆ คลุมแพลงแล้วรีบพาไปหาหมอ.

ญู. แพลงพิษกัด

1. ถูรอยแพลง ถ้างูไม่มีพิษ แพลงจะเป็นรอยถลอกให้ทำแพลงแบบแพลงถลอก (17) และถ้าแพลงไม่ลุกลามหรือไม่มีอาการอื่น ไม่ต้องไปหาหมอ แพลงจะหายเอง.

แพลงพิษกัด แพลงไม่มีพิษกัด
2. พุดปลอบใจ อย่าให้กลัวหรือตกใจ, ให้นอนนิ่ง ๆ, ถ้า

จำเป็นให้เคลื่อนไหวน้อยที่สุด.

3. **ห้ามดีมเหล้า** ยาดองเหล้า หรือยากล่อมประสาท.
4. **ห้ามใช้มีดกรีดปากแผล** **ห้ามบีบเค้นบริเวณแผล** เพราะจะทำให้แผลช้ำ ตกປรุก และทำให้พิษกระจายเร็วขึ้น.
5. **ห้ามขันชาเนาะรัดแขนหรือขา** เพราะจะเกิดอันตรายมากขึ้น.
6. **รีบพาไปหาหมอ**, ถ้าเป็นไปได้ควรนำชาแกงที่กัดไปด้วย.
7. **ถ้ายุดหายใจ** ให้เป่าปากช่วยหายใจ (28).

ด. แพลงก์นกัดหรือสัตว์กัด

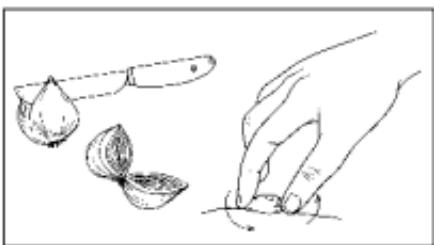
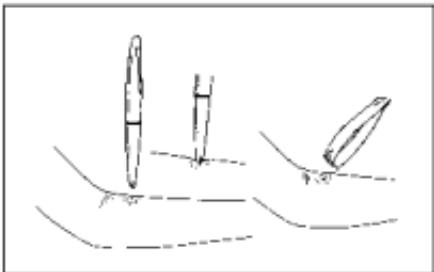
(เช่น หมา แมว สัตว์ป่ากัด)

1. ให้รับทำแพลงก์นที่ โดยล้างแพลงก์น้ำสะอาด, พอกสนู๊ฟลายฯ ครั้ง, แล้วซับแพลงก์น้ำด้วยแอลกอฮอล์ (147) หรือทิงเจอร์ไซส์แพลงก์สด (148) หรือน้ำยาโพวิโคนไอโอดีน (148).
2. **รีบพาไปหาหมอ** เพื่อพิจารณาฉีดยาป้องกันบาดทะยัก, ฉีดยาป้องกันโรคกลัวน้ำและใช้ยาปฏิชีวนะ (127).

ต. แพลงก์ต่อตัว

ผึ้ง แต่น ต่อ ต้อย

1. ใช้หลอดดูดนม (หlod ก้าแฟ) เล็กๆ แข็งๆ หรือปลายด้ามปากกลูกสินีที่ถอดไส้ปากการอกแล้วครอบจุดที่ถูกกัด กัดลงให้เหล็กในโพลี่ แล้วดึงเอาเหล็กในออก.

- ใช้หัวหอมผ่าครึ่ง เอาด้านที่ผ่าถูกนิวหนังบริเวณที่ถูกแมลงกัดหรือต่อย ทำซ้ำๆ 5 นาที.
- ทาแพลงก์ด้วยแอมโมเนีย (147) หรือครีมเพร์คิดนิโซโลน (146) หรือครีมไตรแอมซิโนโลน (146).
- ถ้าปวด กินยาแก้ปวด (108), อาจใช้น้ำแข็งประคบ.
- ถ้าหนังตาบวมหรือหายใจไม่สะดวก รีบไปหาหมอเพื่อพิจารณาฉีดอะดรีนาลิน.

ตะขาน แมงมุม แมงป่อง กัด

1. ทาแพลตัวยแอมโมเนีย (147) หรือครีมเพร์คิดนิโซโลน (146) หรือครีมไตรแอมซิโนโลน (146).
2. ถ้าปวด กินยาแก้ปวด (108), อาจใช้น้ำแข็งประคบ.
3. ถ้าปวดมาก พาไปหาหมอ อาจต้องฉีดยาชาให้หาย.

๗. พิษสัตว์ทะเล (รวมหังเงี่ยงปลาที่มีพิษ)

ให้วรับแข่นน้ำอุ่นที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส หรือ 104 องศา Fahrneไฮต์ นานประมาณ 4-5 นาที, ถ้ายังปวด กินยาแก้ปวด (108).

๘. แพลงก์โนและพะรุงไฟ

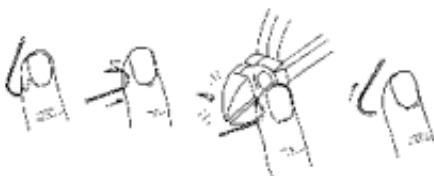
1. ใช้ทรายหรือใบผักบุ้งทะเล (168) ถูบริเวณหน้าเพื่อเอาเมือกออก.
2. ล้างน้ำกับสบู่.
3. ทาด้วยน้ำปูนใส หรือแอมโมเนีย (147) หรือครีมเพร์คิดนิโซโลน (146) หรือครีมไตรแอมซิโนโลน (146).
4. อาการไม่ดีขึ้น รีบนำส่งโรงพยาบาล.

๙. หอยเม่นตำเห้า

พยาญามเอาหามออก, ถ้าเอาออกไม่ได้ ให้ใช้ ก้อนหินทุบหนามที่ตำอยู่ในเห้าให้แหลกละเอียด, ถ้าไม่หายปวด กินยาแก้ปวด (108).

๑๐. แพลงก์เน็ตเกี่ยว

๑. ดึงออกตามรูป ก. หรือ ข.
๒. ปีบเลือดออกจากรูแพลง.
๓. ล้างแพลงให้สะอาด.
๔. ทาแอลกอฮอล์ (147) หรือเหล้า.
๕. ไปหาหมอเพื่อพิจารณาฉีดยาป้องกันบาด-หอบยกและใช้ยา

รูป ก. ถ้าปลายที่มีเงียงโผล่ ตัดปลายที่มีเงียงออก และดึงถอนออกจากเนื้อได้

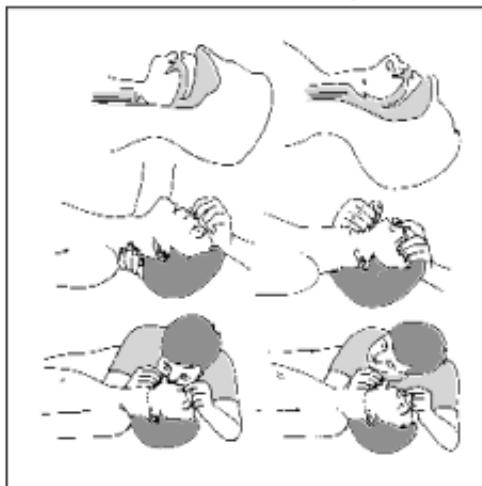

รูป ข. ถ้าปลายไม่โผล่ ดันจนปลายโผล่ คีบปลายไว้ และตัด kone และจึงดึงปลายและเงียงออก.

ปฏิชีวนะ (127).

เป้าปากช่วยหายใจ ถ้าหายใจไม่ออกหรือหยุดหายใจ

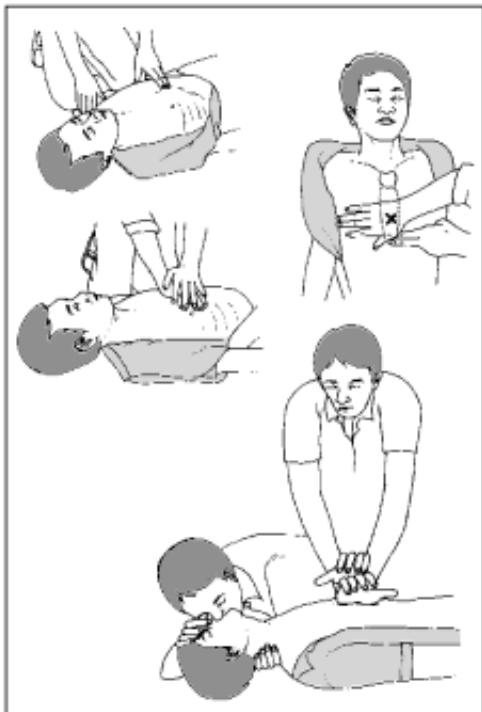
- จัดท่าผู้ป่วยให้นอนหงาย.
- ใช้ของหนุนไว้ล่ำให้สูง, หรือใช้มือยกคอให้สูงขึ้นโดยให้คีรณะตกหงายไปข้างหลัง.
- อ้าปากออก, เช็ดน้ำมูก น้ำลาย, และล้างเอาของในปากออก.
- ผู้ช่วยหายใจ หายใจเข้าเต็มปอดของตน.
- อ้าปากคร่อมไปบนปากผู้ป่วยจนสนิท.
- บีบจมูกผู้ป่วยให้แน่น.
- เปาลมเข้าไปในปากผู้ป่วยเต็มที่ สังเกตดูที่หน้าอกจะยกขึ้นตามจังหวะการเปา.

8. ผู้ช่วยหายใจถอนปากออก แล้วเริ่มตั้งแต่ข้อ 4-8 ใหม่, ประมาณนาทีละ 12 ครั้ง.

เป่าปากช่วยหายใจและนวดหัวใจ

ถ้าผู้ป่วยหมดสติทันที คำชี้พจน์ที่คอไม่ได้และไม่หายใจ ให้ทุบกลางหน้าอก 1-2 ครั้ง. ถ้ายังไม่หายใจ และยังคลำชีพจรไม่ได้ ให้เป่าปากช่วยหายใจ และนวดหัวใจด้วย โดยวางแผนสั่นมือลงบนกระดูกกลางอก เหนือลิ้นปี่ 2 นิ้ว (ดังรูป) โน้มตัวให้ตั้งฉากกับมือทั้งสองที่กดหน้าอก เพื่อถ่ายทอดน้ำหนักตัวลงบนแขน 2 ข้าง

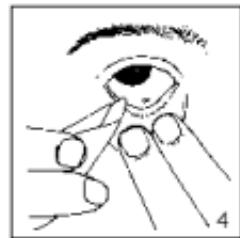
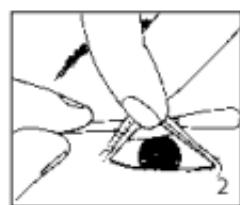
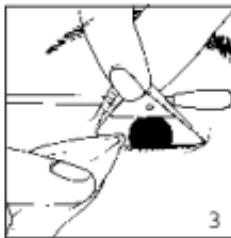
ได้สะดวก (นับจำนวนที่กดทุกครั้ง หนึ่ง สอง สาม สี่ และห้า...) กดลงด้วยน้ำหนักที่ทำให้กระดูกหน้าอกยุบลงประมาณ 3-5 เซนติเมตร ด้วยอัตรา ๘๐ ครั้ง/นาที, เปาลมเข้าปอดให้ถูกต้อง ๒ ครั้งสลับกับการกดหน้าอก ๑๕ ครั้ง (กรณีผู้ช่วยชีวิต ๑ คน).

ในการณ์ผู้ช่วยชีวิต ๒ คน ผู้ปฏิบัติการคนที่สองเปาลมเข้าปอด ๑ ครั้ง หลังจากการกดหน้าอกทุก ๆ ๕ ครั้ง โดยไม่ต้องหยุดการกดหน้าอก, และรีบพาไปหาหมอ, ขณะเดินทางต้องเปาปากและช่วยหายใจไปตลอด.

ผงเข้าตา

ห้ามขี้ี้ต้า, รีบลีมตาในน้ำสะอาด, และกลอกตาไปมา, หรือเห็น้ำให้ไหลผ่านตาที่ถ่างหนังตาไว้.

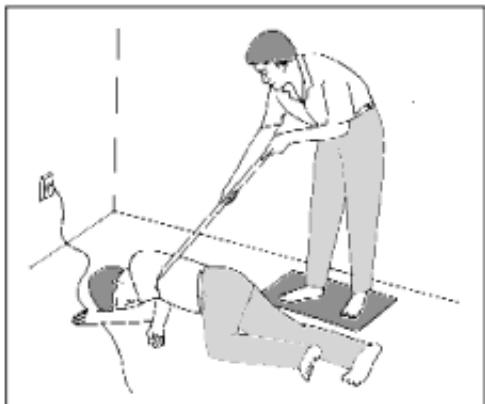
ถ้ายังไม่ออก

ให้คนช่วยใช้มุ่งผ้าเช็ดหน้าที่สะอาดเขี่ย peng oka, ถ้าไม่ออก ควรรีบไปหาหมอ.

ไฟฟ้าช็อต

1. รีบปิดสวิตซ์ไฟทันที ถ้าทำได้.
2. ถ้าไม่สามารถปิดสวิตซ์ไฟได้ ห้ามใช้มือจับต้องคนที่กำลังถูกไฟช็อต, ให้ยืนในที่แห้ง, และใช้สิ่งที่ไม่นำไฟฟ้า (เช่น ไม้ เก้าอี้ ไม้) เยียดตัวผู้ป่วยออกจากสายไฟ หรือเยียดสายไฟออกจากตัวผู้ป่วย.
3. เมื่อเคลื่อนย้ายผู้ป่วยออกจากมาได้แล้ว ให้นอนหงาย, ถ้ายุดหายใจ ให้ทำการเป่าปากช่วยหายใจ (28), ถ้าคลำชีพจรไม่ได้ ให้นวดหัวใจ (29) ด้วย, และรีบนำส่งโรงพยาบาล.

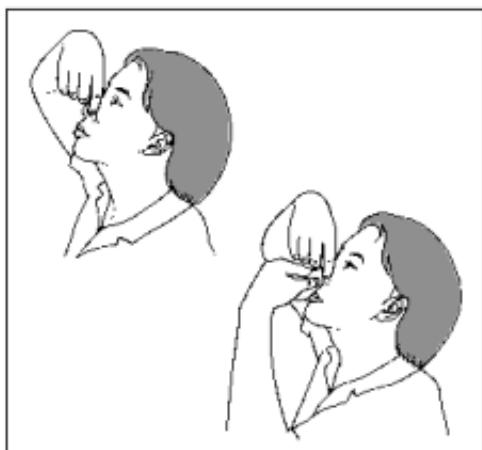

แมลงเข้าหู

1. ควรพาเข้าไปในที่มีด แล้วใช้ไฟฉายส่อง (แมลงอาจจะออกมากตามแสง), หรือเอาน้ำหายอดให้แมลงลอยขึ้นมา, หรือใช้น้ำมัน หรือกลิ่นเซอร์นิโบแรกซ์ (147) หยดหู แมลงจะตายในหู, แล้วเอี่ยหรือคีบออก.
2. ถ้าทำตามดังกล่าวแล้วไม่ได้ผล หรือมีประวัติหูน้ำหนวกข้างนั้น ควรไปหาหมอ.

เลือดกำเดา

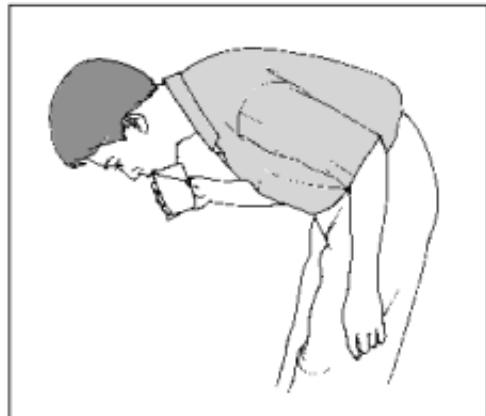
1. ให้นั่งนิ่งๆ,
หงายศีรษะไป
ด้านหลัง พิง
พนักหรือผนัง,
หรือนอนบนหุน
ให้หลังสูง แล้ว
หงายศีรษะพิง
หมอน.

2. ปลอบใจให้สงบใจ ให้หายใจยาวๆ (ยิ่งตื้นเต้นใจ เลือดยิ่งออกมาก).
3. ใช้นิวมีอีบจมูกหั้ง 2 ข้างให้แน่น โดยหายใจทาง ปากเท่านั้น, หรือใช้ผ้าสะอาดม้วนอุดรูจมูกข้างนั้น หรือกดจุด (180).
4. วางน้ำแข็งหรือผ้าเย็นบนสันจมูก หน้าผาก และใต้ ขากรรไกร.
5. ถ้าเลือดไม่หยุด รีบพาไปโรงพยาบาล.
6. ถ้ามีเลือดกำเดาออกบ่อย ควรปรึกษาหมอ, อาจ เป็นความดันเลือดสูง หรือโรคอื่นๆ ได้.

สะอึก

- แก้โดยวิธีไดวิธี
หนึ่งดังนี้
1. ดีมน้ำ โดยก้ม ตัวดีมจากปาก แก้วผึ้งทรงข้าม (ดังรูป).

2. ตักน้ำตาลทราย ๑ ช้อนโต๊ะใส่ปาก และกลืนให้หมดโดยไม่ใช้น้ำ.
3. ทำให้ตากใจ เช่น ตะโกนใส่หูทันที ตอบหลังแรงๆ ทันที โดยไม่ให้รู้ตัวก่อน.
4. เอาถุงกระดาษใบใหญ่ๆ ครอบปากและจมูก ให้หายใจในถุง ๑๐-๒๐ นาที หรือจนกว่าจะหายสงบ.
5. กดจุด (183).

หมวดสติ “ไม่รู้สึกตัว”

1. **ถ้าหายดายใจ ให้เป่าปากช่วยหายใจ** (28), ถ้าคลำซีพจรไม่ได้ ให้ทุบหน้าอก ๑-๒ ครั้ง, ถ้ายังคลำซีพจรไม่ได้ ให้นวดหัวใจ (29) ด้วย.
2. **ถ้าหายใจเองได้ มักเป็นลมหน้ามืดแล้วหมวดสติ (86).**
3. **ถ้ามีเลือดออก ให้ทำการห้ามเลือด** (6).

4. ถ้าซัก ให้ปฐมพยาบาลแบบอาการชัก (11).
5. ถ้าเป็นเบาหวาน โรคเรื้อรัง หรือขาดอาหารหรือมาสุรา ให้ดื่มน้ำหวานถ่ายกลืนได้, ถ้ากลืนไม่ได้รีบพาไปหาหมอเพื่อฉีดกลูโคสและห้ามสูบ.
6. ถ้าไม่ดีขึ้น หรือไม่รู้สึกดีๆ ให้พาไปหาหมอ.

หอบ

1. ให้ผู้ป่วยนั่งหรือนอนในท่าหัวสูง ตั้งแต่หัวไหลเข้าไป.
2. โบกพัดให้ความเย็น นอกจากว่าผู้ป่วยไม่ต้องการ.
3. ถ้าเป็นโรคหิด หรือหายใจมีเสียงอีด ๆ หรือวีด ๆ ให้ดูหน้า 101.
4. ถ้าหายใจลึกและเร็ว ชาปากหรือปลายมือปลายเท้า มือจีบ อาการเกิดหลังมีเรื่องขัดใจ วิตกกังวล เครียด หรือเป็น ๆ หาย ๆ เป็นครั้งคราว ให้ใช้กรวยกระดาษ (เบ็ดรูตรงปลาย) ครอบหน้า ให้หายใจในกรวยช้า ๆ สัก 10-20 นาที. ถ้าอาการไม่ดีขึ้น หรือเป็นๆหายๆ บ่อย ควรไปหาหมอ อาจต้องกินยาคลายเครียด

- และแก้สาเหตุที่ทำให้เครียดด้วย (39).
5. ถ้าไม่ใช่ข้อ 4 ให้รีบไปหาหมอ.

หัวโน ห้อเลือด พกขา

มีเลือดออกใต้ผิวนังโดยไม่มีบาดแผล

1. ในระยะ 48 ชั่วโมงแรก ใช้น้ำเย็นหรือน้ำแข็งประคบ
วันละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 15-30 นาที, และใช้ดินสอ-
พองผสมมะนาวพอก.
2. ในระยะหลัง (หลัง 48 ชั่วโมง) ประคบและคลึงด้วย
ผ้าชุบน้ำร้อน วันละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 15-30 นาที
ก้อนจะค่อยๆ ยุบลง.

ຄູ່ມືອໜອຍພາວບ້ານ

ກາຣັກໝາເບື້ອງຕົ້ນ

กระเพาะปัสสาวะอักเสบ ขัด疼 ปวดแสบปวดขัด เวลาปัสสาวะ, ปัสสาวะกะปริດกะปรอย

1. ดีม่นมาก ๆ, ถ่ายปัสสาวะบ่อย ๆ, อย่าอันปัสสาวะ,
อาจใช้ สมุนไพร (156).
2. ถ้าอาการไม่ดีขึ้นใน ๓ วัน, หรือถ่ายปัสสาวะเป็น
 - เลือด, หรือเป็นๆ หายๆ บ่อย, หรือพบในผู้ชาย (ซึ่ง
มักจะมีความผิดปกติของทางเดินปัสสาวะร่วม
ด้วย) ควรไปหาหมอเพื่อตรวจหาสาเหตุ. ถ้าตรวจ
พบว่าเป็นกระเพาะปัสสาวะอักเสบ อาจจำเป็นต้อง
 - กินยาปฏิชีวนะ เช่น โคไซด์มีอกชาโซล (131) หรือ
อะมีอกซีซิลลิน (129) นาน ๕ วัน.
3. ควรป้องกันด้วยการไม่อันปัสสาวะ และรักษาความ
สะอาดบริเวณเก็น.

กลาก

1. ทาด้วย ชี้ฟังรักษาจากลากเกล้อน (150) หรือ ครีม
ไมโคนาโซล (151) วันละ 2-3 ครั้ง นานถึง 4 สัปดาห์,
หรือใช้สมุนไพร (158). **ห้าม** ใช้ครีมสตีรอยด์ทา.

2. ป้องกันโดยรักษาความสะอาดของผิวนัง อย่าหมักเหงื่อโคล.
3. อย่าคอกูกคลีไกล์ชิด, หรือใช้เสื่อผ้า ผ้าเช็ดตัว ผ้าห่มที่นอนร่วมกับผู้อื่น โดยเฉพาะคนที่เป็นโรค.

กังวล เครียด คิดมาก หงุดหงิด นอนไม่หลับ

1. คิดถึงว่ากังวลหรือหงุดหงิดเรื่องอะไร อะไรเป็นสาเหตุ อะไรเป็น “สาเหตุของสาเหตุ” และอะไรเป็นสาเหตุของ “สาเหตุของสาเหตุ” ต่อไปเรื่อยๆ.
2. คิดต่อว่าเรื่องและสาเหตุเหล่านั้นจะแก้ไขได้ไหม ถ้าแก้ได้ ให้รับแก้.
3. ถ้าคิดไม่ออก หรือคิดว่ายังแก้ไขไม่ได้ ให้นึกถึงความจริง ๓ ประการ (ไตรลักษณ์) คือ
 - ก. ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลง ขณะนี้เราทุกชีวิตนั้นต่อไปเราจะต้องสุข และยิ่มให้กับความจริงนี้.

- ข. ทุกลสิ่งทุกอย่างต้องมีความชัดແย়ง ความชัดແย়ง
หรือทุกข์ของเรายังน้อยกว่าของเข้าอื่น แล้วยิ่ม^๔
ให้กับความโซดดีของเรา.
- ค. ทุกลสิ่งทุกอย่างเป็นเพียงสิ่งสมมุติที่ไม่มีตัวตน
อย่างแท้จริง ทุกข์เกิดจากเราคิดว่านี่เป็นตัวเรา
นี่เป็นของเรานั่นควรจะเป็นของเรา และโน่น
ควรจะเป็นของเราด้วย เป็นต้น แล้วยิ่มให้กับ^๕
ความเห็นแก่ตัวของเรา แผ่เมตตาให้ผู้อื่น.
4. หลบออกจากสถานที่และสิ่งที่ทำให้กังวลหงุดหงิด.
5. ออกกำลังกายให้มากขึ้น ทำสิ่งที่ตนเองชอบให้มากขึ้น.
6. ฝึกสมาธิ เช่น สวดมนต์ อ่านหนังสือ ร้องเพลง เย็บ^๖
ปักถักร้อย วาดรูป ปลูกต้นไม้ กดจุด (182) ให้ใจ
สงบและหลับได้.
7. ช่วยเหลือผู้อื่นที่ทุกข์ยากมากกว่าเรา.
8. ทำงานทำให้วุ่นๆ ไว้ อย่าหยุดงาน อย่าอยู่เฉยๆ.
9. คิดถึงสิ่งที่ดีงามต่างๆ อย่าคิดในทางร้าย.
10. ถ้าเป็นมากควรไปหาหมอ อาจต้องกินยาคลาย
เครียดหรือยากล่อมประสาท เช่น ไดอะซีเพม หรือ

อะมิทริป/ไอลิน เป็นครั้งคราว.

เมื่อยามเครียด	ห้ามปัญหา	และสาเหตุ
ยิ่มแพ่เมตต์	มุ่งคิดดี	เป็นครีสม
อย่าคิดร้าย	จักรลายทุกข์	สุขชีนชม
อย่าระหม	อย่าหยุดงาน	สำราญใจ
ให้รำบาย	ความเครียดของ	อย่าดองขัง
ออกกำลัง	เร้ากายจิต	พิสมัย
ช่วยผู้อื่น	ที่เขียนขม	ระหมใน
ฝึกจิตไว้	ให้ส่งบ	สยบตน
หั้งพักผ่อน	นอนหลับได้	จักรลายทุกข์
จักเป็นสุข	ส่งบได้	ในทุกหน
หากนีกถึง	ไตรลักษณ์	ตระหนักจน
บันดาลดล	สุขส่งบ	ทุกภาพเออย ๆ

การโรค (โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์)

หมายถึงอาการมีหนองให้จากอวัยวะเพศ (ซึ่งสังสัยว่าเป็นหนองใน หรือหนองในเทียม) เป็นแพลงที่อวัยวะเพศ (ซึ่งสังสัยว่าเป็นซิพิลิส หรือแพลริมอ่อน)

หรือไข้ดันบวมตรงบริเวณขาหนีบ (ซึ่งสังสัยว่าเป็นผีมะม่วง).

เป็นกลุ่มโรคที่เกิดจากเชื้อหลายชนิด. ถ้าไม่ได้รับการรักษาที่ถูกต้องและนานพอ อาจเกิดอันตรายรุนแรงในภายหลัง และยังเป็นแหล่งแพร่เชื้อสู่คนสมรส. เชื้อบางชนิดอาจแพร่จากการดาสูทการในครรภ์ ทำให้เด็กที่เกิดมาป่วยเป็นโรค มีอาการรุนแรงถึงชีวิตหรือพิการได้.

นอกจากนี้ อาจได้รับเชื้อมากกว่า 1 ชนิดในขณะเดียวกัน โดยที่บางโรคแสดงอาการ แต่บางโรคอาจยังไม่แสดงอาการ ต้องตรวจพิเศษและให้การรักษาตั้งแต่ระยะต้น.

ในการณ์ที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ควรตรวจคุ้มสมรสทั้ง 2 ฝ่าย ห้ามมีเพศสัมพันธ์ถ้ายังรักษาไม่หาย เพราะนอกจากจะแพร่เชื้อสู่ผู้อื่นแล้ว ยังมีโอกาสที่ตนเองจะติดเชื้อมากขึ้น และติดเชื้ออีกด้วย.

ควรรีบไปหาหมอเพื่อตรวจรักษา และหลังเป็นการโรคครั้ง ต้องตรวจเลือดดูว่าติดเชื้อซิฟิลิสหรือเอดส์

(เลือดบวก) ด้วยหรือไม่.

การป้องกัน

จะเห็นการล่าส่องทางเพศ ถ้ามีพฤติกรรมนี้ ต้องป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง.

กุ้งยิง

1. ใช้น้ำร้อนประคบวันละ 3 ครั้ง ครั้งละ 10-15 นาที, และใช้ยาหยดตา (143) หรือยาป้ายตาที่เข้ายาปฏิชีวนะ (144) ทุก 3 ชั่วโมง.
2. ถ้าเคยมีประวัติแพ้ยา หรือหนังตาเมื่อการบวมแดงมาก หรือหยดยาแล้วไม่ดีขึ้นใน 3 วัน ควรไปหาหมอ. อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ (127) เช่น เพนวี (127) อะม็อกซีซิลลิน (129) นาน 5-7 วัน.

เกลื้อน

หากด้วย ชี้ผึ้งรักษาจากลากเกลื้อน (150) หรือ น้ำยาโซเดียมไทโอลซัลเฟต (น้ำยาไอโซ) (150) หรือ ครีมไมโคนาโซล (151) วันละ 2-3 ครั้ง นาน 6-8 สัปดาห์,

หรือใช้ แซมพูคิตโคนาไซล (152), หรือใช้สมุนไพร (158).

เก้าเต้

มีอาการปวดข้อ ข้ออักเสบ มักเป็นเพียง 1-2 ข้อ ที่หัวแม่เท้าหรือข้อเท้า, อาการมักกำเริบหลังดื่มเหล้า หรืองานเลี้ยง หรือกินอาหารพากเนื้อหรือเครื่องใน สัตว์มาก ๆ. อาจมีไข้ตัวร้อน หากส่งสัญญาไปหา หมอ.

จากการตรวจเลือด จะพบระดับของกรดยูริก (uric acid) ในเลือดสูงกว่าปกติ. โรคนี้จะเป็นเรื้อรังตลอด ชีวิต หากไม่ได้รับการรักษา อาจเป็นโรคนิ่วในทาง เดินปัสสาวะ, ไตพิการ หรือข้อพิการ.

ถ้าเป็นโรคเก้าเต้ ควรปฏิบัติดังนี้

1. ไปหาหมอและตรวจเลือด. ถ้าเป็นโรคนี้จริง หมอ จะให้กินยา.rักษาโรคเก้าเต้ เมื่อหายปวดข้อแล้วจึง จะกินยาลดกรดยูริก เช่น อัลโลพูรินอล (allopurinol) ได.
2. ใช้น้ำร้อนประคบบริเวณที่ปวด.

การป้องกันอาการกำเริบ

- งดเหล้า เครื่องในสัตว์ และสัตว์ปีก.
- อย่าใช้เท้าตรากรท่องงาน.
- กินยาป้องกัน เช่น ยาลดการดยูริก ยาแก้ข้ออักเสบตามหมอสั่ง.

ไข้ (ตัวร้อน)

- ถ้ามีอาการปวดหัวมาก, หน้าลิ้นมาก, อาเจียนมาก, ปวดท้องมาก, ชีดเหลือง, ชื้มหรือไม่ค่อยรู้สึกตัว, แขนขาอ่อนแรง, ชากรรไกรแข็ง, ก้มคอไม่ลง, ซัก, หอบเหนื่อย, เจ็บหน้าอกมาก, บวม, ข้อบวมแดงร้อน, มีจ้ำเขียวตามตัว, มีเลือดออก, หรือซื้อก (กระสับกระส่าย, เหงื่ออออก, ตัวเย็น และปัสสาวะออกน้อย), หรือมีประวัติเข้าป่า, หรือมีไข้เกิน 7 วัน ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.
- ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1 ให้ปฏิบัติตั้งนี้
 - นอนพักผ่อน. ห้ามตรากรท่องงาน.
 - ดื่มน้ำ น้ำหวาน, น้ำข้าวต้ม/โจ๊ก หรือน้ำเกลือ

- ชาวบ้าน (141) มาก ๆ.
- 2.3 ถ้าไข้สูง ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดตัว, เวลาเช็ดตัวอย่าให้ถูกลม อาจทำให้หนาวสั่นได้. ถ้าไข้สูงมาก (ตัวร้อนจัด) กินยาลดไข้ พาราเซตามอล (110) ทุก 4-6 ชั่วโมง (ควรหลีกเลี่ยงการใช้แอสไพริน).
- 2.4 ถ้าหนาวหรือครันเนื้อครันตัว ควรใส่เสื้อหนา ๆ หรือห่มผ้า และดีมกินของร้อน ๆ ให้เหงื่ออออก. ห้ามอาบน้ำเย็น หรือดีมกินของเย็น ๆ.
- 2.5 ในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ถ้าเคยซัก ให้กินยาแก้ชักร่วมด้วย (ยานี้ควรให้หมดจ่ายไว้ประจำบ้าน สำหรับเด็กที่เคยซัก).
- 2.6 ถ้าไข้ไม่หายใน 3-4 วัน หรืออาการทรุดลง ควรไปหาหมอ.
3. ถ้าเป็นไข้หวัด ดูหน้า 50.

ไข้ไฟฟอยด์ (ไข้รากสาดน้อย)

มีอาการไข้สูงตลอดเวลา กินยาลดไข้มักจะไม่奏效, อาจมีอาการปวดท้อง, คลื่นไส้, อาเจียน, ท้องผูก

หรือถ่ายเหลว, เปื่อยอาหาร. ไข้จะเป็นเรื้อรังนานเป็นสัปดาห์ขึ้นไป.

หากสงสัย ควรไปหาหมอ. ถ้าตรวจพบว่าเป็นไข้ไทฟอยด์ หมoจะให้ยาปฏิชีวนะ เช่น โคไซด์ม็อกซ่าโซล (131) หรืออะม็อกซีซิลลิน (129) นาน 14 วัน.

การป้องกัน

1. กินอาหารที่สุกใหม่ๆ ไม่มีแมลงวันตอม, ดีมน้ำสะอาด, ควรล้างมือก่อนเปิดข้าวและหลังถ่ายอุจจาระ.
2. ใช้วัสดุป้องกัน.

ไข้มาลาเรีย (ไข้ป่า หรือไข้จับสั้น)

ผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูง, หนาวสัณ്മาก, จับไข้เป็นเวลา วันละครึ่งหรือวันเว้นวัน. ขณะจับไข้จะมีอาการปวดศีรษะ, ปวดเมื่อยตามตัวและกล้ามเนื้อ, คลื่นไส้, อาเจียน.

บางคนอาจมีอาการไข้สูง โดยไม่มีอาการหนาวสัณ์ก็ได.

ผู้ป่วยจะมีประวัติเคยอยู่หรือกลับจากเขตป่าเขา (ถูกยุ่งกันปล่อยกัด) หรือได้รับการถ่ายเลือดมาก่อน.

อาการของไข้มาลาเรียมักจะเกิดภายใน 2 สัปดาห์ หลังได้รับเชื้อ.

หากสูงสัย เช่น มีไข้หลังจากออกจากป่าเขา (ดงมาลาเรีย) ควรรีบไปหาหมอเพื่อตรวจเลือดหาเชื้อ และรับการรักษาที่ถูกต้องตามชนิดของเชื้อที่พบ.

การป้องกัน

หากต้องเข้าไปในเขตป่าเขา ควรป้องกันด้วยการใช้ยา กันยุง และนอนกลางมุ้ง.

การกินยาป้องกันไม่ได้ผล (ดูเรื่องยา_rักษามาลาเรียเพิ่มเติม หน้า 135).

ไข้เลือดออก

ผู้ป่วยจะมีอาการตัวร้อนตลอดเวลา, หน้าแดง, ตาแดง โดยไม่เป็นหวัด. หากสูงสัย ควรรีบไปหาหมอ. ถ้าเป็นมาก อาจต้องรับไวน้ำพักรักษาในโรงพยาบาล. ถ้าเป็นเล็กน้อยควรปฏิบัติตามนี้

1. ปฏิบัติตัวเช่นเดียวกับอาการไข้ (ตัวร้อน) ข้อ 2 (45).
2. ห้ามกินแอสไพรินลดไข้, ให้ใช้ พาราเซตามอล (110) แทน. สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงในข้อ 4 ทุกขณะ.
3. ให้ดื่มน้ำมาก ๆ (วันละ 2-4 ลิตร) จะเป็นน้ำเปล่า, น้ำส้ม, เครื่องดื่ม หรือน้ำเกลือก็ได้, ให้ดื่มจนกระทั้งปัสสาวะออกมากและใส.
4. ถ้ามีอาการปวดท้อง, อาเจียน, หรือดื่มน้ำไม่ได้, หรือมีเลือดออก, หรือซื้อก (กระสับกระส่าย, เหงื่อออกร, ตัวเย็น, มือเท้าเย็น, ปัสสาวะออกน้อย) ควรไปหาหมอโดยเร็ว. อาการรุนแรงมากจะเกิดขึ้นในช่วง 3-7 วันหลังมีไข้, ถ้าพั้นระยะนี้แล้วจะค่อย ๆ พื้นตัวได้เอง ภายใน 3-5 วันต่อมา.

การป้องกัน กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง และระวังอย่าให้ยุงลายกัด.

ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่

ก. ในผู้ใหญ่และเด็กโต

1. ปฏิกิริยาต่อเช่นเดียวกับอาการไข้ (ตัวร้อน) ข้อ 2 (45). ถ้าเป็นไข้หวัดใหญ่ในคนอายุต่ำกว่า 18 ปี ห้ามกินแอสไพริน (108), ควรกินพาราเซตามอล (110) แทน.
2. ถ้าคัดจมูกหรือมีน้ำมูกมาก กินคลอร์เพนิรามีน (111), หรือใช้สมุนไพร (159), หรือกดจุด (181).
3. ถ้าไอแห้งๆ หรือไอคันคอ จิบยาแก้ไอ (115) หรือใช้สมุนไพร (172). ถ้าไอมีเลสดเหนียว หยุดจิบยาแก้ไอ ให้ดื่มน้ำอุ่นมากๆ, อาจให้กินยาขับเสมหะ (116) หรือใช้สมุนไพร (172). ถ้าไม่มียา ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ยา.
4. ถ้าน้ำมูกขันเหลืองหรือเขียวเกิน 2 ชั่วโมง, หรือไอมีเลสดเหลือง หรือเขียว, หรือมีไข้เกิน 4 วัน ควรไปหาหมอ. อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ เช่น เพนวี (127), อัมฟอกซีซิลลิน (129) นาน 5-7 วัน.
5. ถ้ามีอาการหายใจหอบ หรือเจ็บหน้ากรุนแรง (อาจเป็นปอดอักเสบ) หรือปวดทู หูอื้อ (อาจเป็นหูชั้น

กลางอักเสบ) ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

ข. ในเด็กเล็ก

1. ปฏิบัติเช่นเดียวกับอาการไข้ (ตัวร้อน) ข้อ 2 (45) ระวังอย่าให้ตัวร้อนจัด โดยการเช็ดตัวบ่อยๆ และไม่ควรใส่เสื้อหนาๆ หรือห่มผ้าหนาๆ.
2. ถ้ามีน้ำมูกใสๆ ควรใช้ลูกยางดูดออก หรือใช้มีพันสำลีเช็ดออก (ซึ่งจะมีมากใน 2-3 วันแรก). ถ้าไอให้จีบน้ำอุ่นหรือน้ำผึ้งผสมมะนาว (173). หลีกเลี่ยงการใช้ยาแก้หวัดแก้ไอ เพราะจะมียาแก้แพ้คลอร์เพนิรานีนผสม ทำให้สลดเห็นຍາขับออกยาก.
3. ถ้าน้ำมูกข้นเหลืองหรือสีเขียวเกิน 24 ชั่วโมง, หรือไม่มีสลดเหลือง หรือเขียว, หรือมีไข้เกิน 4 วัน ควรไปหาหมอ. อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ เช่น อะม็อกซิซิลลินชนิดน้ำเชื่อม (129) 5-7 วัน.
4. ถ้ามีอาการหายใจเร็วกว่าปกติ (เด็กแรกเกิด-2 เดือน หายใจมากกว่านาทีละ 60 ครั้ง, 2 เดือน-1 ปี มากกว่านาทีละ 50 ครั้ง, 1-5 ปี มากกว่านาทีละ 40 ครั้ง อาจเป็นปอดอักเสบ) หรือปวดทุ ทุอื้อ (อาจเป็นหู

ชั้นกลางอักเสบ) ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

คลื่นไส้ อาเจียน

- ถ้าอาเจียนรุนแรง, ปวดท้องหรือปวดศีรษะรุนแรง, ลูกนั่งรู้สึกใจหวิว หรือเป็นลม, เหงื่อแตกทั่วมตัว, หรือกินไม่ได้ ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.
- ถ้าไม่มีอาการในข้อ ๑ ให้ปฏิบัติตามนี้
 - นอนพักนิ่งๆ, ดื่มน้ำเกลือ (139), กินอาหารเหลว.
 - ถ้ายังไม่ดีขึ้น ให้กินยาแก้คลื่นไส้อาเจียน (114) หรือยาหอม, หรือใช้สมุนไพร (170) หรือกดจุด (179).
 - ถ้าปวดหรือเสบท้องให้กินยาลดกรด (118).
 - ถ้าไม่ดีขึ้น ให้ไปหาหมอ.

ความดันต่ำ (ความดันตก) หน้ามืด เวียนศีรษะ

- ถ้ามีอาการเจ็บหน้ากรุนแรง, ปวดท้องหรืออาเจียนรุนแรง, ถ่ายอุจจาระด้ำ, ใจหวิวใจสั่น, ซึ่พจรเต็้น

เร็ว, เหงื่อแตกทั่วตัว, หรือลูกนั้นมีอาการเป็นลม
ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

2. ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1 ให้ปฏิบัติตามนี้

2.1 ให้นอนลงสักครู่ แล้วลุกขึ้นใหม่ โดยลุกช้าๆ
อย่าลุกพรวดพรวด เช่น ค่อยๆ ลุกจากท่านอน
เป็นท่านั่ง แล้วนั่งพักสักครู่ ขยับและเกร็งขา
หลายๆ ครั้ง, แล้วค่อยๆ ลุกขึ้นยืน, ยืนนิ่งอยู่
สักครู่ แล้วจึงค่อยเดิน.

2.2 ถ้ายังมีอาการให้กินยาหอม หรือกดจุด (178).

3. ถ้าเป็นชาhey ฯ เรื้อรัง ควรไปหาหมอเพื่อตรวจหา สาเหตุ.

4. ถ้ามีอาการวิงเวียน เห็นบ้านหมุน ดูหน้า 97.

การป้องกัน

ให้ออกกำลังกายเพิ่มขึ้นทีละน้อย, นอนหลับ
พักผ่อนให้เพียงพอ, และดื่มน้ำมากๆ.

ความดันเลือดสูง

มักไม่มีอาการ จะวินิจฉัยได้จากการตรวจวัดความ

ดันเลือดเท่านั้น จึงควรตรวจเช็คความดันเลือดอย่างน้อยปีละครั้ง. ในผู้ใหญ่จะถือว่าความดันเลือดสูง เมื่อวัดความดันเลือดได้เท่ากับหรือมากกว่า 140/90 มม.ปรอท ขณะพัก (ไม่ใช่ในขณะออกกำลัง หงุดหงิด เจ็บปวดหรืออื่นๆ) และต้องได้ เช่นนี้หลายๆ ครั้ง ห่างกันครั้งละ 1-2 สัปดาห์.

โรคนี้มักจะเป็นเรื้อรังตลอดชีวิต, หากรักษาไม่จริงจังอาจมีโรคแทรกซ้อน เช่น โรคหัวใจ, โรคไตพิการ, อัมพาต, หลอดเลือดฝอยในสมองแตก, ตามัวตาบอด และอาชญากรรม.

ถ้าเป็นโรคนี้ ควรปฏิบัติตัวดังนี้

1. ตรวจวัดความดันที่สถานพยาบาลใกล้บ้านเป็นประจำแม้จะรู้สึกสบายดี เพราะความดันเลือดอาจสูงได้โดยไม่มีอาการอะไร.
2. งดอาหารเค็มจัด (เช่น ปลาเค็ม, เนื้อเค็ม, ไข่เค็ม) ควรกินอาหารรสจีด (รสอื่นกินได้ถ้าไม่มีโรคอื่น). งดอาหารที่ใส่ผงชูรส หรือใส่ผงพู ซึ่งมีสารโซเดียม.
3. ลดอาหารพวกไขมัน แป้ง และน้ำตาล, ต้องลด

- น้ำหนักตัวถ้าอ้วนไป.
4. งดเหล้า บุหรี่ และกาแฟ.
 5. กินผักและผลไม้ให้มาก ๆ (ยกเว้นผลไม้หวานจัดในคนอ้วนหรือเป็นเบาหวาน).
 6. ออกกำลังกาย (เช่น เดินเร็ว วิ่งเหยาะ ว่ายน้ำ) เป็นประจำ, อย่าออกกำลังที่ต้องกลืนหายใจและเบ่ง (เช่น ยกน้ำหนัก, วิดพีน).
 7. ทำจิตใจให้สงบ, หลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ทำให้หงุดหงิดโมโห ตื่นเต้น หรือเครียด.
 8. ผู้หญิงที่เป็นโรคนี้ ควรดูยาคุมกำเนิด ให้คุณโดยวิธีอื่น. ถ้างดยาคุมกำเนิดแล้วความดันเลือดกลับเป็นปกติ แสดงว่าความดันเลือดสูงเกิดจากยาคุมกำเนิด.
 9. กินยาสม่ำเสมอตามหมอสั่ง, อย่าหยุดยา ลดยา หรือเพิ่มยาด้วยตนเอง ยกเว้นตามที่หมอแนะนำไว้.
 10. ถ้ามีอาการผิดปกติ ควรกลับไปปรึกษาหมอที่รักษาโดยเร็ว.

คอพอก (ต่อมไทรอยด์โต)

- ถ้ามีอาการน้ำหนักลด, ใจสั่น, มือสั่น, เหนื่อยง่าย, ขี้ร้อน, เหงื่อออกมาก, หรือที่ข้างคอเป็นก้อนแข็ง หรือโตเริwa, หรือคลำได้ต่อมน้ำเหลืองที่ข้างคอโต, หรือรูสีกากে็บ, หรือก้อนโตมาก ควรไปหาหมอโดยเร็ว.
- ถ้าร่างกายเป็นปกติและก้อนไม่โตมาก, และอยู่ในท้องถิ่นที่มีโรคคอพอกเนื่องจากขาดเกลือไอโอดีน (ภาชนะ, ภาชนะ) ให้กินเกลือไอโอดีน.
- ถ้าเป็นในสาวรุ่น หรือหญิงตั้งครรภ์ ไม่ต้องทำอะไรมากจะค่อยๆ ยุบไปได้เอง. ถ้าก้อนไม่ยุบหรือรูสีกากังวล ควรไปหาหมอ.

คัดจมูก คันจมูก คันคอ เพ้ออากาศ หวัดเรือรัง جامป้อย

- กินยาแก้แพ้ คลอร์เพนิรามีน (111) ครึ่ง-1 เม็ด วันละ 2-3 ครั้ง, หรือใช้สมุนไพร (159) หรือกดจุด (181).
- หายใจให้อ่อนๆ อุ่นๆ ผ่านรูจมูก โดยใช้น้ำเดือดๆ

เทไส่ถัวยหรือแก้ว (อาจใส่ขิง หัวหอม ยาหม่อง หรือน้ำมันระเหยเพียงเล็กน้อย) ใช้มือ ๒ ข้าง ปิดปากถัวย โดยเหลือช่องระหว่างนิ้วซึ่งกับนิ้วหัวแม่มือให้จมูกหายใจเข้าไปได้.

3. หาสาเหตุที่ทำให้เป็นและหลีกเลี่ยงเสีย.
4. ออกกำลังกายให้มากขึ้น.
5. ถ้าไม่ดีขึ้นใน ๑-๒ สัปดาห์ ควรไปหาหมออย่างน้อยสักครั้งหนึ่ง เพื่อให้รู้ว่าเป็นอะไร และจะปฏิบัติรักษาตัวอย่างไร.

คันตาเนื่องจากการแพ้

อาจมีอาการตาแดงเรื่อๆ โดยไม่มีขี้ตา

- 1 กินยาแก้แพ้ คลอร์ฟениรามีน (111) ครึ่ง-๑ เม็ด วันละ ๒-๓ ครั้ง.
2. หาสาเหตุที่ทำให้เป็นและหลีกเลี่ยงเสีย.
3. ถ้าไม่ดีขึ้นใน ๑ สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.

คันหนู (เป็นเชื้อราในหนู)

- ใช้มีพันสำลีชุบทิงเจอร์ไล่แพลสติด (148) เช็ดทุกวัน ละ 2-3 ครั้ง.
- ถ้าไม่ดีขึ้นใน 1 สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.

疮瘡

- ปฏิบัติตัวเช่นเดียวกับอาการไข้ข้อ 2 (45).
- ใช้น้ำร้อนประคบบริเวณที่บวมวันละ 2-3 ครั้ง ครั้ง ละ 15-30 นาที เพื่อลดการอักเสบ, ถ้ารู้สึกปวดมาก ก็กินยาแก้ปวด (108) ทุก 4-6 ชั่วโมง.
- ถ้ามีอาการอักเสบ (ปวด บวม แดง ร้อน) ของอัณฑะ, หรือปวดท้องมาก, หรือซีม, หรือซัก, หรืออาการ ไม่ดีขึ้นใน 7 วัน ควรไปหาหมอโดยเร็ว.

งูสวัด เริม

- ถ้าคันหรือปวดเสบปวดร้อน ทาด้วย ยาทาแก้ผดผื่น คัน (คาลาไมน์โลชั่น) (145), หรือใช้ ยาสมุนไพร (160).

2. ควรตัดเล็บให้สั้นและห้ามเกา.
3. ถ้าปวดหรือมีไข้ กินยาแก้ปวดลดไข้ (108).
4. ถ้าแตกเป็นแผล ให้เช็ดด้วยน้ำเกลือ (149) หรือน้ำด่างทับทิม.
5. ถ้าแพลงเป็นหนองและมีไข้ ควรไปหาหมอ อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ (127).
6. ถ้าขึ้นที่ตา หรือไม่ได้ขึ้นใน 7 วัน ควรไปหาหมอโดยเร็ว.
7. สำหรับเริม อาจเป็นชาhey ฯ ได้บ่อยเมื่อร่างกายอ่อนแอ โดยไม่มีอันตรายอะไร ยกเว้นถ้าขึ้นที่ซองคลอดหรือปากมดลูก ควรไปหาหมอ เพราะอาจกลâyเป็นมะเร็งปากมดลูก หรือถ้าเป็นในหญิงตั้งครรภ์อาจมีอันตรายต่อเด็กได้.

เจ็บคอ

1. ถ้าหายใจลำบาก หรือมีก้อนบริเวณคอ ควรไปหาหมอโดยเร็ว.
2. ถ้าเกิดจากต่อมทอนซิลอักเสบ ดูหน้า 66.

๓. ถ้าเกิดจากไข้หวัด ดูหน้า ๕๐.
๔. ถ้ามีอาการคันจมูก, คันคอ ร่วมด้วย ดูหน้า ๕๖.
๕. ถ้าไม่มีอาการผิดปกติอื่นๆ ให้ใช้น้ำเกลือกลัวคอ, งดเหล้า บุหรี่. ถ้าไม่ดีขึ้นใน ๑ สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.

เจ็บตา ตาแดง ตาแฉะ

๑. ใช้ยาหยดตาที่เข้ายากปฐมชีวนะ (143), หรือยาป้ายตาเตตราไซคลีน (144).
๒. ถ้าเคยมีประวัติแพ้ยา หรือมีอาการตาพร่ามัว, ปวดตารุนแรง, หรือรูม่านตาหัก ๒ ข้างไม่เท่ากัน, หรือไม่ดีขึ้นใน ๕ วัน, หรือพบในอาการเรากีด ควรรีบไปหาหมอ.

เจ็บหน้าอก

๑. ถ้าร่วมกับอาการแน่นอก หายใจไม่ออกร้าว เหนื่อยหอบ, เหื่อแตกหักทุ่มตัว เป็นลม และ/หรือหมดสติอาจเป็นโรคหัวใจรุนแรง ต้องไปหาหมอโดยเร็ว

- (ถ้ามีความได้ลึ้น หรือยาพ่นแก้เห็น้อยและแน่นอก (141) ให้รับอมยาหรือพ่นยาทันทีก่อนไปทางหมอ).
2. ถ้าปวดเด็บบริเวณกลางอก แล้วร้าวไปที่คอ อาการไกรหรือหัวไหล่ เวลาอุ่นแรง อาบน้ำเย็น หรือถูกอากาศเย็น หลังกินข้าวอิ่มๆ หรือเวลาไม่มีอารมณ์ นั่งพักแล้วหายเช่นนี้ทุกครั้ง อาจเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ (โรคหัวใจขาดเลือด) ควรไปทางหมอ. ระหว่างรอไปทางหมอลองอมยาหรือพ่นยาแก้เห็น้อยและแน่นอก (141). ถ้าอาการหายให้อุ่นยาทุกครั้งที่มีอาการ.
 3. ถ้าเจ็บจีดๆ แบบๆ เป็นครั้งคราวไม่แน่นอน เวลาเจ็บต้องอุ้ตัว หรือกลืนหายใจ สักครู่เดียวหาย หรือรู้สึกเจ็บหน้าอกตลอดเวลาโดยไม่มีอาการอื่นๆ ให้ใช้มือกดและนวดบริเวณที่เป็น และให้กินยาแก้ปวด (108). ถ้าไม่หายใน 5 วัน ควรไปทางหมอ.
 4. ถ้าเจ็บหน้าอกมากร่วมกับมีไข้ หรือหายใจหอบ อาจเป็นปอดอักเสบ ต้องไปทางหมอโดยเร็ว.

ใจสั่น ใจหวิว

- ถ้ามีอาการหอบเหนื่อย, เจ็บหน้าอกรุนแรง, ปวดท้อง หรืออาเจียนรุนแรง, หรือถ่ายอุจจาระดำ, หรือเป็นลมหมดสติ ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.
- ถ้ามีอาการพومลง ๆ, ชีพจรเต้นมากกว่านาทีละ 120 ครั้ง, หรือน้อยกว่านาทีละ 50 ครั้ง, หรือเต้นจังหวะไม่สม่ำเสมอ ควรไปหาหมอ.
- ถ้าร่วมกับเป็นลมหน้ามืด ดูเรื่อง “เป็นลม” หน้า 86.
- ถ้าร่วมกับความวิตกกังวลหรือคิดมาก ดูเรื่อง “กังวล เครียด” หน้า 39.
- ถ้าไม่มีอาการอื่นและชีพจรเต้นปกติ ควรดูสุรา ชา กาแฟ บุหรี่, และผ่อนคลายอารมณ์ที่รุนแรง. ถ้าไม่ดีขึ้นหรือเป็นเรื่องรัง ควรไปหาหมอ.

ชีดขาว โลหิตจาง

- ถ้ามีไข้, มีเลือดออก, ถ่ายอุจจาระดำ, มีจุดแดงหรือพräย้ำตามตัว, หรือซื้อก (เหงื่ออออก ตัวเย็น) ควรรีบไปหาหมอ.

2. ถ้าตาเหลือง ตัวเหลือง มีก้อนในห้อง หรือสังสัย เป็นโรคทาลัสซีเมีย ควรไปหาหมอ, และห้ามให้ยาบำรุงเลือด เพื่อร์วัลซัลเพต.
3. ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1 และ 2 ให้กินยาเม็ดเพื่อร์วัลซัลเพต (125) 1 เม็ด หลังอาหาร วันละ 2-3 ครั้ง.
4. ถ้าเป็นชาไว้ชานา อาจเกิดจากพยาธิปากขอในลำไส้ ควรให้ยาถ่ายพยาธิมีเบนดาซูล (137) ด้วย.
5. ถ้าดีขึ้นหลัง 7-10 วัน ให้กินต่อไปอีก 1-2 เดือน.
ถ้าไม่ดีขึ้น ควรไปหาหมอ.

ใช้น้ำอักเสบ (โพรงจมูกอักเสบ)

1. ลดหรือกำจัดอาการคัดจมูก (56) และกำจัดน้ำมูก โดยหาท่าที่น้ำมูกออกได้ดีที่สุด แล้วอยู่ในท่าทันนบ่อยๆ.
2. ถ้าปวดหัว หรือมีไข้ ให้กินยาแก้ปวด ลดไข้ (108).
3. ถ้าน้ำมูกเป็นหนอง ควรไปหาหมอ อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ (127) อย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าดีขึ้นกินติดต่อกันนาน 3-4 สัปดาห์.

การป้องกัน ออกกำลังกายเป็นประจำ ระวังไม่ให้คัด
จมูกหรือเป็นหวัดบ่อย ๆ.

ดีซ่าน (ตาเหลือง ตัวเหลือง)

ก. ในผู้ใหญ่และเด็กโต

- ถ้ามีไข้สูง, ชีด, ปวดท้องมาก, ห้องโถเข็นฯ, อาเจียน,
กินไม่ได้, บวม, หรือซูบ痛ลงมาก ควรรีบไปหา
หมอ.
- ถ้าไม่มีอาการในข้อ ๑ ควรไปหาหมอภายใน 2-3 วัน.
ถ้าหมออวินิจฉัยว่าเป็นตับอักเสบจากไวรัส จะให้
ปฏิบัติดังนี้
 - นอนพักผ่อน, ห้ามทำงานหนัก, ควรหยุดเรียน
และหยุดงาน ครึ่งเดือน-๑ เดือน.
 - ดื่มน้ำให้มาก ๆ. ถ้าเบื่ออาหารให้ดื่มน้ำหวาน
บ่อย ๆ.
 - ควรใช้ถ้วย, ช้อน, ชาม แยกจากผู้อื่น.
 - ควรถ่ายอุจจาระลงส้วมและล้างมือให้สะอาด
หลังถ่าย.

- 2.5 อาหารมันหรือใช้น้ำมัน ถ้ากินแล้วมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ควรงดกิน.
- 2.6 ห้ามดื่มเหล้า เปียร์ และยาดองเหล้า อย่างน้อย 1 ปี.

โดยทั่วไปอาการมักจะทุเลาเองภายใน 10-14 วัน ถ้าไม่ทุเลาหรือมีอาการทรุดหนัก อาจต้องทำการตรวจพิเศษเพิ่มเติม.

ข. ในทางการแพทย์

- ถ้ามีไข้, ชีม, ไม่ดูดนม, อาเจียน, ท้องอืด, ท้องเสีย, ชีดหรือซัก หรือทางการเริ่มเหลืองภายใน 24 ชั่วโมง, หลังคลอด หรือ 7 วันหลังคลอด ควรรีบไปหาหมอ.
- ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1 ให้ทางการดื่มน้ำมาก ๆ และตามเดดอ่อน ๆ ตอนเข้า หรือใช้แสงนีออนส่อง. ถ้าตัวเหลืองไม่ลดลงใน 1 สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.

ตกขาว

- ถ้าเป็นเมือกใส, ไม่คัน ไม่มีกลิ่นเหม็น, เป็นไกล์

หรือหลังมีประจำเดือน, เป็นหลังไส์ห่วง กินยาคุณฉีดยาคุณ หรือขณะตั้งท้อง, ไม่ต้องทำอะไร. ถ้าเป็นมากให้นั่งแซ่กันในอ่างน้ำอุ่นวันละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 5-10 นาที.

2. ถ้าร่วมกับอาการคันในช่องคลอด ให้นั่งแซ่กันเหมือนข้อ 1, แล้วเห็นบช่องคลอดด้วยยาเห็นบโคโลไตรามาโซล (152) ก่อนนอน เป็นเวลา 6 วัน. ถ้าไม่ดีขึ้น ควรไปหาหมอ.
3. ถ้ามีไข้, ปวดท้องน้อย หรือขัดเบ้า, ตกขาวมีกลิ่นเหม็น หรือเป็นหนอง หรือมีเลือดปน, หรือเป็นเรื้อรัง ควรไปหาหมอ.

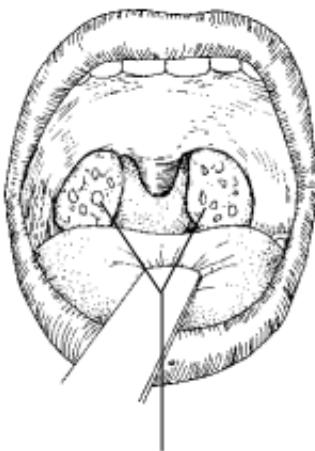
ต่อมTHONซิลอักเสบ เป็นไข้เจ็บคอ ต่อมTHONซิลบวมแดง เป็นหนอง

หากสงสัย ควรไปหาหมอ. ถ้าวินิจฉัยว่าเป็นต่อมTHONซิลอักเสบ จะให้การรักษาดังนี้

1. กินยาปฏิชีวนะ เช่น เพนวี (127), หรือ อะม็อกซิซิลลิน (129) ถ้าไม่แพ้ยาเหล่านี้. กินยาให้ครบ 10

วัน เมื่อว่าอาการจะหายก่อน ก็ตาม เพื่อป้องกันไข้รูมาติกหรือไตรอักษะแบบแทรกซ้อน. ถ้ากินยา 3 วันแล้วไม่ดีขึ้น, หรือเคยมีประวัติแพ้ยาเหล่านี้ อาจพิจารณาให้ยาปฏิชีวนะชนิดอื่นแทน.

1. ถ้าปวด หรือมีไข้ ให้กินยาแก้ปวดลดไข้ (108).
2. ให้ใช้น้ำเกลือ (ผสมเกลือครึ่งช้อนโต๊ะในน้ำอุ่น ๆ 1 แก้ว) กลัวคอป子弟.

ทอนซิลบวมแดงเป็นหนอง

ตามัว

1. ถ้าตามีดมัวลงทันทีทันใด, หรือปวดตามูนแรง, หรือเป็นหลังได้รับบาดเจ็บ, หรือกระจากตาดำมีฝ้าขาวหรือเป็นแพล รีบไปหาหมออทันที.

2. ถ้าตากอย่ามัวลงๆ เป็นเรมเดือนเรมปี (ระยะแรกมองหลอดไฟที่จำ เห็นเป็นรัศมีแผ่นออก) โดยไม่มีอาการผิดปกติอื่นๆ ในผู้สูงอายุน่าจะเป็นต้อกระจาก ควรไปหาหมอเมื่อมีโอกาส.
3. ถ้าตามัวแบบมองใกล้ไม่ชัด หรือมองไกลไม่ชัด ให้ทดสอบตาที่ละข้างโดยมองผ่านรูเข็มที่เจาะไว้ กลางกระดาษ ถ้าเห็นชัดขึ้น แสดงว่า **สายตาสั้น** หรือ **สายตายาว** ให้หาเว่นสายตาใส่ หรือฝึกสายตา.
4. ถ้ามีอาการตามัวโดยไม่เข้าลักษณะในข้อ ๑-๓ ควรไปหาหมอโดยเร็ว.

ถ่ายเป็นมูกหรือมูกเลือด (เป็นบิด)

ควรไปหาหมอ ซึ่งจะให้การรักษาดังนี้

1. ถ้ามีไข้หรือท้องเดินลำบาก่อน อุจจาระไม่เหม็นมาก หรือสองสัยเป็นบิดซิเกลลา ให้กิน อะม็อกซีซิลลิน (129) (ห้ามใช้ในคนที่แพ้แพนนิซิลลิน), หรือ โคไซร์-ม็อกซ่าโซล (131) (ห้ามใช้ในคนที่แพ้ซัลฟ้า) นาน ๕ วัน.

2. ถ้าอุจจาระเหม็นเหมือนหัวกุ้งเน่า หรือสังข์เป็นนิดอะมีบा ให้กิน เมโตรไนดาโซล (134) นาน ๕ วัน.
3. ถ้ามีอาการปวดท้องรุนแรง, อาเจียนรุนแรง, น้ำหนักลด, หรือถ่ายเป็นมูกเลือดนานเกิน ๒ สัปดาห์ อาจต้องทำการตรวจพิเศษเพิ่มเติม.

การป้องกัน เช่นเดียวกับไข้ไทฟอยด์ (47) ข้อ 1.

ห้องเดิน (ห้องร่วง ห้องเสีย)

ก. ในผู้ใหญ่และเด็กโต

1. ถ้าปวดท้องรุนแรง, ถ่ายท้องรุนแรง (อุจจาระเป็นน้ำครึ้งลงมาก ๆ), อาเจียนรุนแรง (จนตีมน้ำเกลือหรือน้ำข้าวต้มไม่ได้), และเมื่อลูกขึ้นนั่งมีอาการหน้ามีดเป็นลม, หรือมีภาวะขาดน้ำรุนแรง (ปากแห้ง คอแห้ง ตาบो่ ปัสสาวะออกน้อย ซีพจรเต้นเร็ว) ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.
2. ถ้าไม่มีอาการดังข้อ 1 ให้ปฏิบัติดังนี้
 - 2.1 ดื่มน้ำเกลือ (139), น้ำข้าวต้มใส่เกลือ หรือน้ำอัดลมใส่เกลือ (ใส่เกลือครึ่งช้อนชาในน้ำข้าว

หรือน้ำอัดลม 1 ขวด (น้ำปลากรม หรือ 750 มิลลิลิตร). พยายามดื่มน้ำบ่อยๆ ครั้งละ 1/3-1/2 แก้ว (อย่ามากจนอาเจียน) ให้ได้มากพอกับที่ถ่ายออกไป โดยสังเกตปัสสาวะให้ออกมากและใส.

- 2.2 ถ้ามีไข้ ให้ยาลดไข้-พาราเซตามอล (110).
- 2.3 ถ้าอุจจาระมีมูกหรือมูกเลือดปน ให้ดูเรื่อง “ถ่ายเป็นมูกเลือด”.
- 2.4 ให้กินอาหารอ่อน (เช่น ข้าวต้ม) งดอาหารสจัด และย่อยยาก จนกว่าอาการจะหาย.
- 2.5 ถ้าไม่ดีขึ้นใน 48 ชั่วโมง หรือมีอาการอาเจียน หรือดีมนำเกลือไม่ได้ หรือได้ไม่มากพอกับที่ถ่ายออกไป ควรไปหาหมอ.
- 2.6 ไม่จำเป็นต้องกินยาแก้ท้องเดินได้ เพราะไม่มีประโยชน์ในการรักษาอาการท้องเดิน.
การป้องกัน เช่นเดียวกับไข้ไฟฟอยด์ (47) ข้อ 1.

ข. ในเด็กเล็ก

- ถ้าดีมนมแม่อยู่ ให้ดีมนมแม่ต่อไป (ถ้าดีมนมผสมอยู่ ให้ชงเจือจากเท่าตัวแล้วดีมน้ำต่อไป) และดีมน้ำเกลือชาบ้าน (139), หรือน้ำข้าวต้ม ใส่เกลือเพิ่มเติม. เมื่ออาการดีขึ้น ให้กินอาหารอ่อนที่ย่อยง่าย (เช่น ข้าวต้ม). “ไม่ต้องให้ยาที่ใช้แก้ท้องเดินชนิดใด ทั้งสิ้น.
- ถ้าถ่ายท้องรุนแรง, อาเจียนรุนแรง, ดีมน้ำหรือน้ำไม่ได้, ซีม, กระสับกระส่าย, ตาบो, กระหม่อมบุ่มมาก (ในเด็กเล็ก), หายใจหอบแรง, หรืออาการไม่ดีขึ้นใน 24 ชั่วโมง ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

การป้องกัน ระวังความสะอาดเกี่ยวกับอาหารและน้ำดีม, รวมทั้งขวดนม ควรมาเชือโดยการต้มในน้ำเดือด.

ท้องผูก

ก. ในผู้ใหญ่และเด็กโต

- ดีมน้ำและกินอาหารพากผักผลไม้ให้มาก ๆ, งดชา

กาแฟ, ออกรากำลังกายให้มากขึ้น, และถ่ายให้เป็นเวลา.

2. ถ้าไม่หาย ให้กินยาถ่ายหรือยาระบาย (123), หรือใช้สมุนไพร (161), หรือกดจุด (181, 184), หรือใช้ยาเห็บหรือยาสวน (124, 153).
3. ถ้ามีอาการปวดท้องรุนแรง หรืออาเจียนรุนแรง ควรรีบไปหาหมอ.

ข. ในเด็กเล็ก

1. ให้ดื่มน้ำมาก ๆ ติ่มน้ำส้มคัน น้ำมะขาม (162), หรือเปลี่ยนนมผงที่กิน.
2. ถ้าไม่ได้ผล ใช้ยาสวน (154), หรือใช้แห่งกลีเซอรีน (124) เห็นบกัน.

น้ำหนักลด (ผอมลง)

ถ้าไม่ได้ตั้งใจอดอาหารหรือออกกำลังกายให้ผอมลง ควรรีบไปหาหมออาจเป็น

ก. เบาหวาน ถ้ากระหายน้ำ, ปัสสาวะบ่อย.

- ๖. คอพอกเป็นพิษ ถ้าเหนื่อยอย่างง่าย, ใจสั่น, มือสั่น, คอโต, ชี้ร้อน, เหงื่ออออกมาก.
- ๗. วัณโรคปอด ถ้าไอเรื้อรัง, ไอเป็นเลือด, เป็นไข้เรื้อรัง.
- ๘. มะเร็งต่าง ๆ ถ้าผอมลง ๆ หรืออ่อนเพลียโดยไม่ทราบสาเหตุ.
- ๙. เอเดส์ ถ้าฉีดยาเสพย์ติด หรือมีคุ่นอนที่สำลอน, มีไข้เรื้อรัง, ห้องเดินเรื้อรัง, ลิ้นเป็นฝ้าหนา หรืออาการเรื้อรังอื่น ๆ.

บวม

๑. ถ้ามีไข้, ตาเหลือง, ตัวเหลือง, ซีด, หอบเหนื่อย, ปัสสาวะแดง, น้ำหนักลด, ห้องบวม, หน้าบวม หรือหนังตาบวมร่วมด้วย, หรือพบในหญิงตั้งครรภ์ ที่มีอาการปวดศีรษะ ตาพร่ามัวร่วมด้วย, หรือมีโรคประจำตัว (เช่น เบาหวาน, ความดันเลือดสูง, โรคหัวใจ, โรคไต) ควรรีบไปหาหมอ.
๒. ถ้ามีประวัติกินยาซุ่ด ยาลูกกลอนหรืออื่น ๆ ควรไป

หาหมอ.

3. ถ้าบวมเฉพาะที่เท้า 2 ข้าง โดยไม่มีอาการผิดปกติ อื่นๆ (ถ้าบวมมาก จะกดบุ่ม) อย่าหันหัวอยเท้า, อย่ายืนหรือเดินนานๆ, เวลาหันหัวอ่อนนอน ให้วางเท้าสูง ขึ้น กระดกเท้าขึ้นๆ ลงๆ บ่อยๆ งอขาเข้าๆ ออกๆ บ่อยๆ, งดอาหารเค็ม, อาจกินยาขับปัสสาวะ (เช่น ไฮโดรคลอโรไทรอะไซด์) 1 เม็ด วันละครั้ง หลังอาหารเช้า. ถ้าไม่หายใน 7 วัน ควรไปหาหมอ.

บวมและเจ็บ

ส่วนที่บวมจะแดง ร้อน และเจ็บ.

1. ถ้าเป็นมาก รีบไปหาหมอ.
2. ถ้าเป็นน้อย อาจมีสาเหตุ เช่น
 - ก. ข้อเคล็ด ข้อแพลง (9).
 - ข. ข้ออักเสบ เก้าเต๊ (44, 79).
 - ค. ฝี (89).

เบาหวาน

มีอาการทิวน้ำ หิวข้าวบ่อย ปัสสาวะบ่อย. ถ้าเป็นน้อยไม่มีอาการ ต้องตรวจนำ้ตาลในเลือดจึงรู้แน่. ผู้ที่มีกรรมพันธุ์เป็นเบาหวาน ควรตรวจเช็กนำ้ตาลในเลือดเป็นระยะๆ.

โรคนี้เป็นตลอดชีวิต หากไม่รักษาจริงจังมักมีโรคแทรก เช่น โรคหัวใจ, อัมพาต, ไตพิการ, ตาบอด, ชาเมื่อชาเท้า, แพลหายใจ, เท้าและขาเน่า (อาจต้องตัดขาทิ้ง), เกิดโรคติดเชื้อได้ง่าย.

ถ้าเป็นเบาหวาน ควรปฏิบัติตัวดังนี้

1. กินยาหรือจีดยาสม่ำเสมอตามหมอสั่ง, อย่าหยุดยาลดยา หรือเพิ่มยาด้วยตนเอง ยกเว้นตามหมอสั่ง หรือเมื่อมีอาการดังนี้

- ถ้าคลื่นไส้อาเจียน หรือกินอะไรไม่ได้เลย ให้หยุดยาไว้ก่อน.
- ถ้าทิบบ่อย อ้วนขึ้น หรือใจหวิใจสั่น หน้ามีด tally เหงื่อแตก เป็นลม ให้ลดยาลง.
- ถ้าปัสสาวะบ่อยขึ้น อ่อนเพลีย ผอมลง ให้เพิ่ม

ยาขี้น.

- หลังหยุดยา ลดยา หรือเพิ่มยาแล้ว ควรไปหาหมอ.
2. ตรวจเลือดหรือปัสสาวะเป็นประจำ โรคนี้จะสังเกตจากอาการเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องดูระดับน้ำตาลในเลือดเป็นหลัก.
 3. ลดน้ำหนักถ้าอ้วน. ถ้าใช้ยาเบาหวานแล้วอ้วนขึ้นมาก แสดงว่าใช้ยามากเกินไป ทำให้หิวและกินมากขึ้น.
 4. ลดอาหารพวกไขมัน, แป้ง, น้ำตาล, ของหวาน, ผลไม้หวาน.
 5. กินอาหารพวกโปรตีน (เนื้อแดง, นม, ไข่, ถั่วต่างๆ) ตามปกติ ยกเว้นถ้าไถพิการ.
 6. กินผักและผลไม้ที่ไม่หวานให้มากๆ.
 7. ออกกำลังกายเป็นประจำ.
 8. เลิกบุหรี่โดยเด็ดขาด.
 9. หมั่นดูแลรักษาเท้า ระวังอย่าให้เกิดแผลหรืออักเสบ เช่น
 - 9.1 ล้างให้สะอาด, เช็ดให้แห้ง โดยเฉพาะซอกเท้า อย่าถูแรง.

- 9.2 ควรตัดเล็บเท้าออกในแนวตรง, อย่าตัดโค้ง หรือตัดถูกเนื้อ.
- 9.3 อย่าเดินเท้าเปล่านอกบ้าน, บนที่สกปรก, หรือ ในครัว.
- 9.4 อย่าสามารถเท้าคับไป หรือใส่ถุงเท้ารัดแน่นเกินไป.
- 9.5 อย่าแกะหรือตัดหุดหรือตาปลาทีเท้าเอง ควรให้ หมอมรักษา.
- 9.6 ถ้าเป็นตุ่มพอง บัดแผล หรือการอักเสบที่เท้า รีบไปหาหมอ.
10. ถ้ากินยาหรือจีดยาเบาหวานแล้วมีอาการใจหวิว, ใจ สั่น, หน้ามืด, ตาลาย, เหงื่อแตก หรือรู้สึกจะเป็น ลม ให้รีบดื่มน้ำหวาน น้ำตาลหรือของหวาน. ถ้า หมดสติ หรือซัก ควรส่งไปรักษาที่สถานพยาบาล ใกล้บ้าน เพื่อจัดกลูโคสเข้าหลอดเลือด.

เบื้ออาหาร อ่อนเพลีย

1. ถ้าร่วมกับอาการอื่นที่รุนแรง ควรไปหาหมอ.

2. ถ้าร่วมกับอาการไข้หวัด ให้รักษาแบบหวัด (50).
3. ถ้าร่วมกับอาการท้องเดิน ให้รักษาแบบท้องเดิน (69).
4. ถ้าร่วมกับอาการวิตกง่วงหลอนไม่หลับ ให้รักษาแบบง่วงหลอนหรือเครียด (39).
5. ถ้าขาดอาหารหลายวัน ให้กินวิตามินรวม (126) หรือวิตามินบีรวม (126), หรือใช้สมุนไพร (160).
ถ้ารักษาเองแล้วไม่ดีขึ้นใน 5-10 วัน ควรไปหาหมอ.

ปอดข้อ ปอดเข่า

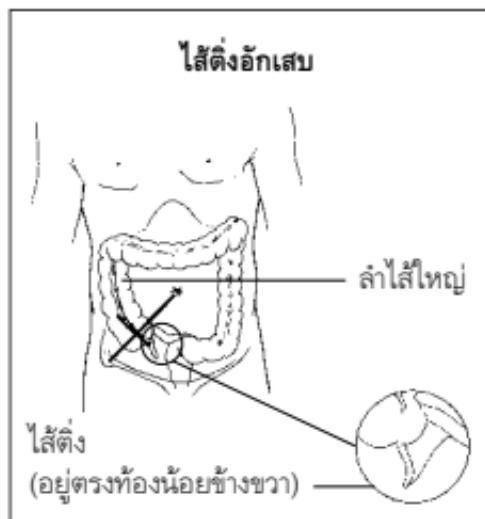
1. ถ้าไม่มีไข้ และข้อไม่บวมมาก ให้ข้ออยู่นิ่งๆ (พักข้อ ไม่ใช้ข้อ) และใช้น้ำร้อนประคบ, ใช้สมุนไพร (159) น้ำมันระกำ หรือขี้ผึ้งแก้ปอดเมื่อย ทาถุงนวด.
ถ้าปวดมาก ให้กินพาราเซตามอล (110) บรรเทา.
ควรหลีกเลี่ยงการใช้ยาซุดหรือยาลูกกลอน ซึ่งอาจมียาสตีรอยด์เป็นอันตรายได้ (แม้ว่าอาจบรรเทาปวดได้ดี).
2. ถ้าปวดเข่าในผู้สูงอายุหรือคนอ้วน อย่าหันงับเพียง

นั่งยอง ๆ นั่งคุกเข่า หรือนั่งกับพื้น, หลีกเลี่ยงการขึ้นลงบันได หรือเดินนาน ๆ. ถ้าอ้วนต้องลดน้ำหนัก.
ควรบริหารข้อเข่าทุกวัน (207).

3. **ถ้าเป็นเก้าต์ รักษาแบบเก้าต์** (44).
4. **ถ้ามีอาการปวดข้อนานเกิน 2 สัปดาห์,** หรือเป็นๆ หายๆ เรื้อรัง, หรือข้อบวมแดงร้อนมาก, หรือปวดข้อรุนแรง, หรือมีไข้ร่วมด้วย ควรไปหาหมอ.

ปวดท้อง

1. **ถ้าปวดท้องรุนแรง,** อาเจียนรุนแรง, หรือปวดติดต่อ กันนานเกิน 6 ชั่วโมง, หรือหน้าท้องเกร็งแข็ง หรือกดถูกเจ็บ, หรือหน้ามีดเป็นลม ใจสั่น, หรือมีไข้สูงหนาว

สั่น, หรือชีดเหลือง, หรือสงสัย **ไส้ดิ้งอักเสบ** (ปวดและกดเจ็บตรงบริเวณท้องน้อยข้างขวา) ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

2. ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1 ให้ปฏิบัติตั้งนี้

2.1 ถ้าแน่นท้อง, ท้องอืด, ท้องเฟ้อ, มีลมในท้อง ให้กินยาแก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ (120), หรือใช้สมุนไพร (162). ถ้าไม่ดีขึ้นใน 2 วัน ควรไปหาหมอ.

2.2 ถ้าปวดท้องส่วนบนตรงใต้ลิ้นปี่หรือใต้ชายโครง ช้ายเวลาหัวจัด หรืออิมจัด หรือตอนเด็ก ๆ หรือเรอเปรี้ยว สงสัยเป็นโรคกระเพาะ (กระเพาะอักเสบหรือเป็นแผล) หรือมีกรดมาก ให้กินยาลดกรด (118, 119).

ถ้าดีขึ้น ควรกินติดต่อ กันนาน 2-3 เดือน. ถ้าไม่ดีขึ้นใน 2 สัปดาห์ หรือมีอาการอาเจียน เปื้องอาหาร น้ำหนักลด หรือถ่ายอุจจาระดำเน็น ควรไปหาหมอ.

2.3 ควรงดอาหารเผ็ด, ชา, กาแฟ, บุหรี่, น้ำอัดลม, เครื่องดื่มซุกกำลัง, เหล้า, ยาแอลไฟริน, ยาแก้

ปวดข้อ, ยาซองแก้ปวด ยาชุดฯ.

2.4 **ถ้าปวดประจำเดือน** ให้กินยาแก้ปวด (108) และใช้น้ำร้อนประคบ.

ถ้าปวดประจำเดือนรุนแรง หรือปวดบิดเกร็งในท้อง, ให้กินยาแก้ปวดเกร็งในท้อง (122) 1-2 เม็ด ชั้วทุก 4-6 ชั่วโมง, และใช้น้ำร้อนประคบ. ถ้าไม่ดีขึ้นใน 24 ชั่วโมง หรือกำเริบอีก ควรไปหาหมอ.

ถ้ามีอาการปวดประจำเดือนครั้งแรก เมื่อมีอายุมากกว่า 25 ปี, หรือปวดถี่และแรงขึ้นทุกที, หรือมีประจำเดือนออกมากผิดปกติ, ควรไปหาหมอเพื่อตรวจหาสาเหตุ.

ปวดฟัน

1. กินยาแก้ปวด (108), หรืออมเกลือเม็ด, หรือใช้ยาแก้ปวดฟันขององค์การเภสัชกรรม, หรือใช้สมุนไพร (164) หรือกดจุด (177, 179).
2. ควรไปพบหมอฟันเมื่อมีโอกาส.

ปวดศีรษะ (ปวดหัว)

- ถ้าปวดหัวรุนแรงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน, อาเจียนมาก, ตาพร่ามัวเห็นภาพซ้อน, ปวดร้าวมาที่แขน, มือเท้าชาหรืออ่อนแรง, เดินเซ, หรือก้มคอไม่ลง, หรือปวดถี่และแรงขึ้นทุกวัน, หรือปวดติดต่อกันตลอดเวลาเกิน 2 วัน ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.
- ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1 ให้ปฏิบัติตามนี้
 - ใช้ยาหม่องท่านวด หรือกดจุด (176, 177). ถ้าไม่หายให้กินยาแก้ปวด (108). ถ้าไม่หายใน 1 สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.
 - ถ้าปวดเพาะๆ เครียด ให้รักษาแบบกังวล-เครียด (39).
 - ถ้าปวดหัวจากลมตะกัง (**ไมเกรน**) ซึ่งเป็นโรคที่ไม่มีอันตรายร้ายแรง แต่จะเป็นๆ หายๆ ในช่วงอายุ 15-55 ปี. มักเริ่มด้วยอาการตาพร่าเวียนศีรษะ หรือคลื่นไส้, และเริ่มปวดตับๆ ตรงขมับข้างเดียวหรือ 2 ข้าง, ปวดรุนแรงขึ้นๆ และนานเป็นชั่วโมงๆ หรือ 1-2 วัน โดยมีประวัติ

เป็นฯ หายฯ เป็นประจำจำเวลา มีสิ่งกระตุ้น. มักเริ่มปวดครั้งแรกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยหนุ่มสาว. การรักษาให้ปฏิบัติดังนี้

- ให้กินยาแก้ปวด (108) ทันทีเมื่อเริ่มมีอาการปวด (หากปล่อยให้เป็นนานเกินครึ่งชั่วโมง ยาแก้ปวดอาจใช้ไม่ได้ผล). ถ้าเป็นไปได้ หลังกินยาแล้วควรนอนหลับสักตื้น (ถ้าหลับได้จะหายปวด) หรือนั่งพักในห้องสลัวฯ เงียบๆ และอากาศปลอดโปร่ง หายใจเข้าออกแรงๆ ผ่อนคลายอารมณ์สักครู่.
- ควรหาสาเหตุที่กระตุ้นให้ปวด (เช่น ถูกแสงแดดหรือแสงจ้าๆ, ใช้สายตาเพ่งมาก, ได้ยินเสียงดัง, ได้กลิ่นคุนคุมๆ, เหนื่อยเกินไป, นอนไม่พอ, ทิวจัด, อาการร้อนไปหนาวไป, ไกล้มีประจำเดือน, อารมณ์ซุ่นมัว, กินยาคุมกำเนิด, เหล้า, เบียร์, ไวน์, ช็อกโกแลต, ถั่วต่างๆ, ยานอนหลับ) และหลีกเลี่ยงเสียง จะได้ไม่ปวดบ่อย.

- ถ้าเป็นบอย่า หรือปวดหัวข้างเดียวที่เพิ่งเป็น ในคนอายุมากกว่า 40 ปี ควรไปหาหมอ.
- ในการณ์ที่เป็นไมเกรนบอย่า หมออาจใช้ยาช่วยป้องกัน เช่น กินยาอะมิทริปไทลีน ขนาด 10 มก. ก่อนนอนทุกคืน.

ปวดหลัง ปวดเอว

1. ถ้ามีไข้สูง หนาวสััน, ปัสสาวะขุ่นหรือแดง, หรือปวดร้าวลงขา, หรือชา ชาอ่อนแรง, หรือปวดหลังรุนแรง ควรรีบไปหาหมอ.
2. ถ้าปวดเวลายกของ, หลังออกกำลัง, หลังก้มฯ 五四, หลังนั่งหรือยืนนานฯ, หรือหลังตื่นนอน โดยไม่มีอาการผิดปกติอื่นๆ ให้นอนหงายลงบนพื้นราบ งอเข้าหัวงองให้ชิดหน้าอก, ใช้มือ แขนโอบเข้าไว้แล้วโยกตัวขึ้นฯ ลงฯ จนอาการดีขึ้น. หลังจากนั้นให้นอนหงาย และหามอนหนุนขาทั้ง 2 ข้างจนเข้าตัวขึ้น. ถ้าไม่ดีขึ้น ให้เช้นน้ำร้อนประคบ. ถ้ายังปวดอยู่ ให้กินยาแก้ปวด (108).

- ควรบริหารกล้ามเนื้อหลังและห้องเป็นประจำ (201), ระวังอิริยาบถต่าง ๆ ให้หลังตรงเสมอ หลีกเลี่ยงการยกของหนัก ๆ, โดยเฉพาะการก้มลงยกของ การดึง หรือการผลักของหนัก ๆ ให้เคลื่อนที่, อย่าใส่รองเท้าส้นสูง, และอย่านอนที่นอนนุ่ม.
- ถ้าเป็นฯ หายฯ เรื้อรัง ควรไปหาหมอ.
- ควรหลีกเลี่ยงการใช้ยาชุดหรือยาลูกกลอน ซึ่งอาจมียาสตีรอยด์เป็นอันตรายได้.

ปากนกกระจอก (มุมปากเปี้อย)

1. ระวังความสะอาดบริเวณมุมปาก อย่าให้เปียกและด้วยน้ำลาย, อาจใช้ขี้ผึ้งหรือวารสินทา.
2. กิน วิตามินบี 2 หรือ บีรวม (126) 1-2 เม็ด วันละ 3-4 ครั้ง.
3. ถ้าไม่ดีขึ้นใน 1-2 สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.

ปากเปื่อย, เป็นชา, ร้อนใน, แพลงแופทัล (แพลงตีนเจ็บ)

1. ดื่มน้ำบ่อยๆ, บ้วนปากบ่อยๆ ด้วยน้ำเปล่าหรือน้ำเกลือ (เค็มปะแม่ๆ), ห้ามใช้น้ำยาบ้วนปากที่กัดหรือระคายปาก.
2. กิน วิตามินบีรวม (126) ๑ เม็ด วันละ 2-3 ครั้ง.
3. ทา กลีเซอรีนโภแรกซ์ (147) หรือยาน้ำเงินเชียโนโวโลเลต (146) วันละ 3-4 ครั้ง, หรือป้ายชี้ผึ้ง Cena ลอกก่อนนอน, หรือใช้สมุนไพร (166).
4. ถ้าปวดกินยาแก้ปวด (108-109).
5. ถ้ามีแพลงในปากที่ด้าน (ไม่เจ็บ) เช่น ลูก lame เริ่ว หรือنانเกิน ๓ สัปดาห์ ควรไปหาหมอ.

เป็นลม

1. ถ้าเป็นลมหมดสติ และหยุดหายใจ (28), หรือชัก (11), หรือเป็นลมอัมพาต (ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายอ่อนแรงทันที), หรือเป็นลมແน่งออกหรือจุกออกจนหายใจไม่ออก, หรือมีอาการรุนแรงอื่น ต้อง

ไปทางมอโดยเร็ว.

2. ถ้าเป็นลมหน้ามีด อาจหมดสติจนไม่รู้สึกตัวได้ โดยก่อนเป็นลมหน้ามีด อาจใจหวิวใจสั่น หรือเวียนศีรษะแล้วหมดแรงพุบตัวลงกับพื้น (มักจะไม่ล้มฟ่าด).

- ให้นอนหงายลงกับพื้น (ศีรษะไม่หันหมอน) แขนขาเหยียด ใช้หมอนหรือสิ่งอื่นรองขาและเท้าให้สูงกว่าลำตัว.
- คลายเสือผ้าให้หลวমออก เอาฟันปลอมและของในปากออก.
- พัดโบกลมให้ถูกหน้าและลำตัว ห้ามคนมุ่งดู.
- ให้دمยาหม่องหรือยาดมอื่น ๆ หรือกดจุด (178).
- ใช้ผ้าชุบน้ำเย็นหรือน้ำอุ่นเช็ดหน้า และบีบวนดแขนขา.

ถ้าไม่ดีขึ้นใน 30 นาที ให้ไปทางมอ.

การป้องกัน

- รักษาสุขภาพให้แข็งแรง เช่น กินอาหารและนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ.

- หลีกเลี่ยงชานวนที่ทำให้เป็นลมหน้ามีด เช่น ที่แอล้อดอบอ้าว.
3. ถ้าเป็นลมแน่นห้อง เรือลมบ่อยๆ ผายลมบ่อยๆ.
- ดื่มน้ำร้อนๆ หรือน้ำขิง/ชา/กระชาย (อย่างใดอย่างหนึ่ง).
 - กินยาลดกรด (118), ยาขับลม (120).

การป้องกัน

- อย่ากินอาหารจนอิ่มมาก และหลีกเลี่ยงอาหารที่เกิดลมง่าย เช่น นม ถั่ว อาหารที่ย่อยยาก อาหารค้างหรือเริ่มบูด เป็นต้น.
- พุดหรือร้องเพลงให้น้อยลง.
- จิบน้ำบ่อยๆ เพื่อไม่ให้กลืนลมโดยไม่รู้ตัว.
- ผ่อนคลายความเครียดลง ดูเรื่องกังวล-เครียด (39).

ผื่นคัน คันตามตัว

1. ไม่ควรเกา เพราะยิ่งเกายิ่งคันและเห่อ.
2. ใช้น้ำแข็งหรือน้ำเย็นประคบ, แล้วทาด้วยยาแก้ผด

- ผึ่นคัน (145) หรือใช้สมุนไพร (165).
3. ถ้าคันมาก ให้กิน คลอร์เพนิรามีน (111).
 4. ควรหาสาเหตุว่าไปกินอะไรหรือถูกอะไรเข้าจึงเกิดผึ่นคัน และหลีกเลี่ยงเสีย.
 5. ถ้าเป็นเรื้อรัง ควรไปหาหมอ.

แพลงพูดอง แพลงอักเสบ ชันนะตุ

ควรไปหาหมอเพื่อพิจารณาให้กินยาปฏิชีวนะ (127) เช่น คล็อกชาซิลลิน หรืออีริโตรไมซิน นาน 10 วัน.

ในการนี้ให้มีน้ำเหลือง หรือคราบหนอง ให้ใช้น้ำสุกน้ำเกลือ หรือน้ำด่างทับทิมชะล้าง วันละ 2-3 ครั้ง.

ฝี

1. ขณะเริ่มขึ้นเป็นตุ่มแดงๆ ให้ใช้น้ำร้อนประคบ วันละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 10-15 นาที.
2. ถ้าฝีสุก (นุ่ม) แล้วแตก ให้ใช้น้ำสุก น้ำเกลือ หรือน้ำด่างทับทิม ชะล้างหนอง วันละ 2-3 ครั้ง จนกว่าจะหาย.

- ถ้าฝีสุก ไม่แตก เป็นหนองและปวดมาก ควรไปหาหมอ อาจต้องส่องกล้องหรือผ่าระบายเอาหนองออก.
3. ถ้ามีไข้ ปวดมาก ขึ้นเป็นฝีหลายหัว หรือขึ้นตรงบริเวณกลางๆ ใบหน้า ควรไปหาหมอ อาจจำเป็นต้องให้กินยาปฏิชีวนะ (127) เช่น คล็อกชาซิลิน หรือ อีริโกรไมซิน นาน 5-7 วัน.
 4. ถ้าเป็นฝีบ่อยๆ ควรไปหาหมอเพื่อตรวจทางสาเหตุ.

พยาธิตัวตืด

อุจจาระมีพยาธิเลี้นแบบๆ คล้ายมะหมี่.

กินยาถ่ายพยาธิ มีเบนดาโซล (137) หรือกินปวกหาด 3 กรัม ผสมน้ำเย็น (ห้ามผสมน้ำอุ่น), หรือใช้ เมล็ดฟักทอง (166).

หลังจากนั้นอีก 2 ชั่วโมง ให้กินเด็กเลือ 15-30 กรัม ผสมน้ำอุ่น.

พยาธิปากขอ

อุจจาระมีพยาธิตัวเล็กๆ ยุกยิกๆ.

กินยาถ่ายพยาธิ มีเบนดาโซล (137), หรือมอะเกลือสต (167).

ถ้าซึ่ด ให้กินยาบำรุงเลือด (125).

พยาธิเส้นด้วย

คันกันตอนกลางคืน อาจมองเห็นพยาธิตัวเล็ก ๆ คล้ายเส้นด้วยหรือเข้มหมุดที่ปากทวารหนัก.

กินยาถ่ายพยาธิ มีเบนดาโซล (137). ต้องกินทั้งครอบครัวจึงจะหายขาด.

พยาธิไส้เดือน

ถ่ายหรืออาเจียนเป็นตัวพยาธิคล้ายไส้เดือน หรือ กินจุแต่พุงโกรกันปอด.

กินยาถ่ายพยาธิ มีเบนดาโซล (137).

แพ้อหง ตั้งครรภ์

ควรไปฝากครรภ์ยังสถานพยาบาลใกล้บ้าน และปฏิบัติตัวดังนี้

1. พักผ่อนมากๆ อย่าทำงานหนักที่ไม่เคยทำเป็นประจำ, กินอาหารพากเนื้อ นม ไข่ ให้มากๆ, อย่ากินยาโดยไม่จำเป็น (รวมทั้งยาดอง), อย่าดื่มเหล้า และหลีกเลี่ยงจากควนบุหรี่ เพราะอาจเป็นโทษแก่เด็ก.
2. ถ้าคลื่นไส้อาเจียนบ่อย
 - 2.1 ดื่มน้ำหรือเครื่องดื่มร้อนๆ หลังตื่นนอนตอนเช้า.
 - 2.2 กินอาหารที่ลงน้อยๆ บ่อยๆ.
 - 2.3 อมลูกอมหวานหรือเบร์รี่บ่อยๆ.
 - 2.4 ถ้าอาเจียนมาก กินวิตามินบี๊ทก ๑ เม็ด หลังอาหารทุกมื้อ.
 - 2.5 ดื่มน้ำชิง (164).
3. อย่าเข้าใกล้คนที่เป็นหัดเยอรมัน (เทือด). ถ้ามีผื่นแดงขึ้นตามตัว หรือสงสัยว่าเป็นหัดเยอรมัน ควรไปหาหมอ.
4. ควรไปหาหมอตามนัด. ถ้าแพ้ท้องมาก ควรไปหาหมอ ก่อนนัด.
5. เมื่อต้องท้องได้ ๓-๔ เดือน ให้กิน เพอร์วัลซัลเฟต

(125) วันละ 1-2 เม็ด บำรุงเลือด.

ถ้าชีด กิน เพอร์ลชัลเฟต (125) 1 เม็ด วันละ 3 ครั้ง.

๖. ถ้าไม่เคยฉีดวัคซีนป้องกันบาดทะยักมาก่อน หมอยาจะพิจารณาฉีดวัคซีนชนิดนี้.

แพ้ยา

๑. หยุดใช้ยานั้น. ถ้าจำเป็นต้องใช้ยานั้น ควรปรึกษาหมอ.
๒. กินคลอร์เพนิรามีน (111) และทายาแก็พดผื่นคัน (145) ถ้ามีอาการคัน.
๓. ถ้าเป็นมาก ควรไปหาหมอ.

เมารถ เมาเรือ

ป้องกันโดยกินอาหารแต่น้อยๆ (พอประทังทิว), และกิน ไดเม็นไฮดริเนต (114) 1-2 เม็ด ก่อนขึ้นรถลงเรือครึ่งชั่วโมง.

ถ้ามีอาการเมารถเมารถ ให้กิน ไดเม็นไฮดริเนต (114) หรือยาหอม, หรือใช้สมุนไพร (170) หรือกดจุด (179).

ริดสีดวงตา

หากสงสัยควรไปหาหมอนิจฉัยให้แน่นอน ซึ่งจะให้การรักษาดังนี้

- กิน เตตราไซคลีน (133) 1-2 แคปซูล วันละ 4 ครั้ง,
และป้ายตาด้วยยาป้ายตาเตตราไซคลีน (144) วัน
ละ 4 ครั้ง นาน 1 สัปดาห์.
- ถ้าดีขึ้นให้ป้ายยาต่อไปทุกวันจนครบ 6 สัปดาห์.

ริดสีดวงหวาน

- ระวังอย่าให้ห้องผูก, ดื่มน้ำและกินผักผลไม้มากๆ,
ออกกำลังกายเป็นประจำ.
- ถ่ายังห้องผูก ให้กินยาระบายน (123).
- ถ้าปวดมาก ให้นั่งแซ่น้ำร้อน, กินยาแก้ปวด (108)
และใช้ยาเห็นบริดสีดวงหวาน (153) วันละ 2-3 ครั้ง
หลังถ่ายอุจจาระจนอาการบรรเทา, หรือใช้สมุนไพร
(170).
- ถ้าเลือดออกมาก, หรือชีดขาว (โลหิตจาง), หรือ
เป็นเรือรัง, หรือพบในคนอายุมากกว่า 40 ปี ควร

ไปหาหมอ.

ลมพิษ

1. หาด้วยยาแก้ผดผื่นคัน (145), หรือใช้ ใบพลู (168).
2. กินยาแก้แพ้คลอร์ฟีนิรามีน (111).
3. หาสาเหตุที่แพ้ (เช่น ยา, อาหารทะเล, เหล้า, เปียร์, แมลง, ละอองต่าง ๆ ฯลฯ) และหลีกเลี่ยงเลีย.
4. ถ้าเป็นเรื้อรัง ควรไปหาหมอ.

ลิ้นเป็นฝ้าขาว

ป้ายด้วยยาน้ำเจนเซียนไวน์โอลีเตต (146) วันละ 2-3 ครั้ง.

ถ้าไม่ดีขึ้นใน 5 วัน หรือเป็นเรื้อรัง ควรไปหาหมอ.

วัณโรคปอด

มีอาการไข้, ไอเรื้อรัง, เป้อาหาร, น้ำหนักลด, บางครั้งไอเป็นเลือด หากสงสัยควรไปหาหมอ.

โรคนี้สามารถป้องกันได้ด้วยการฉีดวัคซีนบีซีจี

ตั้งแต่แรกเกิด.

ถ้าเป็นวันโรคปอด ควรปฏิบัติตามนี้

1. ใช้ยารักษาวันโรคตามหมออสัง. ยานบางอย่างต้องกินนาน 6-9 เดือน, อย่าหยุดยาเองแม้ว่าจะรู้สึกสบายดีแล้วก็ตาม มีชันน์โรคจะกำเริบและเชื้อจะดื้อยา รักษายาก.
2. ไปหาหมอมานัด, อาจต้องตรวจสมหหรือเอกซเรย์ปอดเป็นระยะ.
3. ก่อนการรักษา หรือกินยาได้ไม่ถึง 2 สัปดาห์ ควรนอนแยกต่างหาก,
อย่านอนรวมหรืออยู่ใกล้ชิดกับคนอื่น.
อย่าไอ, จาม, หรือหายใจดทหน้าคนอื่น.
อย่ากอดจูบหรือหายใจดทหน้าลูก, อย่าให้ลูกดูดนม
ถ้าแม่เป็นวันโรค.
4. เวลาไอหรือจาม ให้ใช้ผ้าหรือกระดาษปิดปาก, ควรบ้วนเสมอในกระโนนที่มียาทำลายเชื้อ แล้วนำไปทิ้งในส้วมหรือขุดหลุมฝังเสีย.
5. บำรุงร่างกายด้วยอาหารพวกโปรตีน (เนื้อ, นม, ไข)

มาก ๆ.

๖. งดเหล้าและบุหรี่.

วิงเวียน เห็นบ้านหมุน

- ถ้าคลื่นไส้อาเจียนมาก จนกินอะไรไม่ได้แม้แต่ยา, หรือมีอาการเดินเซ หรือเป็นอัมพาตร่วมด้วย, หรือ มีอาการรุนแรงอื่น (เช่น ถ่ายอุจจาระดำ, เจ็บหน้าอก รุนแรง, ปวดท้องรุนแรง, ซึ่พจรเต้นเร็ว เป็นต้น) ควรรีบไปหาหมอ.
- ถ้าไม่มีอาการในข้อ ๑ ให้ปฏิบัติตามนี้
 - นอนหรือนั่งอยู่ในท่าที่รู้สึกสบาย (ไม่มีอาการ วิงเวียน).
 - อย่าเคลื่อนไหวคีรษะหรือเปลี่ยนท่าบ่อย ๆ.
 - กินยาไดเมนไซด์รีเนต (114) ๑ เม็ด และวนอนพัก สัก ๑-๒ ชั่วโมง.
ถ้ายังไม่ดีขึ้น กินซ้ำได้ทุก ๔-๖ ชั่วโมง.
 - อาจให้กินยาหอม กินซ้ำได้ทุก ๔-๖ ชั่วโมง.
ถ้าไม่ดีขึ้นใน ๒-๓ วัน หรือเป็นๆหายๆ บ่อยๆ ควร

ไปทางมอ.

เลียงเหงบ

- ถ้าหายใจหอบ, หรือมีก้อนบวมที่คอ ควรไปทางมอโดยเร็ว.
- ถ้ามีอาการหวัด, เจ็บคอ, หรือไอร่วมด้วย ให้รักษาตามอาการที่พบ (**หวัด ดูหน้า 50, 56, เจ็บคอ ดูหน้า 59, ไอ ดูหน้า 104**).
- ถ้าไม่มีอาการผิดปกติ ให้งดเหล้า บุหรี่, และพักการใช้เสียง (สิงเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุได้). ตื่มน้ำอุ่นมาก ๆ, หรือสูดลมไอน้ำ. ถ้าไม่ดีขึ้นใน 2 สัปดาห์ ควรไปทางมอ.

หัด

อาการคล้ายไข้หวัด ไอแห้ง ๆ ตาแดงและเจ็บคออยู่ 3-5 วัน แล้วเกิดผื่นที่หน้าและคอ ก้อนจะلامไปทั่วตัวภายใน 1-2 วัน จนตัวแดงไปหมด พอผื่นหาย ผิวจะดำอยู่พักหนึ่ง.

1. ปฏิบัติตัวเช่นเดียวกับอาการไข้ (45).
 2. ไม่ต้องดของแสง. ถ้าเป็นอาหาร ควรดื่มน้ำ-หวาน และดื่มมาก ๆ. ควรกินไข้และเนื้อสัตว์ต่าง ๆ บำรุง. มักมีไข้สูงตลอดเวลาอยู่นาน 1 สัปดาห์ แล้ว จะค่อยๆ พื้นตัวไดเอง.
 3. ถ้าตาอักเสบ ให้ป้ายตาด้วยยาป้ายตาเตตราไวซ์คลีน (144) วันละ 3-4 ครั้ง.
 4. ถ้าไม่มีสเลดเหลืองหรือเขียว ควรไปหาหมอ อาจ เป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ เช่น เพนวี (127) หรือ อะม็อกซิซิลลิน (129) นาน 5-7 วัน.
 5. ถ้าหายใจหอบ, ท้องเดินมาก, ซึม, ไม่ค่อยรู้ตัว, ชา, หรือหูมีน้ำหนวกไหล, หรืออาการไม่ดีขึ้นใน 7 วัน ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.
- การป้องกัน** ฉีดวัคซีนเมื่ออายุ 9-15 เดือน.

หัดเยอรมัน (เห้อด)

อาการคล้ายหัด แต่เบากว่า และต่อมน้ำเหลืองโต เจ็บที่หลังหูและหลังคอ ผื่นแดงกว่าและหายเร็วกว่าหัด.

1. ปฏิบัติตัวเช่นเดียวกับอาการไข้ (45).
2. ห้ามอยู่ใกล้หูถึงตั้งครรภ์อาจแพร่เชื้อ ทำให้เด็กในท้องพิการได้.
3. หูถึงครรภ์ที่อยู่ใกล้คันเป็นหัดเยอรมันหรือสังสัยเป็นโรคนี้ ควรปรึกษาหมอ.

การป้องกัน ผู้หูถึงควรฉีดวัคซีนป้องกันก่อนแต่งงาน หรือก่อนมีบุตร.

หิด เหา โلون

1. ใช้ยาเบนซิลเบนโซเอต (149), หรือใช้ สมุนไพร (171).
2. สำหรับหิด ถ้าเป็นหนองเพาะ ให้แซ่น้ำด่างทับทิมก่อนหาย.
3. สำหรับโลน ควรโกรอนขับบริเวณที่เป็นให้หมด.
4. ต้องตรวจและรักษาผู้ใกล้ชิดทุกคนด้วย ไม่อย่างนั้นจะกลับเป็นใหม่.

หีด หรือหายใจมีเสียงชี้ด ๆ หรือวีด ๆ หรือหายใจออกซ้ำและลำบากกว่าหายใจเข้า

1. รีบพ่นยาแก้หีด (117) ทันทีที่ไอหรือทำท่าจะจับหีด.
2. กินยาแก้หีด (117), หรือใช้สมุนไพร (171).
3. ดื่มน้ำอุ่นมากๆ ยกเว้นถ้าเท้าบวม ให้จำกัดน้ำ.
4. รักษาร่างกายให้อบอุ่น และพยายามอย่าให้เป็นหวัด.
5. หายใจเข้าออกลึก ๆ เป็นประจำ, ฝึกสมาธิ, อย่าหงุดหงิดโมโหง่าย.
6. ออกกำลังกายเป็นประจำ (แต่อย่าหักโหม, ถ้าเหนื่อยให้ลดลง).
7. หาสาเหตุที่ทำให้หอบ และหลีกเลี่ยงเสีย.
8. งดสูบบุหรี่.
9. อย่ากินยาแก้หวัดแก้แพ้ (111), นอกจากจะมีอาการจำหรือน้ำมูกน้ำตาไหลมาก ๆ,
อย่ากินยาแก้ไอที่ไปหยุดการไอ, ให้กินยาขับเสมหะ (116) ถ้าเสมหะข้นหนีiyw.
อย่ากินยาชุดหรือยาลูกกลอน ซึ่งอาจมียาสตีรอยด์เป็นอันตรายได้ (แม้ว่าอาจบรรเทาอาการได้ดี).

10. ถ้าใช้ยาแก้ทีดแล้วไม่ดีขึ้น หรือหอบมาก ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

หูกอกรseen หูน้ำหนวก

ควรไปหาหมอ ซึ่งจะให้กินยาปฏิชีวนะ (127) นาน 10 วัน และอาจให้กินยาแก้ปอดลดไข้ (108).

ถ้ามีน้ำหนวกไหล ให้ใช้มือพันสำลีเช็ดให้แห้ง แล้วใช้ยาหยดหู (144) ร่วมด้วย ไม่ควรเล่นน้ำหรือให้น้ำเข้าหู.

เห็นบชา

1. ถ้าร่วมกับอัมพาต (แขนหรือขาอ่อนแรง) แล่นคอดเอี้ยวคอไม่ได้ และ/หรือเอ่นตัว เอี้ยวตัวไม่ได้ และ/หรือผิวหนังบริเวณนั้นเปลี่ยนสีไป ควรไปหาหมอ.
2. ถ้าเกิดหลังนั่งหับ นอนหับ หรือถูกกดหับ หรือวางหับไว้บนแข็งแขวนขอบเตียง หรือสิ่งอื่น ให้บีบนำดและคลายส่วนที่กดหับไว้ แล้วอาการจะดีขึ้น.

- ถ้ากดทับไว้นาน อาการจะดีขึ้นช้า.
3. ถ้าเกิดที่มือหลังใช้มือจับอะไรอยู่นานๆ ให้คลายมือออก แล้วกำเข้ากำออกกลักษณะ หมั่นบริหารมือบ่อยๆ โดยกำเข้ากำออกในน้ำอุ่น. ถ้าเกิดที่เท้าก็ให้ทำ เช่นเดียวกัน.
 4. ถ้าไม่มีอาการในข้อ 1-3 ให้กิน วิตามินบี 1 หรือ วิตามินบีรวม (126) 1-2 เม็ด วันละ 3-4 ครั้ง, หรือ กินข้าวกล้องหรือรำล��เอียดเป็นอาหาร. ถ้าไม่ดีขึ้น ใน 7 วัน ควรไปหาหมอ.

เหงือกอักเสบ

1. แปรงฟันด้วยเกลือวันละ 2-3 ครั้ง และบ้วนปากด้วยน้ำเกลือบอยๆ รวมทั้งนวดเหงือกด้วยนิ้วมือด้วย ครารอมเกลือเม็ด, หรือใช้สมุนไพร (166) ด้วย.
2. ถ้าเป็นมากหรือมีไข้ ควรไปหาหมอ อาจจำเป็นต้อง กินยาปฏิชีวนะ (127) นาน 5-7 วัน และอาจให้กินยาแก้ปวด ลดไข้ (108).

อีสกอีส

อาการคล้ายไข้หวัด 1-2 วัน แล้วเกิดตุ่มพองที่ลำตัวส่วนบนก่อน จากนั้นจึงลงมาไปที่อื่น ตุ่มพองจะแตกและตกสะเก็ดใน 1 วัน และมีตุ่มใหม่ๆ ทยอยเกิดขึ้นใน 5 วัน แล้วโรคจะทุเลา.

1. ปฏิบัติเช่นเดียวกับอาการไข้ (45).

สำหรับคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ห้ามกินแอสไพริน ให้กิน พาราเซตามอล (110) แทน.

2. ถ้าคัน หาด้วยยาแก้ผื่นผื่นคัน (145) ควรตัดเล็บให้ล้าน และห้ามเกา.
3. ถ้าตุ่มกล้ายเป็นหนอง ควรไปหาหมอ อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ เช่น เพนวี (127) หรือ อะม็อกซิซิลลิน (129) นาน 5 - 7 วัน.
4. ถ้ามีอาการ庖, หรือชื้ม, ไม่ค่อยรู้ตัว, หรือชา, หรือไม่ดีขึ้นใน 7 วัน ต้องไปหาหมอโดยเร็ว.

ไอ

1. ถ้าไอหัวด, คันคอ, หรือระคายคอ, แพ้อากาศ ให้

- จิบยาแก้ไอน้ำด่า, หรือยาแก้ไอน้ำเชื่อม (116), หรือใช้ สมุนไพร (172).
2. ถ้าไอมีเสลัดเหนี่ยวน้ำขาว (โดยเฉพาะหลังเป็นหวัด) ให้ดื่มน้ำอุ่นมากๆ, พักผ่อนมากๆ, ห้ามจิบยาแก้ไอ แต่ให้กิน ยาขับลมหง (116) หรือใช้ สมุนไพร (172).
 3. งดบุหรี่, อย่ากินของมัน, ของทอด.
 4. ถ้าไอมีเสลัดสีเหลืองหรือเขียว ควรรับประทาน อาจจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะ (127).
 5. ถ้าไอนานกว่า 2 สัปดาห์ โดยไม่มีสาเหตุชัดเจน, หรือมีอาการอ่อนเพลีย, เปื่อยอาหาร, น้ำหนักลด, หรือไอออกมากเป็นเลือด ควรรีบไปหาหมอ.

ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ในร่างกายของเรามีจุลชีพหลายชนิด
ที่อยู่เป็นเพื่อนกับเรา

เชื้อulatoryอย่างอยู่ที่คอที่จมูกเรา
เป็นนักลงเจ้าถิ่นก็มี

ถ้ามีเชื้อโรคแปลงปลอมจากที่อื่นมา
พวgnักลงเจ้าถิ่นเข้าจัดการเสร็จ
โดยเราไม่ต้องเป็นโรคติดเชื้อ

แต่ถ้าเราไปใช้ยาปฏิชีวนะโดยไม่จำเป็น
ก็จะไปฆ่าเชื้อเจ้าถิ่นเสีย

เมื่อเชื้อโรคต่างถิ่นเข้ามาสู่ร่างกายของเรา
คราวนี้ไม่มีนักลงเจ้าถิ่นคุ้มกัน
เลยเกิดเรื่องลุกลามใหญ่โต
 เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

คู่มือหม้อชาวบ้าน

ยาและวิธีใช้

ชื่อที่ปรากฏในหมวดยานี้เป็นชื่อตัวยา และ/หรือชื่อทางการค้าขององค์การเภสัชกรรม

1. ยาแก้ปวด ลดไข้

1.1 แอสไพริน (Aspirin) ขนาด 300 มก. ราคาเม็ดละ 10-50 สต.

สรรพคุณ: ใช้แก้ไข้ (ตัวร้อน), ปวดหัว, ปวดตา, ปวดทู, ปวดฟัน, ปวดหลัง, ปวดข้อ, ปวดกล้ามเนื้อ, ปวดแพล, ปวดประจำเดือน, ปวดเมื่อย.

วิธีใช้: กินหลังอาหารทันที. ถ้ากินเวลา ห้องว่าง ก่อนกินยาควรดื่มน้ำมุกก่อน หรือหลังกินยาควรดื่มน้ำตามมากๆ. กินเฉพาะเมื่อมีอาการ และซ้ำได้ทุก 4-6 ชั่วโมง ถ้ายังไม่ทุเลา.

ขนาดใช้: ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 เม็ด. เด็กอายุ 5-10 ปี กินครั้งละ 1 เม็ด. 3-5 ปี กินครั้งละครึ่งเม็ด. 1-3 ปี กินครั้งละ 1/4 เม็ด (หนึ่งเสี้ยว).

คำเตือน: ห้าม ใช้ในคนที่เป็นหรือสงสัยว่า อาจเป็นโรคกระเพาะ, ทีด, ไข้เลือด-

ออก, โรคเลือด (ที่มีอาการเลือดไหลแล้วหยุดยาก), คนที่แพ้ยานี้, คนท้องไก่คลอด, เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี, คนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ที่เป็นไข้หวัดใหญ่หรืออีสุกอีสิ, บุคคลดังกล่าวควรใช้ยาพาราเซตามอลแทน (ถ้ามีอาการแพ้ โดยมีผื่นคันหรือลมพิษขึ้น ควรหยุดยาทันที).

1.2 แอสไพรินเด็ก (Baby aspirin) ขนาด 60 มก.

ราคาเม็ดละ 25 สต.

สรรพคุณและวิธีใช้ : เช่นเดียวกับแอสไพริน.

ขนาดใช้ : เด็กอายุ 1 ปี กินครั้งละ 1 เม็ด. 2 ปี กินครั้งละ 2 เม็ด. 3 ปี กินครั้งละ 3 เม็ด. 4 ปี กินครั้งละ 4 เม็ด. 5 ปี กินครั้งละ 5 เม็ด. เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี ห้ามใช้.

คำเตือน : เช่นเดียวกับแอสไพริน.

1.3 ยาเม็ดพาราเซตามอล (Paracetamol) ขนาด 500 มก. ราคาเม็ดละ 25-50 สต.

สรรพคุณ : ใช้รักษาอาการต่าง ๆ เช่นเดียวกับ เอสไพริน. ให้ใช้แทนเอสไพริน ในรายที่เป็นโรคกระเพาะ หรือ คนที่แพ้เอสไพริน, หรือในคนที่ สงสัยเป็นไข้เลือดออก, หรือใน คนที่ห้ามใช้เอสไพรินด้วยสาเหตุ อื่น ๆ.

วิธีใช้ : กินเมื่อมีอาการ และซ้ำได้ทุก 4-6 ชั่วโมง ถ้ายังไม่ทุเลา.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 เม็ด.
เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละครึ่ง-
1 เม็ด. 4-7 ปี กินครั้งละครึ่งเม็ด.
ต่ำกว่า 4 ปี ควรใช้ยาลดไข้ชนิดน้ำ
สำหรับเด็ก (พาราเซตามอลชนิด
น้ำเชื่อม).

คำเตือน : ห้ามใช้ในคนที่เป็นโรคตับ หรือเมื่อ

มีอาการตัวเหลือง ตาเหลือง. ห้ามกินติดต่อกันเกิน 10 วัน.

1.4 ยาลดไข้ชนิดน้ำเชื่อมสำหรับเด็ก (พาราเซตามอลชนิดน้ำเชื่อม) ขนาด 120 มก. ต่อช้อนชา, ขวด 60 มล. ราคา 18-20 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาอาการต่างๆ เช่นเดียวกับแอสไพริน.

วิธีใช้ : กินเมื่อมีอาการ และซ้ำได้ทุก 4-6 ชั่วโมง ถ้ายังไม่ทุเลา.

ขนาดใช้ : เด็กอายุ 4-7 ปี กินครั้งละ 1-2 ช้อนชา (1 ช้อนชา เท่ากับ 5 มล.).
1-4 ปี กินครั้งละครึ่ง-1 ช้อนชา.
ต่ำกว่า 1 ปี กินครั้งละครึ่งช้อนชา.

คำเตือน : เช่นเดียวกับยาเม็ดพาราเซตามอล.

2. ยาแก้หวัด แก้แพ้

2.1 ยาเม็ดคลอร์เฟนิรามีน (Chlorpheniramine)

ขนาด 4 มก. ราคาเม็ดละ 10 สต.

สรรพคุณ : ใช้แก้อาการน้ำมูกไหล, จาม, และแก้อาการแพ้ต่างๆ (เช่น ลมพิษ, ผื่นคัน, แพ้อากาศ, แพ้อาหาร, แพ้ยา).

วิธีใช้ : กินวันละ 2-4 ครั้ง หรือเมื่อมีอาการช้ำได้ทุก 6-8 ชั่วโมง.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1 เม็ด.
เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละครึ่ง (หนึ่งเสี้ยว). ต่ำกว่า 4 ปี ควรใช้คลอร์เพนิรามีนชนิดน้ำเชื่อม.

คำเตือน : ถ้ากินร่วมกับยาระบบประสาท, เหล้าหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมจะทำให้ง่วงมาก และเป็นอันตรายได้. ยานี้อาจทำให้เสมหะเหนียวจึงไม่ควรใช้ในคนที่เป็นหืด หรือไอมีเลสด, หรือถ้าพบว่ากินยานี้แล้วกลับไปมากขึ้น ก็ควรหยุดกิน, ยานี้กินแล้วถ้าง่วงนอนหรือมีนงง. ห้าม

ขับรถ ขับเรือ หรือทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรหรือของมีคม เพราะอาจเกิดอันตรายได้. ถ้าใช้ในเด็กเล็กต้องระวังขนาดที่ใช้ อย่าให้เกินที่กำหนดไว้. ถ้ากินเกินขนาด อาจทำให้เด็กมีอาการกระวนกระวายหรือซักได้.

2.2 คลอร์เฟนิรามีนชนิดน้ำเชื่อม ขนาด 2.5 มก.

ต่อช้อนชา, ขวด 60 มล. ราคา 6 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาอาการต่างๆ เช่นเดียวกับยาเม็ดคลอร์เฟนิรามีน.

ขนาดและวิธีใช้ : เด็กอายุ 4-7 ปี กินครั้งละครึ่ง-1 ช้อนชา. 1-4 ปี กินครั้งละครึ่งช้อนชา วันละ 3-4 ครั้ง หรือเมื่อมีอาการซ้ำได้ทุก 6-8 ชั่วโมง. ต่ำกว่า 1 ปี กินครั้งละครึ่งช้อนชา วันละ 2 ครั้ง. เด็กอายุต่ำกว่า 2

สับดาห์ ไม่ควรใช้.

คำเตือน : เช่นเดียวกับข้อ 2.1 ไม่ควรใช้แก้อาการเป็นหวัดในเด็กเล็ก เพราะอาจทำให้สลดเห็นeyer ขับออกยาก.

3. ยาแก้อาเจียน แก้เมารถ มาเรือ วิงเวียน

3.1 ไดเมนไฮดรินेट (Dimenhydrinate) ขนาด 50 มก. ราคาเม็ดละ 50 สต.

สรรพคุณ : ใช้แก้คลื่นไส้, อาเจียน, เมารถ, มาเรือ, วิงเวียน.

วิธีใช้ : กินเมื่อมีอาการ และช้าๆ ได้ทุก 6-8 ชั่วโมง.

ถ้ากินเพื่อป้องกันการเมารถ, มาเรือ ให้กินก่อนเดินทางครึ่งชั่วโมง.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่กินครึ่งละ 1 เม็ด.
เด็กอายุ 6-12 ปี กินครึ่งละครึ่ง เม็ด.

คำเตือน : กินแล้วถ่ายรังนอน มีน้ำ ห้ามขับ

รถ ขับเรือ หรือทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรหรือของมีคม เพราะอาจเกิดอันตรายได้. ห้ามใช้ในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี ไม่ควรใช้ในแม่ระยะที่ห้ามบุตร.

4. ยาแก้ไอ

4.1 ยาแก้ไอน้ำดำ (Brown mixture) ขวด 60 มล.

ราคา 6 บาท, 180 มล. ราคา 20 บาท.

สรรพคุณ : ใช้แก้ไอแห้งๆ หรือไอระคายคอ,
ช่วยให้ชุ่มคอ.

วิธีใช้ : เขย่าขวดก่อนใช้ กินวันละ 3-4 ครั้ง
(จิบ อาจจะได้ยามากหรือน้อยเกินไป).

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 ช้อนชา.
เด็กอายุ 6-12 ปี กินครั้งละ 1 ช้อนชา.

คำเตือน : ห้ามใช้ในเด็กที่อายุต่ำกว่า 6 ปี และ

คนชรา. ห้ามใช้ในคนที่ไอมีเสลด
หนีบว.

4.2 ยาแก้ไอน้ำเชื่อม (Cough syrup) ขวด 60 มล.
ราคา 7 บาท.

สรรพคุณ วิธีใช้ ขนาดใช้ และคำเตือน :
 เช่นเดียวกับยาแก้ไอน้ำดำ.

4.3 ยาอมมะเวง (Ma-Waeng Lozenge) 20 เม็ด/
ซอง ราคาซองละ 9 บาท.

สรรพคุณ : แก้ไอ, ขับเสมหะ.

5. ยาขับเสมหะ

มิสต์สกิลแอมมอน (Mist. Scill Ammon) ขวด
180 มล. ราคา 14 บาท.

สรรพคุณ : ใช้ขับเสมหะในคนที่มีเสมหะหรือ
เสลดหนีบว หรือจิบแก้ว แก้วดัน
คอ.

วิธีใช้ : กินวันละ 3-4 ครั้ง.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1 ช้อนโต๊ะ หรือ
จิบเป็นครั้งคราว.

เด็กกินครั้งละ 1-2 ช้อนชา หรือจิบ
เป็นครั้งคราว.

6. ยาแก้หืด

6.1 ยาพ่นเวนโกลิน (Ventolin inhaler) ราคา
ประมาณ 180 บาท พ่นได้ 200 ครั้ง (อ่านวิธีใช้
จากฉลาก).

วิธีใช้ : พ่นทันทีที่เริ่มหอบหืด หรือเมื่อเริ่ม^{หายใจมีเสียงวีด ๆ} หรือเริ่มไอ พ่น
้ำได้ทุก 4-6 ชั่วโมง.

คำเตือน : อาจทำให้เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน
ใจสั่น มือสั่น.

6.2 ยาเม็ดอะมิโนฟิลลีน (Aminophylline) ขนาด
100 มก. ราคามีดละ 20-25 สต.

วิธีใช้ : กินเวลาหอบ และช้ำได้ทุก 6-8 ชั่วโมง.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 เม็ด.
เด็กอายุ 6-12 ปี กินครั้งละครึ่ง-1 เม็ด.

คำเตือน : อาจทำให้คลื่นไส้, อาเจียน, ปวดหัว, ใจสั่น, เปื่อยอาหาร.

6.3 ยาเม็ดชาลบูต้ามอล (Salbutamol) ขนาด 2 มก. ราคาเม็ดละ 50 สต.

ขนาดและวิธีใช้ : กินเช่นเดียวกับข้อ 6.2.

คำเตือน : เช่นเดียวกับ 6.2.

7. ยาลดกรด (Antacid)

7.1 ยาลดกรดชนิดน้ำ ขวด 240 มล. ราคาขวดละ 21-36 บาท.

สรรพคุณ : ใช้แก้โรคกระเพาะ, แก้อาการปวดแบบท้องเวลาทิวจัดหรืออิมจัด, แก้

ห้องอีด, ห้องเพ้อ, เรอเม็นเบรีย.

วิธีใช้ : เขย่าขวดก่อนใช้. กินหลังอาหาร 1 ชั่วโมง วันละ 3-4 ครั้ง หรือกิน เมื่อมีอาการ, ซ้ำได้ทุก 2-4 ชั่วโมง.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 ช้อนโต๊ะ (1 ช้อนโต๊ะเท่ากับ 15 มล.).
เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละครึ่ง ช้อนโต๊ะ. 4-7 ปี กินครั้งละ 1-2 ช้อนชา.

คำเตือน : ยานี้อาจทำให้ห้องเดิน (ถ้ามีส่วนประกอบของแมกนีเซียมไฮดรอกไซด์มาก) หรือห้องผูกได้ (ถ้ามีส่วนประกอบของอะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์มาก).

7.2 ยาเม็ดลดกรด ราคาเม็ดละ 25-75 สต.

วิธีใช้ : เคี้ยวยาให้ละเอียดก่อนกลืน และดื่มน้ำตามมากๆ, กินหลังอาหาร 1

ช้ำโ蒙ง วันละ 3-4 ครั้ง และ/หรือ เมื่อมีอาการ กินช้ำได้ทุก 2-4 ช้ำโ蒙ง.

ขนาดใช้: ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 เม็ด.

เด็กอายุ 4-7 ปี กินครั้งละ 1 เม็ด.

คำเตือน: เช่นเดียวกับยาลดกรดชนิดน้ำ.

8. ยาขับลม แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ

8.1 ยาธาตุน้ำแดง (*Mist. Stomachica*) ขาวด

180 มล. ราคาขวดละ 10 บาท.

สรรพคุณ: ใช้แก้อาการท้องอืด, ท้องเฟ้อ, จุก เสียด, แน่นท้อง, มีลมในท้อง.

วิธีใช้: กินวันละ 3-4 ครั้ง หรือเมื่อมีอาการ.

ขนาดใช้: ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 ช้อนโต๊ะ.
เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละ 2 ช้อนชา. 4-7 ปี กินครั้งละ 1 ช้อนชา.

8.2 มิสต์คาร์มินेटีฟ (Mist. Carminative) ขวด

180 มล. ราคาขวดละ 10 บาท.

มี สรรพคุณ และวิธีใช้ เช่นเดียวกับยาชาตุน้ำแดง.

8.3 ยาขับลมสำหรับเด็ก โซเดียมไบ卡րบอเนต-มิกซ์เจอร์ เพดิเอตริก (Sodium bicarbonate mixture pediatric) ขวด 60 มล. ราคาขวดละ 6.50 บาท.

สรรพคุณ : ใช้แก้ท้องอืด, ท้องเพ้อ, จุกเลียด, แน่นท้อง สำหรับเด็กเล็ก.

วิธีใช้ : กินวันละ 3 ครั้ง หรือเมื่อมีอาการ.

ขนาดใช้ : เด็กอายุ 1-5 ปี กินครั้งละ 2 ช้อนชา.
6 เดือน-1 ปี กินครั้งละ 1 ช้อนชา.

8.4 ทิงเจอร์มหามังคุ ขวด 15 มล. ราคาขวดละ 6 บาท.

สรรพคุณ : ใช้แก้ท้องอืด, ท้องเพ้อ, จุกเลียด,

แนะนำห้อง สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน.

วิธีใช้ : ใช้ลำลีซุบยา ทابางๆ ที่หน้าห้อง เมื่อมีอาการ.

8.5 ขมิ้นชัน แคปซูล (Curmin Capsule) แพลงลະ 10 เม็ด ราคา 10 บาท.

สรรพคุณ : ใช้บรรเทาอาการท้องอืด, ท้องเฟ้อ, จุกเสียดแน่น.

9. ยาแก้ปวดเกร็งในห้อง

9.1 ยาเม็ดไฮโซอสเซ็นบิวทิลไบโรมาร์ด (Hyoscine butylbromide) ราคา เม็ดละ 1.50-3 บาท.

สรรพคุณ : ใช้แก้อาการปวดเกร็งในห้อง เช่น ปวดประจำเดือน, กระเพาะลำไส้ เกร็งตัว. รวมทั้งใช้บรรเทาอาการ ปวดนิ่วในห่อไอ หรือนิ่วในถุงน้ำดี ก่อนพับแพทญ.

วิธีใช้ : กินเมื่อมีอาการ ชา้าได้ทุก 6 ชั่วโมง.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 เม็ด.
เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละครึ่ง-1
เม็ด.

คำเตือน : ห้ามใช้ในคนที่เป็นต้อหิน, ต่อม
ลูกมากโต, ผู้ป่วยโรคตับ. ควร
ระมัดระวังการใช้ยานี้ในผู้สูงอายุ.
ยานี้อาจทำให้ปากคอแห้งได้.

10. ยาแก้ท้องเดิน

ปัจจุบันไม่แนะนำให้ใช้ยาแก้ท้องเดินชนิดใดๆ ใน
การรักษาอาการท้องเดิน เพราะไม่มีความจำเป็น ยกเว้น
การดี๊ด๊มน้ำเกลือให้พอกับที่ถ่ายออกไป ดู “18. น้ำเกลือ
ชนิดกิน” หน้า 139.

11. ยาถ่าย ยาระบาย

11.1 ยาระบายแมกนีเซียม (Milk of magnesia)

ขวด 60 มล. ราคาขวดละ 5.50 บาท.

วิธีใช้ : เขย่าขวดก่อนใช้ยา. กินก่อนนอน หรือตอนตื่นเช้า.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 2-3 ช้อนโต๊ะ (30-45 มิลลิลิตร) เด็กอายุ 6-12 ปี กินครั้งละ 1-2 ช้อนโต๊ะ (15-30 มล.).

คำเตือน : ห้ามใช้ในคนที่เป็นโรคตับ, ไต, หัวใจ.

11.2 ยาสวนทวารโซเดียมคลอไรด์ อินเมมา (Sodium chloride enema).

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ ใช้ขนาด 20 มล. ราคาลูกกละ 7.25 บาท.
เด็ก ใช้ขนาด 10 มล. ราคาลูกกละ 6.25 บาท.

วิธีใช้ : สวนเข้าทวารหนัก, แล้วกลับไปจันทันไม่ให้จึงเข้าสัวม.

11.3 ยาเห็นบกเลเชอร์น ราคาแห่งละ 2.50 บาท.

ขนาดและวิธีใช้ : เหมาะสำหรับทารก. ใช้เห็นบเข้าทวารหนัก.

12. ยาน้ำรุ่งเลือด

12.1 เพอร์รัสซัลเฟต (Ferrous sulfate) ราคามีดละ 15 สต.

วิธีใช้ : กินครั้งละ 1-2 เม็ด วันละ 2-3 ครั้ง. เมื่อกิน 7-10 วันไปแล้ว จึงจะเห็นผล ควรกินติดต่อ กันนาน 1-2 เดือน.

คำเตือน : ยานี้เข้าชาตุเหล็ก, กินแล้วทำให้ถ่ายอุจจาระเป็นสีดำได้, ไม่ถือว่าผิดปกติ. ไม่ควรกินพร้อมยาลดกรด เพราะอาจทำให้ถูกดูดซึมเข้าร่างกายได้น้อยลง. ห้ามให้ยานี้แก่ผู้ป่วยที่เป็นโรคทางลัลสชีเมีย (มีอาการซีดเหลืองมาตั้งแต่เกิด) อาจ

เป็นอันตรายได้.

13. ยาเม็ดวิตามิน

13.1 ยาเม็ดวิตามินรวม (Multivitamin) บรรจุ 100 เม็ด ราคาเม็ดละ 50 สต.

สรรพคุณ : ใช้สำหรับคนที่เบื่ออาหาร, กินไม่ได้.

วิธีใช้ : กินวันละ 3 ครั้ง หลังอาหาร.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 1-2 เม็ด.
เด็กอายุ 6-12 ปี กินครั้งละครึ่ง-
1 เม็ด.

13.2 ยาเม็ดวิตามินบีรวม (Vitamin B complex)

ราคาเม็ดละ 14 สต.

สรรพคุณ : ใช้สำหรับคนที่เป็นโรคเหน็บชา,
ปากเปื่อย, เบื่ออาหาร.

วิธีใช้ : เช่นเดียวกับยาเม็ดวิตามินรวม.

14. ยาปฏิชีวนะ (Antibiotics)

เป็นยาที่ใช้รักษาโรคติดเชื้อแบคทีเรีย, ไม่มีประโยชน์ในการรักษาโรคติดเชื้อไวรัส (เช่น ไข้หวัดและไข้หวัดใหญ่ที่มีน้ำมูกใส, หัด, อีสุกอีส, คางทูม, เริม, งูสวัด เป็นต้น). ยากลุ่มนี้ต้องใช้ให้ถูกโรค ถูกขนาด และครบกำหนดระยะเวลา มิเช่นนั้นอาจทำให้เกิดปัญหาเชื้อโรคดื้อยา. นอกจากนี้ยังอาจเกิดอาการแพ้ยาและผลข้างเคียงอื่นๆ. ยากลุ่มนี้จึงจำเป็นต้องให้แพทย์เป็นผู้สั่งใช้ โดยจะเลือกใช้เพียงตัวใดตัวหนึ่ง ดังนี้

14.1 เพนิซิลลิน V (Penicillin V) หรือ เพนวี (Pen. V)

ชนิดเม็ดขนาด 2 แสตนดูนิต ราคาเม็ดละ 50 สต., 4 แสตนดูนิต ราคาเม็ดละ 1 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาต่อมทอนซิลอักเสบเป็นหนอง, ไข้หวัดชนิดน้ำมูกเหลืองหรือเขียว, หลอดลมอักเสบ (ไม่มีเลือดเหลืองหรือเขียว), ตาอักเสบ

(จีตาແແລ), กັງຍິ່ງ, ຫຼູກເສບ, ແກ້ວກອກ
ອັກເສບ, ໄພລາມທຸ່ງ, ບາດແພລ ໄພ
ໄໝ໌ ນໍ້າຮັອນລວກ, ແພລຕະປຸ່ຕາ.
ເໜີມສໍາຫຼັບຄົນທີ່ໄມ່ມີປະວັດີແພ້
ຢາເພີນຊືລິລິນ (ກິນຍານີ້ແລ້ວໄມ່ມີ
ອາກາຣມພຶ່ພື້, ຜິ່ນຄັນ, ທາຍໃຈຫອບ
ເໜີ່ອຍ ຢ້ວີເປັນລມ).

วิธีใช้: ກິນວັນລະ 4 ຄົ້ງ ກ່ອນອາຫາຣ 1
ໜ້າໂມງ ແລະກ່ອນນອນ ຕິດຕ່ອກນ
ທຸກວັນນານ 5-7 ວັນ (ສໍາຫຼັບຕ່ອມ-
ທອນຊືລອັກເສບ ຢ້ວີຜົວໜັງພຸ
ພອງ, ຄວາກິນນານ 10 ວັນ).

ขนาดໃຫ້: ຜູ້ໃຫຍ່ ກິນໜົນດົມເມັດຂາດ 4 ແສນ
ຢູ່ນິຕ ຄົ້ງລະ 1 ເມັດ.
ເດືອກອາຍຸ 7-12 ປີ ກິນໜົນດົມເມັດ 2
ແສນຢູ່ນິຕ ຄົ້ງລະ 1-2 ເມັດ. 3-7
ປີ ກິນໜົນດົມເມັດ 2 ແສນຢູ່ນິຕ ຄົ້ງ
ລະຄົ້ງ-1 ເມັດ, ຢ້ວີໜົນດົນນໍ້າເຊື່ອມ

ครึ่ง-1 ช้อนชา. ต่ำกว่า 3 ปี กินชนิดเม็ด 2 แสตนดูนิต ครึ่งละครึ่งเม็ด. หรือชนิดน้ำเชื่อม ครึ่งช้อนชา.

คำเตือน : อาจทำให้เกิดอาการแพ้, มีลมพิษ, ผื่นคันตามตัว. ถ้าแพ้รุนแรงอาจทำให้หอบเหนื่อย หรือเป็นลมได้. ถ้ามีอาการแพ้ยา ควรหยุดยา, และรีบไปพบหมอทันที. คนที่เคยแพ้ยาเพนิซิลลิน ห้ามใช้ยาี้นี้และยาอะม็อกซิซิลลิน, ควรปรึกษาหมอหรือเภสัชกรเพื่อใช้ยาอื่นแทน. ดังนั้น ก่อนใช้ยาี้นี้ ต้องแน่ใจว่าไม่เคยแพ้ยาเพนิซิลลินมาก่อน. สำหรับคนที่แพ้อะไรง่ายๆ (เป็นโรควูมิแพ้ประจำ) ต้องระมัดระวังในการใช้ เพราะอาจแพ้ได้.

14.2 อะม็อกซิซิลลิน (Amoxycillin) แคปซูล ขนาด

250 มก. ราคาเม็ดละ 2.25 บาท, ขนาด 500 มก. ราคาเม็ดละ 4.50 บาท, ชนิดน้ำเชื่อม ขนาด 125 มก. ต่อช้อนชา ขวด 60 มล. ราคاخวดละ 23 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาโรคบิดซิเกลลา (ถ่ายเป็นมูกเลือด), กระเพาะปัสสาวะอักเสบ (ขัดเบ้า), ไข้ไฟฟอยด์, ไซนส์อักเสบ, หูอักเสบ, หลอดลมอักเสบ รวมทั้งโรคติดเชื้อต่างๆ ที่รักษาด้วยเพนวีได้.

วิธีใช้ : กินวันละ 3 เวลา ทุก 8 ชั่วโมง (จะก่อนหรือหลังอาหารก็ได้) ติดต่อ กันทุกวัน นาน 5-7 วัน.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 250-500 มก.. เด็กอายุ 7-12 ปี ใช้ขนาด 250 มก. กินครั้งละ 1 แคปซูล. 4-7 ปี ใช้ชนิดน้ำเชื่อม (ขนาด 125 มก. ต่อช้อนชา) กินครั้งละ 1 ช้อนชา ครึ่ง-

2 ช้อนชา. 1-4 ปี ใช้ชนิดน้ำเชื่อม กินครั้งละ 1-1 ช้อนชาครึ่ง. ต่ำกว่า 1 ปี ใช้ชนิดน้ำเชื่อมกินครั้งละครึ่ง-1 ช้อนชา.

หนองใน ใช้ขนาด 500 มก. 6 แคปซูล (หรือขนาด 250 มก. 12 แคปซูล) เพียงอย่างเดียว, หรือ กินร่วมกับยาเม็ดโปรดเบเนซิด (Probenecid) 2 เม็ด, กินเพียงครั้งเดียว.

คำเตือน : เช่นเดียวกับยาแพนซิลลิน.

14.3 โคลีตรีม็อกซาโซล (Cotrimoxazole) ชนิดเม็ด ราคาเม็ดละ 1.25 บาท. ชนิดน้ำ 60 มล. ราคาขวดละ 13 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาโรคบิดชิเกลลา, กระเพาะปัสสาวะอักเสบ, ไข้ไฟฟอยด์, ไซนัสอักเสบ, หูอักเสบ, หลอดลมอักเสบ

(ในคนที่แพ้ยาเพนิซิลลิน หมอออาจใช้ยาตัวรักษาโรคติดเชื้อแบคทีเรียต่างๆ แทนยาเพนวี).

วิธีใช้ : กินวันละ 2 ครั้ง หลังอาหารเข้ากับเย็น ติดต่อภัยทุกวัน นาน 5-7 วัน. เมื่อกินยานี้ให้ดื่มน้ำตามมาก ๆ เพื่อป้องกันมิให้ยาตกตะกอนที่ไถ.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 2 เม็ด. เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละ 1 เม็ด, 4-7 ปี กินครั้งละครึ่งเม็ด หรือชนิดน้ำ กินครั้งละ 1-2 ช้อนชา. 6 เดือน-4 ปี กินครั้งละครึ่ง-1 ช้อนชา. ต่ำกว่า 6 เดือน กินครั้งละครึ่งช้อนชา.

คำเตือน : ห้ามใช้ในเด็กอายุต่ำกว่า 2 เดือน, หญิงตั้งครรภ์ไก่ลัคคลอด, หญิงที่ให้นมบุตร และคนที่มีประวัติแพ้ยาซัลฟा.

14.4 เตตราไซคลีน (Tetracycline) ราคากำลัง 85 สต.

สรรพคุณ : ใช้รักษาโรคติดสีดงวตา, แพลริม อ่อน, ฝีมะม่วง. ในคนที่แพ้ยาเพนิซิลลิน หมอยาจ่ายยาเนื้อรักษาโรคติดเชื้อแบคทีเรียต่างๆ แทนยาเพนิซิลลิน.

วิธีใช้ : กินวันละ 4 ครั้ง หลังอาหารและก่อนนอน ติดต่อ กันทุกวัน นาน 5-7 วัน.

ขนาดใช้ : ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 2 แคปซูล.
เด็กอายุ 8-12 ปี กินครั้งละ 1 แคปซูล.

คำเตือน : ห้ามใช้ในเด็กอายุต่ำกว่า 8 ปี จะทำให้ฟันเหลืองดำไปอย่างถาวร,
ห้ามใช้ในหญิงตั้งครรภ์ จะทำให้ฟันและกระดูกของทารกในท้องผิดปกติได้. ห้ามใช้ในคนที่เป็น

โรคตับอักเสบ, ตับแข็ง. ยาที่หมดอายุ อาจทำให้เป็นโรคไตและเป็นอันตรายได้ (ยาหมดอายุ ถอดแคปซูลออกดู เนื้อยาจะเป็นสีน้ำตาล, ยาดีควรมีสีเหลืองนวล). บางคนอาจแพ้ยาได้.

15. ยารักษาบิดอะมีบา

15.1 เมโตรไนดาโซล (Metronidazole) ขนาด 200

mg. ราคาเม็ดละ 1 บาท.

วิธีใช้: กินวันละ 3 ครั้ง หลังอาหาร ติดต่อ กันทุกวันนาน 5 วัน.

ขนาดใช้: ผู้ใหญ่ กินครั้งละ 3-4 เม็ด.
เด็กอายุ 7-12 ปี กินครั้งละ 1 เม็ด
ครั้ง-2 เม็ด. 4-7 ปี กินครั้งละ 1-1
เม็ดครั้ง. 6 เดือน-4 ปี กินครั้งละ
ครั้ง-1 เม็ด.

คำเตือน: ไม่ควรใช้ในหญิงตั้งครรภ์ 3 เดือน

แรก. ยานี้กินแล้วอาจทำให้คลื่นไส้, อาเจียน, วิงเวียนได้.

16. ยารักษา malaria เรีย

เนื่องจากในปัจจุบันพบเชื้ومalaria เรียที่ดื้อต่อยา และอาจมีโรคแทรกซ้อนร้ายแรง (เช่น malaria เรียขึ้น สมอง) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ในเมือง ซึ่งไม่มีภูมิต้านทานโรคนี้.

ดังนั้น ถ้าหากมีอาการน่าสงสัย เช่น มีไข้หลังกลับจากเดินป่าเขาริมแม่น้ำเรีย ก็ควรรีบไปหาหมอเพื่อตรวจหาเชื้อ. ถ้าพบว่าเป็นmalaria เรียจริง หมอจะให้ยาดังนี้

1. เชื้อมalaria เรียชนิดไวแวงซ์ ซึ่งไม่ร้ายแรง แต่อาจเป็นเรื้อรัง

ก. กินยาเม็ดคลอโรควีน (Chloroquine) ขนาด 150 มก. เม็ดละ 75 สต. แบ่งให้ 3 วัน : วันแรก ให้ 4 เม็ด อีก 6 ชั่วโมงต่อมาให้ 2 เม็ด, วันที่ 2 และ 3 ให้ 2 เม็ด วันละครั้ง.

๑. หลังจากนั้นให้กินยาเม็ดไพรามาควีน (**Pri-maquine**) ขนาด 15 มก. เม็ดละ 50 สต. วันละครึ่ง เป็นเวลา 14 วัน เพื่อมาเชือมาลาเรียที่อยู่ในตับ. (ในเด็ก ขนาดยาลดลงตามส่วน).
๒. เชือมาลาเรียชนิดพานซิพารัม ชี้งร้ายแรงและดื้อยา ง่าย เลือกใช้ยาสูตรไดสูตรหนึ่งดังนี้
- ก. ควินิน (**Quinine**) ขนาด 300 มก. เม็ดละ 2.25 บาท ครั้งละ 2 เม็ด ทุก 8 ชั่วโมง ร่วมกับเตตราไซคลีน ขนาด 250 มก. ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 วัน.
- ข. เมฟโลควีน (**Mefloquine**) ขนาด 250 มก. ครั้งแรก 3 เม็ด, ต่อมาอีก 6 ชั่วโมง ให้อีก 2 เม็ด ร่วมกับเตตราไซคลีน ขนาด 250 มก. ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 วัน.
- ค. อาร์ทีซูเนต (**Artesunate**) ขนาด 50 มก. ครั้งแรก 2 เม็ด ต่อไปให้ 1 เม็ด ทุก 12 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วัน (รวม 12 เม็ด).
- ง. อาร์ทีซูเนต กินแบบข้อ ค. ร่วมกับเมฟโลควีน

กินแบบข้อ ข. ขนาดดังกล่าวใช้สำหรับผู้ใหญ่ (ในเด็ก ขนาดยาลดลงตามส่วน).

คำเตือน : ยา กินป้องกันมาลาเรีย ในปัจจุบัน ไม่มียาที่ได้ผลดีจริง ยาที่เคยใช้กัน เช่น คลอโรคีน หรือซัลฟิดออกซิน ไพริเมทามีน มีฤทธิ์เพียงกดอาการไว้ได้ชั่วคราว เมื่อหยุดยา อาการอาจกำเริบอีก.

ดังนั้นจึงไม่แนะนำให้กินยาป้องกัน แต่ให้รับรักษาเมื่อมีอาการที่น่าสงสัย.

ในการนี้ที่ต้องเดินทางเข้าไปในดงมาลาเรียเป็นเวลานานกว่า 2 สัปดาห์ ควรปรึกษาหมอเพื่อขอยาติดตัว เช่น ควินิน, เมฟโลคีน หรืออาร์ทีซูเนต เมื่อเกิดอาการขึ้นและไม่สามารถตรวจเลือดหาเชื้อได้ ให้นำยานี้มาใช้รักษาตามขนาดดังกล่าวข้างต้น.

17. ยาถ่ายพยาธิ

17.1 ยาเม็ดมีเบนดาโซล (Mebendazole) ขนาด

100 มก. ราคาเม็ดละ 1 บาท.

วิธีใช้ : สำหรับพยาธิเล่นด้วย.

หั้งผู้ให้ญี่แผลเด็ก กิน 1 เม็ด ครั้งเดียวหลังอาหารเย็น และหลังจากรักษาครั้งแรกแล้ว 1-2 สัปดาห์ให้กินซ้ำอีก.

วิธีใช้ : สำหรับพยาธิໄลส์เดือน พยาธิปากขอและพยาธิตัวตืด.

หั้งผู้ให้ญี่แผลเด็ก กินครั้งละ 1 เม็ด วันละ 2 ครั้งหลังอาหารเข้าเย็น ติดต่อกัน 3 วัน. ถ้ายังไม่หาย ให้กินซ้ำอีกหลังจากรักษาครั้งแรกแล้ว 3 สัปดาห์.

คำเตือน : ห้ามใช้ในคนท้อง 3 เดือนแรกอย่างเด็ดขาด (คนท้อง ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรใช้), เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี, ผู้ป่วยโรคตับ. ยานี้อาจทำให้ปวดท้อง ท้องเดิน.

17.2 มีเบนดาโซลชนิดน้ำเชื่อม (Mebendazole suspension) ขนาด 100 มก. ต่อช้อนชา ขนาด 30 มล. ราคาขวดละ 16 บาท.

วิธีใช้ : เช่นเดียวกับยาเม็ดมีเบนดาโซล.

ขนาดใช้ : ขนาดที่ใช้ยา 1 เม็ด เทียบเท่า 1 ช้อนชา (5 มล.).

คำเตือน : เช่นเดียวกับยาเม็ดมีเบนดาโซล.

18. น้ำเกลือชนิดกิน

18.1 ผงน้ำตาลเกลือแร่ (ORS) ช่องเล็ก (สำหรับ
ผสมน้ำ 1 แก้ว) ราคากองละ 3 บาท, ช่องใหญ่
(สำหรับผสมน้ำ 1 ขวดน้ำปลาสติก) ราคากอง
ละ 5 บาท.

สรรพคุณ : ใช้ทดแทนการเลี้ยวน้ำและเกลือแร่
ในรายที่มีอาการท้องร่วง หรือใน
รายที่อาเจียนมาก หรือเสียเหงื่อ⁺
มากเกินได้. นอกจากนี้ยังใช้ป้องกัน
การซึ้อกจากการเลี้ยวน้ำมากได้ด้วย.

ขนาดและวิธีใช้ : เทพงยาหั้งซองลงในน้ำดื่ม

1 แก้ว (สำหรับซองเล็ก) หรือ 1 ขวด (สำหรับซองใหญ่), ใช้ดีมบ่อบoyer แทนน้ำเมื่อเริ่มมีอาการท้องร่วง. ถ้าถ่ายบ่อบoyer ให้ดีมบ่อบoyerครั้งขึ้น. ถ้าอาเจียนด้วย ให้ดีมทีละน้อยแต่บ่อบoyer.

ให้ดีมแทนน้ำตามปริมาณอุจจาระและปัสสาวะที่ถ่ายออกไป หรือจนกว่าปัสสาวะออกมากและใส หรือจนกว่าอาการจะดีขึ้น.

คำเตือน : คนที่เป็นโรคไต โรคหัวใจ หรือบวม ต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง. เพราะอาจทำให้บวมและเหนื่อย. เมื่อละลายยาในน้ำแล้ว อย่าทิ้งไว้เกิน 24 ชั่วโมง ยาจะบูดเสียไม่ควรใช้.

18.2 น้ำเกลือขาวบ้าน

สรรพคุณ : ใช้ทดแทนการเลี่ยน้ำและเกลือแร่ เช่นเดียวกับผงน้ำตาลเกลือแร่ โดยสามารถสม용ตามสูตรผสมดังนี้

น้ำสุก 1 ขวด (ขวดน้ำปลากรม 750 มล.).

น้ำตาลทราย 2 ช้อนโต๊ะ (หรือ 2 กำมือ).

เกลือ ครึ่งช้อนชา (1-2 หยิบมือ).

นำมาผสมกันหรือต้มรวมกันก็ได้.

ขนาดและวิธีใช้ : เช่นเดียวกับผงน้ำตาลเกลือแร่.

19. ยาอม/ยาพ่น แก้เจ็บหัวใจ เช่น ยาไอโซซอร์บิด (Isosorbide)

แบบอม ใต้ลิ้น ขนาด 5 มก. เม็ดละ 1.60 บาท,
แบบพ่น (เข้าปาก) ได้ประมาณ 220 ครั้ง ครั้งละ 1.25

mg. ราคาประมาณ 350 บาท.

สรรพคุณ : ใช้แก้อาการเจ็บแน่นกลางอก และ/หรืออาการเหนื่อยที่เป็นหันที มักเป็นหลังออกกำลังหรือเครียด พักแล้วหาย, ในคนที่เป็นโรคหัวใจขาดเลือด หรือหลอดเลือดหัวใจตีบ.

ขนาดและวิธีใช้ : ให้พกยานี้ติดตัว เวลามีอาการจะได้ใช้หันที โดยอมยาไว้ใต้ลิ้น ครั้งละ 1 เม็ด ถ่ายalive ละลายหมดแล้ว อาการยังไม่หาย ให้ออมซ้ำได้ ครั้งละเม็ด จนเกิดอาการปวดศีรษะ หรือคลื่นไส้อาเจียน ให้หยุดออมได้ (yapn ใช้พ่นแทนออม).

คนที่เจ็บหัวใจ แล้วอมยานี้ไป 4-5 เม็ดแล้วอาการไม่ดีขึ้น ให้รับไปโรงพยาบาล ในขณะที่ไปโรงพยาบาลให้ออมยาติดต่อกันไปเรื่อยๆ

นอกจากจะมีอาการปวดศีรษะ หรือคลื่นไส้อาเจียน ให้หยุด옴ได้.

คำเตือน : ยานี้ทำให้ใจสั่นและความดันเลือดตก ทำให้หน้ามีดเป็นลมได้ จึงควรอย่าในท่านั่ง (อย่าอมยาในท่ายืน).

20. ยาใช้ภายนอก

**20.1 ยาหยดตา ที่เข้ายาต้านจุลชีพหรือยาปฏิชีวนะ เช่น ยาหยดตาซัลฟາเซต้าไมร์ ขาวด 10 มล. ราคาขาวละ 7 บาท, ยาหยดตาคลอแรมเฟนิคอล ขาวด 10 มล. ราคาขาวละ 16-24 บาท.
สรรพคุณ : ใช้แก้ตาอักเสบ มีขี้ตาสีเหลืองหรือเขียว.**

วิธีใช้ : หยดครั้งละ 1-2 หยด วันละ 3-4 ครั้ง.

คำเตือน : ควรปิดฝ่าให้แน่น, ระวังอย่าให้ถูกแสงแดด. ห้ามใช้เมื่อยาเปลี่ยน

เป็นสีเขุ่นหรือมีตะกอน. ยาหยดตา เมื่อเปิดใช้แล้ว 1 เดือน ให้ทิ้งเลี้ย. เวลาใช้ทุกครั้ง ให้ปลายหลอดหยอดอยู่ห่างจากลูกตา. สำหรับยาหยอดตัวซัลฟาเซตามีด ห้ามใช้ในคนที่แพ้ยาซัลฟा.

20.2 ยาป้ายตาเตตราไซคลีน ราคาหลอดละ 6 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาตาอักเสบ, มีขี้ตาสีเหลืองหรือเขียว, และริดสีดวงตา.

วิธีใช้ : ป้ายตาวันละ 2-3 ครั้ง.

20.3 ยาหยดหู เช่น ยาหยดหูในโตรฟูราโซน ราคาขวดละ 4 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาหูอักเสบ, หูน้ำหนวก.

วิธีใช้ : ควรเช็ดหนองให้แห้งก่อน, และหยอดยา 2-3 หยด วันละ 3-4 ครั้ง.

20.4 ยาทาป้องกัน ยาแก้แพ้ผื่นคันหรือแมลงสัตว์ กัดต่อย

20.4.1 โลชั่นกันยุงตะไคร้ห้อม (*Citronella oil, Mosquito Repellent lotion*)

ขนาด 30 มล./ขวด ราคาขวดละ 42 บาท.

สรรพคุณ : ทาป้องกันยุงกัดได้ประมาณ 3 ชั่วโมง.

20.4.2 ยาแก้แพ้ผื่นคัน (คากาไมน์โลชั่น) ขวด 60 มล. ราคาขวดละ 10 บาท.

สรรพคุณ : บรรเทาอาการคันจากผด, ผื่น, คัน, ลมพิษ, อีสุกอีส, เริม, งูสวัด.

วิธีใช้ : เขย่าขวดก่อนใช้. ใช้ทาบริเวณที่มีอาการผื่นคัน หลังอาบน้ำเข้าเย็น.

20.4.3 ครีมเพร์คินโซโลน หลอด 5 กรัม ราคา
หลอดละ 6.50 บาท. **ครีมไตรแอมซิโน-**
โลน หลอด 5 กรัม ราคางอลดละ 20
บาท.

สรรพคุณ : ใช้ทาแก้ผด, ผื่น, คัน, แพ้
ยุงหรือแมลง, ถูกแมงกะ-
พุนไฟ, บรรเทาอาการ
ปวดแบบปวดร้อนจากไฟ
ไหม้, น้ำร้อนลวกเล็กน้อย.

วิธีใช้ : ทาwanละ 2-3 ครั้ง.

20.5 ยาน้ำเงนเชียนไวโอลेट (ยาน้ำสีม่วง) ขวด 30
มล. ราคาขวดละ 6 บาท.

สรรพคุณ : ใช้เกลี่นเป็นฝ้าขาวจากเชื้อรา, ปาก
เปื่อย, ลิ้นเปื่อย, แพลพูพอง.

วิธีใช้ : ใช้สำลีชุบยา ทาบริเวณที่เป็น วัน
ละ 2-3 ครั้ง.

20.6 กลีเซอรีนโนแรฟซ์ ขาวด 15 มล. ราคา 9.75 บาท.

สรรพคุณ : ใช้ทาแพลงปากเปื่อย, ลิ้นเปื่อย, และใช้หยอดทุเมื่อมีแมลงเข้าหู.

20.7 ยาดมแอกซ์โมเนีย ขาวด 15 มล. ราคากวัดละ 4 บาท.

สรรพคุณ : ใช้สูดدمแก้วิงเวียน และใช้ทาแก้พิษแมลงสัตว์กัดต่อย หรือถูกแมงกะพรุนไฟ.

20.8 ชี้ผึ้งน้ำมันระกำ, ครีมน้ำมันระกำ, ชี้ผึ้งน้ำมันระกำ ราคาหลอดละ 5 บาท, ครีมน้ำมันระกำ ราคาหลอดละ 10 บาท.

สรรพคุณ : ใช้ทาแก้ปวดบวม, เคล็ด, ยอก.

20.9 ยาไส่แพล ล้างแพล

20.9.1 แอลกอฮอล์ ชนิด 70 % ขาวด 30 มล. ราคากวัดละ 8 บาท.

สรรพคุณ : ใช้เช็ดล้างรอบแพลงม่าเชื้อ-โรค.

20.9.2 ไซโตรเจนเพอร์ออกไซด์ ขาวด 30 มล.

ราคาขาวดละ 8 บาท.

สรรพคุณ : ใช้ฉาบล้างแพลงหนอง.

20.9.3 ยาทิงเจอร์ไส่แพลงสดหรือยาแสด ขาวด 15 มล. ราคาขาวดละ 5 บาท, ขาวด 450 มล. ราคาขาวดละ 35 บาท.

สรรพคุณ : ใช้เช็ดล้างหรือไส่แพลงเพื่อฆ่าเชื้อโรค, และใช้ม่าเชื้อราในช่องทุ.

20.9.4 น้ำยาโพวิดอนไอโอดีน ขาวด 30 มล.

ราคา 15-25 บาท.

สรรพคุณ : ใช้ไส่แพลงถลอก แพลงสด ขนาดเล็ก.

20.9.5 น้ำผึ้ง หรือน้ำเชื่อมเข้มข้น (น้ำตาลทราย 1 กก. ผสมน้ำ 1 ลิตร เคี่ยวบนเตาไฟให้ข้น).

สรรพคุณ : ใช้สเปรย์แผลสดหรือแผลเรื้อรัง, ช่วยผ่าเชื้อโรคและสมานแผล.

20.9.6 น้ำเกลือ (ใส่เกลือ 1 ช้อนโต๊ะในน้ำต้มสุก 1 ลิตร แล้วเก็บใส่ขวดที่สะอาด).

สรรพคุณ : ใช้ซับล้างแผล.

20.10 เบนซิลเบนโซเอต (Benzylbenzoate) เช่น ยา รักษาหิด เท้า โลน ขององค์การเภสัชกรรม ขนาด 60 มล. ราคาขวดละ 17 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาหิด.

วิธีใช้ : อาบน้ำให้สะอาด แล้วใช้ยารักษาท้าทัวตัว (ยกเว้นคอและศีรษะ) ทึบไว้ 24 ชั่วโมง, แล้วจึงอาบน้ำ

วันรุ่งขึ้นทาซ้ำใหม่อีกครั้ง.

สรรพคุณ : ใช้รักษาเหาและโลน.

วิธีใช้ : ใส่ยานี้ให้ทั่วศีรษะหรือบริเวณที่เป็นโลน, ทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง วันรุ่งขึ้นจึงสระให้สะอาด. เมื่อครบ 7 วัน ยังไม่หาย ให้ใส่ซ้ำได้อีกครั้ง.

คำเตือน : ระวังอย่าให้yanีเข้าตา เพราะอาจจะระคายเคืองได้.

20.11 ชี้ผึ้งรักษาภากลาภเกล้อน (Whitfield ointment)

ราคาหลอดละ 5 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาภากลาภเกล้อน.

วิธีใช้ : ทาบริเวณที่เป็น วันละ 2-3 ครั้ง นาน 3-4 สัปดาห์.

คำเตือน : ห้ามใช้บริเวณที่แพลงก์ตอนมีน้ำ-เหลืองเย้ม เพราะจะทำให้ laminateยิ่งขึ้น.

20.12 โซเดียมไทโอลซัลเฟต 20 % (ไฮโป) อาจเตรียม

เองโดยใช้เกล็ดยาไโอล์ที่ใช้ล้างรูป (ขอเจียด
จากร้านถ่ายรูปได้) หนัก 14 กรัม ผสมน้ำต้ม^{สุก}ในขวด 60 มล..

สรรพคุณ : ใช้รักษา geleion.

วิธีใช้ : ใช้ทาบาง ๆ บริเวณที่เป็น ทาเช้า
เย็น ติดต่อกันไม่ต่างกว่า 10-15
วัน.

คำเตือน : ควรเตรียมสด ๆ ขณะที่ต้องการ
ใช้. เมื่อผสมน้ำควรใช้ให้หมด
ภายใน 5 วัน.

20.13 ครีมไมโคนาโซล (Miconazole) ชนิด 2 %

หลอด 5 กรัม ราคาหลอดละ 20-23 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาภากลาก geleion.

วิธีใช้ : ทาบริเวณที่เป็น วันละ 2-3 ครั้ง^{นาน} 3-4 สัปดาห์.

คำเตือน : ยานี้อาจระคายผิวนังและแพ้ได้.

20.14 แคมพูคีโตโคนาโซล (Ketoconazole) ชนิด

2 % ขวดละ 50 มล. ราคาขวดละ 90 บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาเกลี้ยอน.

วิธีใช้ : ทาบริเวณที่เป็น ทึ้งไว้ 5 นาทีแล้ว
ล้างออก ทาวันละครั้งช่วงก่อน
อาบน้ำทุกวัน ติดต่อ กันนาน 5 วัน.

คำเตือน : ยานี้อาจระคายผิวหนังได้.

20.15 ยาเห็บช่องคลอด โคลไตรมาโซล (Clotri-

mazole) ขนาด 100 มก. ราคาประมาณ 5

บาท.

สรรพคุณ : ใช้รักษาตกขาวที่เกิดจากเชื้อรา
และพยาธิช่องคลอด.

วิธีใช้ : เห็บช่องคลอด 2 เม็ด ก่อนนอน
เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน.

คำเตือน : อาจระคายช่องคลอด ทำให้คัน
และแสบร้อน ถ้าแพ้มากอาจเป็น
ผื่น ปักแห้ง หน้าแดง ตาพร่ามัว

ห้องผูก ปัสสาวะลำบาก อาเจียน
ควรหยุดยา.

20.16 ยาเห็นบพثارหนัก เพื่อระบบย, เพื่อแก้ริดสี-
ดวงทวารหนัก.

ก. แก้ห้องผูกชนิดเห็นบ ราคапрีมาณ 13
บาท.

วิธีใช้ : ใช้เห็นบพثارหนัก 1 เม็ด เมื่อ
ห้องผูก.

คำเตือน : อาจทำให้ปวดห้อง ปวดเบง.

ข. แก้ริดสีดวงทวารหนักชนิดเห็นบ ราค
เม็ดละปรีมาณ 7-8 บาท.

วิธีใช้ : ใช้เห็นบพثارหนัก 1-2 เม็ด แก้
อาการกำเริบของริดสีดวงทวาร
หนัก.

คำเตือน : ถ้าเห็นบแล้วไม่ดีขึ้น ควรไปหา
หมอย.

20.17 ยาสวนทวารหนัก ราคาประมาณ 50 บาท.

วิธีใช้ : ใช้บีบสวนเข้าในทวารหนัก แก้อาการท้องผูก.

คำเตือน : อาจทำให้ปวดท้อง ท้องเดิน.

ຄູ່ມືອທມອຫາວບ້ານ

ກາຣໃຊ້ຢາສມຸນໄພຣ

1. กระเพาะปัสสาวะอักเสบหรือขัด疼

1.1 กระเจียบแดง

ใช้กลีบเลียงและกลีบรองดอกตากแห้ง บดเป็นผง ครั้งละ 1 ช้อนชา (หรือ 3 กรัม) ซึ่งในน้ำเดือด 1 ถ้วย (200 มล.) จะได้น้ำสีแดง ดื่มวันละ 3 ครั้ง.

1.2 ขูลี่

ใช้หัวสดหรือแห้ง วันละ 1 กำมือ (สด 40-50 กรัม, แห้ง 15-20 กรัม) หั่นเป็นชิ้นๆ ต้มกับน้ำกินวันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร ครั้งละ 1 ถ้วยชา (หรือ 75 มล.).

1.3 ชุมเห็ดไทย

ใช้เมล็ดแห้งคั่ว วันละ 1-3 ช้อนโต๊ะ (5-10 กรัม) ใส่น้ำ 1 ลิตร แล้วตั้งไฟ ต้มให้เหลือ 600 มล. แบ่งดื่มวันละ 3 ครั้ง ครั้งละ 200 มล. หลังอาหาร.

1.4 ตะไคร้

ใช้ลำต้นแก่หรือแห้งสดหรือแห้ง ใช้ครั้งละ 1

กำเมื่อ (สด 40-60 กรัม, แห้ง 20-30 กรัม) ต้มกับน้ำ กินวันละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ถ้วยชา (75 มล.) ก่อนอาหาร.

1.5 สับปะรด

ใช้เหง้าสดหรือแห้งวันละ 1 กำเมื่อ (สด 40-60 กรัม, แห้ง 20-30 กรัม) ต้มกับน้ำ กินวันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร ครั้งละ 1 ถ้วยชา (75 มล.).

1.6 หญ้าคา

ใช้รากสดหรือแห้ง วันละ 1 กำเมื่อ (สด 40-50 กรัม, แห้ง 10-15 กรัม) หั่นเป็นชิ้นๆ, ต้มกับน้ำ กินวันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร ครั้งละ 1 ถ้วยชา (75 มล.).

1.7 หญ้าหนวดแมว

ใช้ใบอ่อนหรือใบขนาดกลางตากแดดให้แห้ง เอาใบแห้ง 4 กรัม หรือ 4 หยิบเม็ด ซึ่งกับน้ำร้อน 1 ขวดน้ำปลา เมื่อนึ่งกับชงชา ดื่มวันละ 1 ขวด 3 ครั้งหลังอาหาร, ข้อควรระวังคือ คนที่เป็นโรคหัวใจ ห้ามกิน.

2. แก้กลาก (ใช้ภายนอก)

2.1 กระเทียม

ฝานหัวหรือกลีบกระเทียม แล้วนำมาถูบ่อยๆ จนกว่าจะหาย.

2.2 ชุมเห็ดเทศ

ใช้ใบสด ดอกสด ขี้ถุงนาฯ และบ่อຍครั้ง.

2.3 หองพันชั่ง

ใช้ใบสดหรือรากสดหรือแห้ง โดยใช้ใบ 5-8 ใบ หรือราก 2-3 ราก (จำนวนที่ใช้อาจเพิ่มหรือลดลงได้ตามอาการ) ตำให้ละเอียด แซ่เหล้าหรือแอลกอฮอล์ 7 วัน นำมาทาบริเวณที่เป็นบ่อยๆ จนกว่าจะหาย.

3. แก้เกลื่อน (ใช้ภายนอก)

3.1 กระเทียม

ฝานหัวหรือกลีบกระเทียม แล้วนำมาถูบ่อยๆ จนกว่าจะหาย.

3.2 ข่า

ใช้เหง้าแก่สอดฟันกับเหล้าโรงหรือน้ำส้มสายชู หรือต้มแล้วแช่แอลกอฮอล์ นำมาทาบริเวณที่เป็นบ่ออย ๆ จนกว่าจะหาย.

3.3 ทองพันชั่ง

ใช้ใบสดหรือรากสดหรือแห้ง โดยใช้ใบ 5-8 ใบ หรือราก 2-3 ราก (จำนวนที่ใช้อาจเพิ่มหรือลดลงได้ตามอาการ) ตำให้ละเอียด แช่เหล้า หรือแอลกอฮอล์ 7 วัน นำมาทาบริเวณที่เป็นบ่ออย ๆ จนกว่าจะหาย.

4. แก้หัวด

4.1 ห้อมแดง

นำต้นห้อมสด ๆ ลังให้สะอาด กินร่วมกับอาหารทุกมื้อ มื้อละ 2-3 ต้น จะช่วยให้หายหัวดได้เร็ว, หรือต้มน้ำสุเดเอาไว้.

5. แก้เคล็ดขัดยอก (ใช้ภายใน)

5.1 ไฟล

ใช้เหง้าประมาน 1 เหง้า ตำแล้วคั้นเอาน้ำ ทา ถู นวด บริเวณที่เคล็ด ขัด ยอก.

6. แก้งูสวัดและเริม (ใช้ภายนอก)

6.1 พื้थลายจ์

ใช้ใบต่ำพอกเช่นเดียวกับใบเสลดพังพอน (ดู 6.3).

6.2 ไมยราบ

ใช้ใบต่ำให้ละเอียดผสมเหล้า แล้วคั้นเอาน้ำ ทา วันละ 3-4 ครั้ง.

6.3 เสลดพังพอน

ใช้ใบเสลดพังพอนตัวเมีย ตำให้ละเอียด ผสม เหล้าพอเหลวข้นๆ พอก ควรใส่เหล้าเมื่อยาเริม แห้ง พอกไว้ต่อเนื่อง เปลี่ยนยาวันละ 2-4 ครั้ง.

7. เจริญอาหาร

7.1 ปอกระเจา

ใช้ใบเป็นอาหาร หรือใช้ใบต้มกับน้ำ ดื่มเป็นยาเจริญอาหารสำหรับเด็ก.

7.2 มะระ

ใช้นือของผลเป็นอาหาร ผักจิม ต้มหรือแกง กิน.

7.3 สมอไทย

ใช้ลูกสมอไทยสุดดองสุราอย่างน้อย 7 วัน กินลูกสมอ ครั้งละ 1-2 ผล.

7.4 สะเดา

ใช้ชุดอกลาวน้ำร้อน จิมน้ำปลาหวานหรือน้ำพริก, ใช้เปลือกสดประมาณ 1 ฝ่ามือ ต้มน้ำ 2 ถ้วยแก้ว กินครั้งละครึ่งถ้วยแก้ว.

8. แก้อาการท้องผูก

8.1 คุณ

ใช้นือในฝักแก่ก่อนเท่าหัวแม่มือ (ประมาณ 4 กรัม) ต้มใส่เกลือนิดหน่อย ดื่มน้ำที่ต้มได้. หากกินมากไป จะเกิดอาการคลื่นไส้ ท้องอืด

และปวดท้อง.

8.2 ชุมเห็ดเทศ

ใช้ดอกชุมเห็ดเทศสด 2-3 ช่อ ต้มกินกับน้ำพริก, หรือนำไปสอดมาลังให้สะอาด หั่นตากแห้ง ใช้ต้มหรือซองน้ำดื่ม ครั้งละ 1 ใบ, หรือนำไปแห้ง บดเป็นผง ปั้นกับน้ำผึ้งเป็นลูกกลอนขนาดเท่าปลายนิ้วก้อย ครั้งละ 3 เม็ด กินก่อนนอนหรือเมื่อมีอาการท้องผูก.

8.3 ชุมเห็ดไทย

ใช้เมล็ดแห้งคั่วจนเหลือง 2-2 ช้อนโต๊ะครึ่ง (10-13 กรัม) ต้ม เอาน้ำดื่ม.

8.4 มะขาม

ใช้เนื้อในฝักแก่หรือมะขามเปียก 10-20 ฝัก (ประมาณ 70-150 กรัม) จิ่มเกลือกิน หรือใส่เกลือเติมน้ำคั้นดื่ม.

9. แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ และแน่นจุกเสียด

9.1 กระชาย

ใช้เหง้าและรากประมานครึ่งกำมือ (สด 5-10 กรัม, แห้ง 3-5 กรัม) ต้มอาบน้ำดื่ม.

9.2 กระเทียม

ใช้กลีบปอกเปลือก กินดิบๆ ครั้งละประมาณ 5 กลีบ (หนัก 2 กรัม).

9.3 กะเพรา

ใช้ใบและยอด 1 กำมือ (น้ำหนักสด 25 กรัม, แห้ง 4 กรัม) ต้มอาบน้ำดื่ม, เหมาะสำหรับเด็ก.

9.4 ขมิ้นชัน

ใช้เหง้าขมิ้น ล้างให้สะอาด (ไม่ปอกเปลือก) หันเป็นชื่นบางๆ ตากแดดจัด 1-2 วัน บดให้ละเอียด ผสมกับน้ำผึ้ง ปั้นเป็นเม็ดขนาดเท่าปลายนิ้วก้อย เก็บในขวดสะอาด กินครั้งละ 2-3 เม็ด วันละ 3-4 ครั้ง หลังอาหารและก่อนนอน, ถ้ากินแล้วท้องเสีย ให้หยุดยาทันที.

9.5 ชา

ใช้เหง้าแก่สดหรือแห้งขนาดเท่าหัวแม่มือ (สด หนัก 5 กรัม, แห้งหนัก 2 กรัม) ทุบให้แตก ต้ม

อาเจียน้ำดีม, หรือใช้วิธีปูรุ่งเป็นอาหาร.

9.6 ขิง

ใช้เหง้าแก่สัดขนาดเท่าหัวแม่มือ (ประมาณ 5 กรัม) ทุบให้แตก ต้มอาเจียน้ำดีม.

9.7 ตะไคร้

ใช้ลำต้นแก่สัดๆ ทุบพอแหลก ประมาณ 1 กก มีอ (ราว 40-60 กรัม) ต้มอาเจียน้ำดีม หรือ ประกอบเป็นอาหารกิน.

10. แก้ปวดฟัน

10.1 การพลุ

ใช้การพลุต่ำพอแหลก ผสมกับเหล้าขาวเพียงเล็กน้อยพอจะใช้จิ้มหรืออุดฟันที่ปวด โดยใช้สำลีพันปลายไม่จิ้มฟัน ชุบน้ำมันการพลุทับบริเวณแห้งออก และจิ้มลงไปในรูฟันซี่ที่ปวด จะทำให้อาการปวด ค่อยยังช้าขึ้น.

10.2 ผักคราดหัวหวาน

นำก้านสด (ก้านซ่อดอก) มาเคี้ยวตรงบริเวณฟัน

ที่ปวด เพื่อให้น้ำจากก้านช่อดอกซึมเข้าไปในพันที่ปวด จะทำให้รู้สึกชา ระงับอาการปวดพันได้ดี, ถ้าพันซี่ที่ปวดผูกเป็นรู ให้ใช้วิธีต่ำหรือขี้ก้านช่อดอกให้เละ แล้วนำไปอุดรูพันซี่ที่ปวด สักครู่จะรู้สึกชาและหายปวดได้.

11. แก้ผื่นคัน (ใช้ภายนอก)

11.1 ขมิ้นชัน

ใช้เหง้าขมิ้นมาทำให้แห้ง ป่นให้เป็นผงละเอียด ใช้หาตามบริเวณที่เป็นเม็ดผื่นคัน โดยเฉพาะในเด็กจะนิยมใช้กันมาก.

11.2 ตำลึง

ใช้ใบสด 1 กำมือ (ใช้มากน้อยตามบริเวณที่มีอาการ) ล้างให้สะอาด ตำให้ละเอียด ผสมน้ำเล็กน้อย แล้วคั้นน้ำจากใบ เอามาทาบริเวณที่มีอาการ พอน้ำแห้งแล้วทาซ้ำบ่อยๆ จนกว่าจะหาย.

11.3 สามะงา

ใช้กิ่ง 3-4 กำมือ สับเป็นท่อนๆ ต้มน้ำอาบ.

11.4 เสลดพังพอน

ใช้ใบสด 1 กำมือ ตำให้ละเอียด คั้นเอาน้ำทາ
บริเวณที่เป็น หรือตำผสมเหล้าเล็กน้อยก็ได้.

11.5 เหنجอกปลาหมอ

เอาตันเหنجอกปลาหมอหั้งราก สดหรือแห้งก็ได้
สับเป็นท่อนเล็กๆ 1 ชีด ผสมกับน้ำ 3-4 ขัน
ต้มให้เดือด 10 นาที ทิ้งไว้ให้เย็นลง อาบน้ำ
ฟอกสบู่ให้สะอาดแล้วจึงอาบน้ำยาที่ยังอุ่นๆ อยู่
วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3-4 ขัน (อาบน้ำยาแล้วไม่
ต้องอาบน้ำธรรมดาก็ได้).

12. แก้แพลงเปื่อยในปากและเหنجอกอักเสบ

12.1 หญ้าเกล็ดหอย

ใช้หั้งต้น ตำกับเกลือพอๆ กัน.

13. ถ่ายพยาธิลำไส้

13.1 พักทอง

ใช้เมล็ดแห้งประมาณ 60 กรัม ทบให้แตกผลสมน้ำเชื่อมเล็กน้อย แล้วเติมน้ำให้ได้ประมาณ 2 แก้ว แบ่งกิน 3 ครั้ง ห่างกันทุก 2 ชั่วโมง ให้กินดีเกลือ 15-30 กรัม ผสมน้ำอุ่นตามด้วย.

13.2 มะเกลือ

ใช้ผลสดสีเขียว (ห้ามใช้ผลสุกสีเหลืองหรือผลสีดำ) โดยเฉพาะแหลก แล้วผสมกับหัวกะทิสด คั้นเอาน้ำดีมกร่อนอาหารมื้อเช้าครั้งเดียว. ถ้า 3 ชั่วโมงยังไม่ถ่าย ให้กินยาระบายดีเกลือตามจำนวนที่ใช้ ผู้ใหญ่ไม่เกิน 25 ผล (เต็กใช้เท่าอายุ 1 ปีต่อ 1 ผล แต่ไม่เกิน 25 ผล). ใช้ถ่ายพยาธิปากขอและพยาธิเลี้นด้วย. ห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 10 ปี, หญิงตั้งครรภ์หรือหลังคลอดใหม่ๆ, หรือผู้ป่วยโรคอื่นๆ กิน, ระวังอย่ากินเกินขนาด และกินแล้วถ้ามีอาการอื่น เช่น ท้องเดิน หรือตามัว ให้รีบไปหาหมอทันที.

14. แก้พิษแมงกะพรุนไฟ (ใช้ภายนอก)

14.1 ผักบุ้งทะเล

ใช้ใบผักบุ้งทะเลขี้อาบน้ำ ทาให้เปียกอยู่่เสมอ.

14.2 พิก

เอาไส้ในจากผลพิกพอก เปลี่ยนยาวันละ 2-4 ครั้ง.

14.3 ว่านหางจระเข้

ใช้วุ่นจากใบทابปอยๆ.

15. ใช้แก้แพ้อากเสบและแมลงสัตว์กัดต่อย (ใช้ภายนอก)

15.1 ขมิ้นชัน

ใช้เหง้ายาวประมาณ 2 นิ้ว ฝนกับน้ำต้มสุก ทาบริเวณที่เป็น.

15.2 ตำลึง

ใช้ใบสด 1 กำมือ ตำแล้วคั้นอาบน้ำ ทาบริเวณที่เป็น.

15.3 พลู

ใช้ใบสด 1-2 ใบ ตำให้ละเอียดผสมกับเหล้าขาว ทาบริเวณที่เป็น ใช้ได้ผลดีกับลมพิษ.

15.4 เสลดพังพอน

ใช้ใบสด 1 กำมือ ตำให้ละเอียด คั้นเอาน้ำ ทาบริเวณที่เป็น หรือตำผสมเหล้าเล็กน้อยก็ได้.

16. แก๊ไฟใหม่ นำร้อนลวก (ใช้ภายนอก)

16.1 น้ำบาก

ใช้ต้นสด 1 กำมือ ตำให้ละเอียด พอกหรือทาบริเวณที่เป็นบอย ๆ.

16.2 มะพร้าว

นำมันมะพร้าว 1 ส่วน ใส่ในภาชนะ คนพร้อม ๆ กับเติมนำปูนใส 1 ส่วน ทีละน้อยจนเข้ากันดี แล้วใช้ทาบ่อย ๆ.

16.3 ว่านหางจระเข้

ใช้วุ้นจากใบทาบ่อย ๆ.

17. ริดสีดวงทวาร

17.1 เพชรสังฆาต

ใช้เดาขนาด 2-3 องคุลี สอดใส่ลงในกล้ามสุก กิน 10-15 วัน.

18. แก้ลมพิษ (ใช้ภายนอก)

18.1 พลู

ใช้ใบพลูสดตำให้ละเอียดผสมกับเหล้า ทาบอยๆ.

19. แก้อาการวิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน

19.1 กะเพรา

ใช้ใบและยอดหั้งสดและแห้งประมาณ 1 กำมือ (สด 25 กรัม, แห้ง 4 กรัม) ต้มเอาน้ำดื่ม.

19.2 ขิง

ใช้เหง้าแก่สดขนาดหัวแม่มือ (5 กรัม) ทบปี๊ยะแตก ต้มเอาน้ำดื่ม.

19.3 ยอด

ใช้ผลดิบหรือผลห่ำสด ผ่านเป็นชิ้นบางๆ ย่างให้เหลือง ต้มหรือชงดีม ใช้ครั้งละประมาณ 2 กะมีอ (10-15 กรัม).

20. ข่าเหา (ใช้ภายนอก)

20.1 น้อยหน่า

ใช้เมล็ดในสดประมาณ 10 เมล็ด หรือใบสดประมาณ 1 กะมีอ (15 กรัม) ตำให้ละเอียด ผสมกับน้ำมันมะพร้าวประมาณ 1-2 ช้อนโต๊ะ ขี้อี้ให้ทั่วศีรษะ ใช้ผ้าคลุมโพกไว้ประมาณครึ่งชั่วโมง แล้วสะพมให้สะอาด (ระวังอย่าให้เข้าตา) ทำติดต่อกัน 2-3 วัน.

21. หีด

21.1 ปีบ

ใช้ดอกที่ตากแห้งมวนเป็นบุหรี่สูบ.

21.2 ลำโพง

ใช้ดอกที่ตากแห้งมวนเป็นบุหรี่สูบ.

21.3 หนูมานประสาṇกາຍ

ใช้ช่อใบสด 7-10 ช่อ ใส่น้ำ 2-4 แก้ว ต้มให้เดือดนาน 20-30 นาที กินวันละ 2 ครั้ง เช้าและเย็น ครั้งละครึ่ง-1 แก้ว.

22. แก้ไอและขับเสมหะ

22.1 ชิง

ใช้ผงกับน้ำมันนา แทรกเกลือเล็กน้อย ใช้ภาดคอดหรือจิบบ่ออยๆ.

22.2 ตีปีลี

ใช้ผลแก่แห้งประมาณครึ่งผล ผงกับน้ำมันนา แทรกเกลือเล็กน้อย ใช้ภาดคอดหรือจิบบ่ออยๆ.

22.3 เพกา

ใช้เม็ดครั้งละครึ่ง-1 กำมือ (หนัก 1 กรัม ครึ่ง-3 กรัม) ใส่น้ำประมาณ 300 มล. ต้มไฟอ่อนพอเดือดนานประมาณ 1 ชั่วโมง กินวันละ 3 ครั้ง.

22.4 มะขาม

ใช้เนื้อในฝักแก่หรือมะขามเปียกจิมเกลือกิน
พอสมควร.

22.5 มะแวงเครื่อ

ใช้ผลแก่สด 5-10 ผล โขลกพอแหลก คั้นเอา
แต่น้ำ ใส่เกลือเล็กน้อย กินบ่อยๆ, หรือใช้ผล
สดเคี้ยวแล้วกลืนหั้งน้ำและเนื้อ กินบ่อยๆ จน
กว่าอาการจะดีขึ้น.

22.6 มะแวงตัน

ใช้เช่นเดียวกับมะแวงเครื่อ.

22.7 มะนาว

ใช้ผลสดคั้นเอาน้ำ ใส่เกลือเล็กน้อย หรือคั้น
เอาน้ำผสาน้ำผึ้ง (1 ต่อ 3 ส่วน) จิบบ่อยๆ หรือ
ฟานบางๆ จิมเกลืออม.

22.8 เสนียด

ใช้น้ำที่คั้นได้จากใบสดผสมกับน้ำผึ้ง หรือน้ำ
ที่คั้นได้จากขิงสด เอาอย่างละเท่าๆ กัน จิบกิน
แก้ว ครั้งละ 1-2 ช้อนชา ใช้เวลา ໄວหรือมี
เสเมะมาก.

การดำรงชีวิตโดยธรรม

มนุษย์เป็นล่วนหนึ่งของธรรมชาติ
สัมพันธ์อยู่กับสิ่งทั้งหลายในธรรมชาติ
ทั้งพืช สัตว์ ตลอดไปจนถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิต

การมีธรรมะก็คือ
การเข้าใจธรรมชาติ
และปฏิบัติตัวสอดคล้องกับธรรมชาติ
ที่เรียกว่าเป็นอยู่โดยธรรม
หรือดำรงชีวิตโดยสมควร

การดำรงชีวิตโดยสมควรนั้น
จะทำให้มนุษย์อยู่เป็นสุขและเกิดโกรอน้อย

ຄູ່ມືອໜວຍພາບ

ກດຈຸດຫຍຸດອາກາຮ

จุดแก้ปวดหัว

ตำแหน่ง

จุดดังกล่าวอยู่ตรงรอยบุ๋มตรงท้ายทอย แนวเดียวกับกับกหุ.

วิธีกด

ใช้หัวแม่มือหันสองกذاลงบนจุดดังกล่าว นิ้วที่เหลืออีก 4 นิ้วการออกจับหัวให้แน่น (เพื่อจะทำให้กดจุดได้สะดวกขึ้น) ให้กดนานสัก 2-3 นาที หรือนานกว่านี้ก็ได้.

จุดแก้ปวดหัว

ตำแหน่ง

จุดดังกล่าวอยู่ตรงรอยบุ๋มหลังจุดกึ่งกลางระหว่างทางคิว กับทางตาห่างออกไปประมาณ 1 นิ้ว.

วิธีกด

ใช้นิ้วซี่หรือนิ้วหัวแม่มือหันสองกذاลงบนจุดทั้งสองข้าง กดและนานสัก 2-3 นาที หรือนานกว่านี้ก็ได้.

จุดแก้ปวดหัวและปวดฟัน

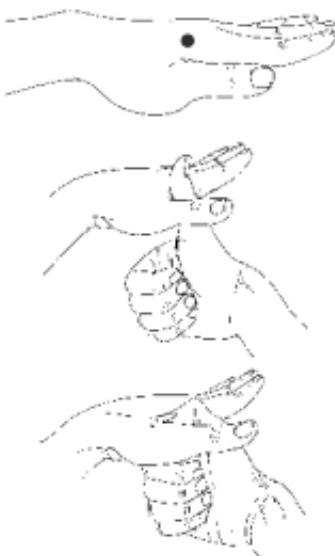
ตำแหน่ง

1. ค่าว่าฝ่ามือลง ให้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วนิ้วชี้แบบซิดติดกัน, จุดดังกล่าวจะอยู่ตรงจุดสูงสุดของกล้ามเนื้อที่นูนขึ้นมาระหว่างนิ้วหัวสอง.

2. ให้การหัวแม่มือและนิ้วนิ้วออก, ใช้หัวแม่มืออีกข้างหนึ่ง (ตรงรอยแบ่งข้อหัวแม่มือข้อแรก) ทابลงบนกลางร่างกาย.

วิธีกด

ให้ใช้นิ้วหัวแม่มืออีกข้างหนึ่งกดลงตรงจุดนั้น (ในกรณีที่กดตัวเอง), หรือถ้าให้คนอื่นกดให้, อาจกดจุดบนมือทั้งสองข้างพร้อมๆ กัน, ประมาณ 3-5 นาที.

จุดแก้เป็นลม

ตำแหน่ง

อยู่ตรงร่องใต้จมูก, แบ่งร่องนี้ออกเป็น 3 ส่วน, จุดดังกล่าวจะอยู่ห่างลงมาจากจมูก $1/3$ หรืออยู่เหนือริมฝีปาก $2/3$ ส่วน.

วิธีกด

ใช้ปลายนิ้วหัวแม่มือกดลงบนจุดแก้เป็นลม, อีกนิ้วที่เหลือจับคางไว้ (ถ้าใส่พันปลอมให้อาพันปลอมออก), ค่อยๆ กดหัวแม่มือแล้วคลึงเบาๆ (ถ้ากดหนักเกินไปจะทำให้ชาและเจ็บ), กดและคลึงลักษณะ ผู้ป่วยจะค่อยๆ รู้สึกตัว.

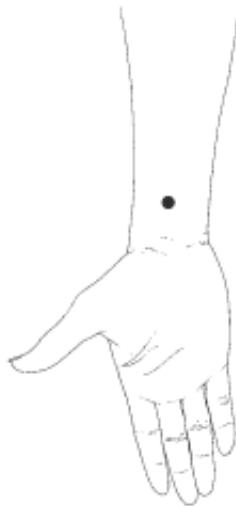
จุดแก้เมารถ มาเรือ อาเจียน

ตำแหน่ง

จุดดังกล่าวอยู่ท่ามกลางเส้นข้อมือ
ระหว่างเอ็นหั้งสอง, โดยห่างจาก
เส้นข้อมือประมาณ 2 นิ้ว.

วิธีกด

ให้ใช้หัวแม่มือกดจุดดังกล่าวทั้ง
2 ข้าง, ให้กดอยู่สักครู่จนอาการดี
ขึ้นจึงหยุดกด.

จุดแก้ปวดฟัน

ตำแหน่ง

ให้กัดฟัน gramm ทั้ง 2 ข้าง, จุดดัง
กล่าวจะอยู่ตรงรอยนูนขึ้นของกล้าม-
เนื้อตรงแก้มทั้ง 2 ข้าง.

วิธีกด

ใช้นิ้วหัวแม่มือกดและคลึงเบาๆ
บนจุดดังกล่าว.

จุดแก้ปวดฟัน

ตำแหน่ง

จุดดังกล่าวอยู่ระหว่างนิ้วกลาง กับนิ้วนาง บนฝ่ามือ ใต้ตั้งม่านนิ้ว ประมาณ 1 นิ้ว.

วิธีกด

ใช้นิ้วหัวแม่มือกดและคลึงเบาๆ บนจุดดังกล่าว.

จุดแก้เลือดกำเดาออก

ตำแหน่ง

ติ่งเล็ก ๆ หน้ารูหูทั้งสองข้าง.

วิธีกด

ให้ผู้ป่วยนั่งหรือยืน และใช้นิ้วชี้กดลงบนบริเวณติ่งเล็ก ๆ หน้ารูหูทั้ง 2 ข้าง, โดยกดติ่งนั้นให้ปิดรูหู, ความแรงในการกดให้อยู่ในระดับที่ผู้ป่วยทนได้ (อย่าแรงเกินไปจนเจ็บ), กดนาน 2-3 นาที เลือดกำเดาก็จะหยุดไหล.

จุดแก้หัวดัดจมูก 缓解鼻梁

จุดดังกล่าวอยู่ข้างจมูกตรงร่องแก้ม.

วิธีกด

ใช้มือและใช้หัวแม่มือกดลงบนจุดดังกล่าว, และค่อยๆ ถูเข้าไปตามแนวสันจมูกจนถึงขอบตา, ให้ทำอย่างนี้ลักษณะ 20 ครั้ง, หรือจนมีความรู้สึกร้อนบริเวณจมูก.

จุดช่วยให้หลับ (นอนไม่หลับ)

ตำแหน่ง

จุดดังกล่าวอยู่ตรงด้านในของร้อยพับข้อมือ อยู่ตรงรอยบุ่มพอดี.

วิธีกด

ใช้หัวแม่มือข้างหนึ่งกดอีกข้างหนึ่ง (ในกรณีที่กดตัวเอง), กดตรงจุดแล้วคลึงเบา ๆ, หรือถ้าให้คนอื่นกดให้ก็อาจกดจุดทั้ง 2 ข้างพร้อมกัน, ให้กดประมาณ 3-5 นาที ก็จะเกิดความรู้สึกอยากจะหลับ (ขณะที่กดให้รวมจุดสนใจไปยังจุดดังกล่าว อย่าคิดเรื่องอื่น จะทำให้หลับเร็วขึ้น).

จุดแก้สะอึก

ตำแหน่ง

จุดดังกล่าวอยู่ตรงหัวคิวทั้ง 2 ข้าง.

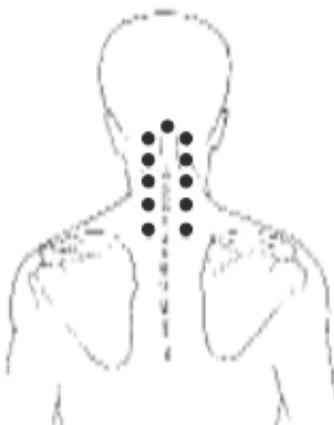

วิธีกด

ให้ผู้สะอึกนั่งตรง หรือนอนหงาย แล้วใช้หัวแม่มือ ทั้ง 2 ข้างกดลงบนจุดดังกล่าว ที่เหลืออีก 4 นิ้วจับหัวไว้ ให้กดเบาๆ แล้วค่อยๆ เร่งขึ้นประมาณ 3-6 นาที พอย้ายสะอึกจึงหยุดกด.

กดนวดช่วยการถ่าย (ระยะห้อง)

ในคนที่ห้องผูก หรืออยากถ่ายอุจจาระแล้วถ่ายไม่ออก อาจช่วยให้ถ่ายออกได้ โดยขณะที่นั่งถ่ายอยู่ ให้ใช้หวแม่มือกดที่ท้ายทอยตรงเส้นกลางหลัง แล้วกดเลื่อนอย่างช้าๆ เรื่อยลงมาตรงเส้นกลางหลังจนถึงต้นคอ หรือจะกดลงตรงแนวกล้ามเนื้อ 2 ข้างของเส้นกลางหลังจากท้ายทอยลงมาถึงต้นคอ ก็ได้ โดยกดเลื่อนลงมาทีละข้าง ให้ทำซึ่นนี้หลายๆ ครั้ง สักพักกล้ามสั้นจะบีบตัวกระตุนให้เกิดลมเบ่ง ทำให้อุจจาระออกได้.

แม่ทุกคน คือ หมอชาวบ้าน

“หมอชาวบ้าน” พูดอยู่เสมอ ๆ ว่า
ที่พวกร어요ดชีวิตกันมาจนบัดนี้นั้น

ส่วนใหญ่ไม่ใช่ เพราะหมอหรือโรงพยาบาล
แต่เพราะเมื่อ
แม่ทุกคนเป็นหมอชาวบ้านทั้งล้าน

ยิ่งส่งเสริมให้แม่มีความรู้ดีขึ้นเท่าไร
ยิ่งเป็นผลดีต่อประชาชน
ในอนาคตมากขึ้นเท่านั้น

คู่มือสอนชาวบ้าน ภาคผนวก 1

ข้อแนะนำในการใช้ยา

ข้อแนะนำในการใช้ยา

1. ควรใช้ยาที่รู้จักคุณและโภชเป็นอย่างดีแล้ว.
2. เลือกใช้ยาเป็นตัวๆ ตามอาการและสาเหตุของโรค.
3. ควรกินยาให้ได้ขนาด (เทียบตามอายุ), และเมื่ออาการดีขึ้นแล้วก็ต้องกินให้ครบตามกำหนด ระยะเวลาของยาแต่ละชนิด โดยเฉพาะกลุ่มยาปฏิชีวนะ.
4. เมื่อกินยาหรือใช้ยาแล้วอาการไม่ดีขึ้น, หรือมีอาการรุนแรงขึ้น ควรไปหาหมอโดยเร็ว.
5. เมื่อกินยาหรือใช้ยาแล้วมีอาการแพ้ (เช่น มีลมพิษ, ผื่นแดง, ผื่นคัน, หนังตาบวม, หายใจหอบแน่น) ควรหยุดยาและปรึกษาหมอ. ผู้ที่มีประวัติแพ้ยา ก่อนใช้ยาครั้งต่อไปควรปรึกษาแพทย์หรือเภสัชกร.
6. ควรซื้อยาจากร้านขายยาที่รู้จักกันและไว้ใจได้.
7. เวลาซื้อยาควรบอกชื่อยาที่ต้องการเป็นตัวๆ อย่าให้คนขายหยิบยาซุ่ด, ยาซอง, หรือยาที่ไม่รู้จัก

สรรพคุณให้ เพาะอาจเป็นอันตรายได้, โดยเฉพาะยาที่เข้าสตีรอยด์ (เพร์ดินโซโลน, เดกซาเมชาน) และยาปฏิชีวนะ.

8. เด็กเล็ก, หญิงตั้งครรภ์และหญิงที่เลี้ยงลูกด้วยนมตัวเอง ต้องเลือกใช้ยาที่ไม่มีอันตรายต่อเด็กหรือทารกในท้อง.

ยาที่หญิงตั้งครรภ์ไม่ควรใช้

1. เหล้า.
2. บุหรี่.
3. ยาเสพย์ติด (เช่น ฟิน, เอโรอีน ฯลฯ).
4. yanon หลับ.
5. แอลส์เพริน.
6. ออร์โมนเพศ (เช่น เอสโตรเจน, โปรเจสเตอโรน, แอนโดรเจน ฯลฯ).
7. สตีรอยด์ (เช่น เพร์ดินโซโลน, เดกซาเมชาน ฯลฯ).
8. ชัลฟा.

9. เตตราไซคลีน.
10. ไดแอลนติน (ใช้รักษาโรคลมชัก).
11. ยาแก้คื่นไส้อาเจียน (ถ้าจำเป็นให้ใช้วิตามินบี 6).
12. ยาขับเลือดพวกเออร์กอต.

ยาที่หงุดหงิดลูกด้วยนมตัวเองไม่ควรใช้

1. ยารักษาโรคคอพอกเป็นพิษ.
2. ยาขับเลือดพวกเออร์กอต.
3. แอสไพริน.
4. ยานอนหลับและยากล่อมประสาท.
5. ซัลฟा.
6. เตตราไซคลีน.
7. ยาระบาย.
8. ยาคุมกำเนิด.
9. รีเซอร์พีน (ใช้รักษาความดันเลือดสูง).

ยาที่หาราไม่ควรใช้

1. เตตราไซคลีน.

2. คลอแรเม芬นิคอล.
3. ชัลฟ่า.
4. แอสไพริน.
5. ยาแก้หัวดแก้แพ้ (ในช่วงอายุ 2 สัปดาห์แรก).
6. ยาแก้ท้องเสีย-โลโมติล (Lomotil) ในหารกต่ำกว่า 6 เดือน, อิโมเดียม (Imodium) ในหารกต่ำกว่า 1 ปี.

ข้อแนะนำในการหาหมอ

1. ควรหาหมอทันทีเมื่อรักษาภัยเองแล้วไม่ดีขึ้น, หรือสงสัยว่ามีอาการรุนแรง.
2. เวลาหาหมอ อย่ากลัวหมอ, ต้องกล้าถามหมอให้รู้ว่าเป็นอะไร, และควรปฏิบัติตัวอย่างไร.
3. กินยาตามหมอบ้าง, ถ้าสงสัยให้ถามหมออย่างละเอียด.
4. อย่าขอให้หมอดีดยา, ให้น้ำเกลือ, หรือจ่ายยาโดยไม่จำเป็น.
5. เมื่อรักษาครั้งแรกแล้วไม่ดีขึ้น ควรกลับไปหา

หมอกคนเดิมก่อนจะเปลี่ยนหมอ.

6. ควรหาหมอที่รู้จักมักคุ้น ไว้ใจได้ และมีลักษณะดังนี้
 - 6.1 ไม่ฉีดยาหรือให้น้ำเกลือคนไข้โดยไม่จำเป็น.
 - 6.2 ไม่จ่ายยาหลายอย่างเกินความจำเป็น.
 - 6.3 ไม่ใช้คำพูดที่ทำให้คนไข้ตกใจกลัว.
 - 6.4 อธิบายแนะนำให้คนไข้ทราบถึงโรคที่เป็นและข้อควรปฏิบัติ.
 - 6.5 ยินดีตอบคำถามของคนไข้.
 - 6.6 ยินดีแนะนำคนไข้ไปโรงพยาบาลหรือหาหมอที่เชี่ยวชาญกว่า เมื่อเห็นว่าอาการของคนไข้ไม่ดีขึ้นหรือทรุดหนัก.
 - 6.7 มีความเป็นกันเองและมีน้ำใจโอบอ้อมอารี.
 - 6.8 ไม่คิดค่ายาและค่ารักษาแพงเกินไป.

ข้อแนะนำในการใช้ยาฉีดและน้ำเกลือ

ยาฉีด ควรจะใช้เมื่อ

1. กินยาไม่ได้ เช่น อาเจียนมาก, หมดสติ, คนไข้

- ก่อนและหลังผ่าตัด ฯลฯ.
2. มีอาการรุนแรงที่ต้องรีบแก้ไขด่วน เช่น ปวดห้องรุนแรง, ซัก, ไม่รู้สึกตัว, หอบหืด, ติดเชื้อรุนแรง, มีอาการแพ้รุนแรง ฯลฯ.
 3. ต้องใช้ยาที่ไม่มีชนิดกิน เช่น สเตรปโตไมซิน, กานาไมซิน, วัคซีนต่างๆ, เชรุ่มแก้พิษต่างๆ, อินซูลิน (รักษาเบาหวาน) ฯลฯ.

น้ำเกลือ ควรใช้เมื่อ

1. อาเจียนมากจนกินไม่ได้, ห้องเสียมากจนหน้ามืด, หรือหอบหืดรุนแรง.
2. ซื้อก 醉 ก เช่น เสียเลือดมาก, เป็นไข้เลือดออกรุนแรง ฯลฯ.
3. เป็นลม หมดสติ หลังดื่มน้ำเย็นมากๆ, หลังอดอาหาร, หรือหลังใช้ยาเกินขนาด.
4. กินข้าวและน้ำไม่ได้ เช่น คนที่หมดสติ ฯลฯ.
5. ต้องอดอาหารและน้ำก่อนและหลังผ่าตัด.
6. ต้องฉีดยาเข้าทางหลอดเลือดวันละหลาย ๆ ครั้ง.

ความสมดุลในชีวิตร่างกาย

ในธรรมชาติของมนุษย์

การออกกำลังกายเป็นเหตุหนึ่ง

ที่ทำให้เกิดความสมดุลในชีวิตร่างกาย

แต่โบราณนั้นต้องใช้แรงกายเป็นประจำ

ในการล่าสัตว์และทำไร่ไถนา

ในปัจจุบันเพราะการแบ่งกันเป็นผู้ชำนาญ

เฉพาะทางในอาชีพด้านต่างๆ

และการนำเอาเครื่องทุนแรงเข้ามาใช้

ทำให้มนุษย์หลายอาชีพมีการออกกำลังไม่พอ

ทำให้เกิดโรคต่างๆ ทั้งทางกายและทางใจ

คู่มือห้องช้าวบ้าน
ภาคผนวก 2

การบริหารร่างกาย

การบริหารร่างกาย

การบริหารร่างกายเป็นประจำจะทำให้ร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยง่าย และถ้าเจ็บป่วยอยู่ จะทำให้อาการดีขึ้นเร็วกว่าการอยู่เฉย ๆ.

แม้แต่ผู้ป่วยที่นอนเบื้องอยู่กับเตียงก็บริหารร่างกายได้ โดยญาติมิตร แพทย์ พยาบาล หรือคนใกล้ชิดทำให้ เช่น การบีบวนดให้ การเคลื่อนไหวแขนขาให้ การจับพลิกตัว หรือเปลี่ยนท่าให้ เป็นต้น.

เมื่อผู้ป่วยพoch่วยตนเองได้แล้ว ให้เคลื่อนไหวแขนขา พลิกตัว บิดตัว หรืออื่นๆ บนเตียง จนเริ่มจะเห็นอย่างชัด เมื่อหายเหนื่อยก็เริ่มใหม่ เป็นต้น.

เมื่อลังจากเตียงได้แล้ว ก็ช่วยพยุงเดิน หรือเกาะโต๊ะ เกาะผนังบ้านเดินเป็นช่วงสั้นๆ ก่อน แล้วค่อยๆ เดินไกลขึ้นๆ เมื่อไหренอยหรือไม่สบายให้นั่งพักเมื่อสบายดีแล้วก็เริ่มใหม่ ทำบ่อยๆ และจะแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ จากการเดิน ควรใช้การแกว่งแขนขณะนั่งหรือยืน บิดตัวก้มตัว หันศีรษะ และอื่นๆ ที่เป็นการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายด้วย.

เมื่อแข็งแรงขึ้น ก็ให้เดินเร็วขึ้น ไกลขึ้น ออกกำลังมากขึ้น เมื่อแข็งแรงขึ้นอีก ให้เดินจ้าสับกับเดินเล่น ต่อไปก็อาจจะวิ่งเหยาะๆ สับกับเดิน เมื่อแข็งแรงขึ้นไปอีก ก็อาจจะวิ่งเร็วสับกับวิ่งเหยาะๆ ได้.

ผู้ที่ว่ายน้ำเป็น การว่ายน้ำก็เป็นการบริหารร่างกายที่ดีอีกอย่างหนึ่ง.

การบริหารเพื่อแก้อาการเฉพาะแห่ง

1. แก้อาการปวดข้อ

ในขณะที่ข้อปวดมาก โดยเฉพาะถ้าข้อนั้นบวม แดง และ/หรือร้อนด้วย ควรให้ข้อนั้นอยู่เฉยๆ (พักข้อ) จนอาการปวดดีขึ้นแล้วจึงเคลื่อนไหวข้อนั้นช้าๆ เบาๆ (อย่าให้เจ็บมาก มีจะน้ำยาการอาเจริบ) ควรกดจุด หรือบีบวนดกล้ามเนื้อและเส้นในบริเวณนั้นที่ตึงแข็งหรือกดเจ็บ จะช่วยลดอาการปวดและ/หรือเมื่อยลงได้.

เมื่อข้อปวดน้อยลงและสามารถออกกำลังได้โดยไม่ปวดแล้ว ให้บริหารโดยการเกร็งกล้ามเนื้อรอบข้อนั้น

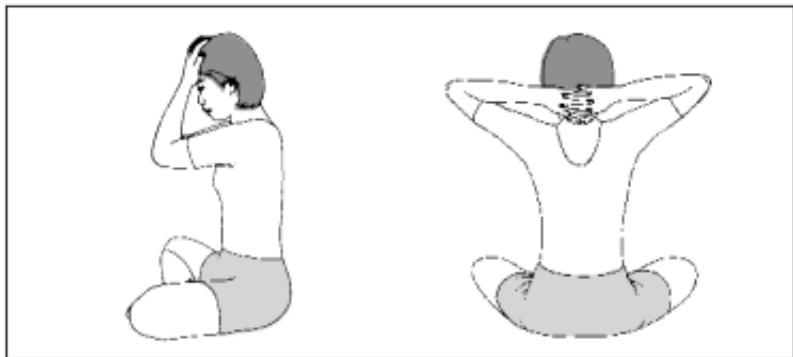
เพื่อให้กล้ามเนื้อและเส้นเอ็นรอบข้อนั้นแข็งแรงขึ้น เวลาเคลื่อนไหว ข้อนั้นจะได้มีอักเสบหรือกำเริบบ่อยๆ เช่น

ก. สำหรับอาการปวดคอ ให้ล แลงสะบัก ที่ทำให้คอเอียง หันคอไม่ได้ หรือที่เรียกว่า “ตกหมอน” ซึ่งเกิดจากกระดูกคอ (ข้อคอ) ทับเส้นประสาท คอ เมื่ออาการปวดคอดีขึ้นจนพองเกร็งคอได้แล้ว ให้บริหารคอดังนี้

- นั่งตัวตรง มองตรงไปข้างหน้า ใช้มือช่วยดันคีรฆะด้านซ้าย (เหนือหู) ไปทางขวา แต่ให้ขันคีรฆะไว้ โดยให้คีรฆะตรงตลอดเวลา ออกร่างดันเบาๆ ก่อนแล้วเกร็งคีรฆะสู่แรงมือไว้ ออกร่างดันเพิ่มขึ้นจนเริ่มจะรู้สึกเจ็บก็หยุดออกแรงเพิ่ม แล้วเกร็งคีรฆะสู่แรงมือไว้เป็นเวลา 10 วินาที (นับ 1-10 ช้าๆ)

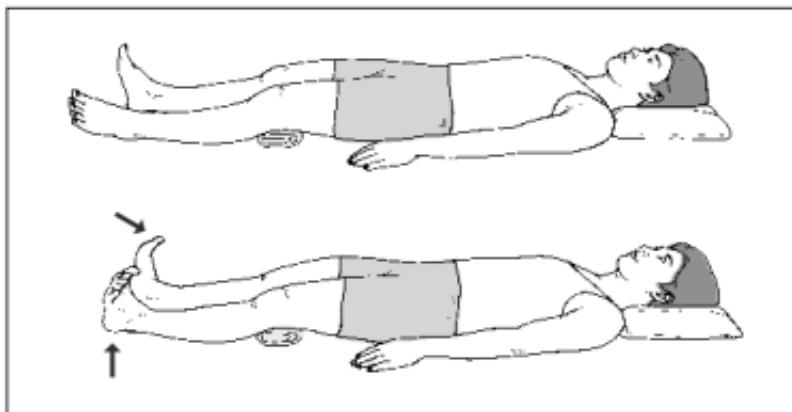

หลังจากนั้นจึงปล่อยมือจากคีรฆะ แล้วไปบริหารด้านขวา โดยใช้มือขวาดันคีรฆะด้านขวา ทำเช่นเดียวกับด้านซ้าย.

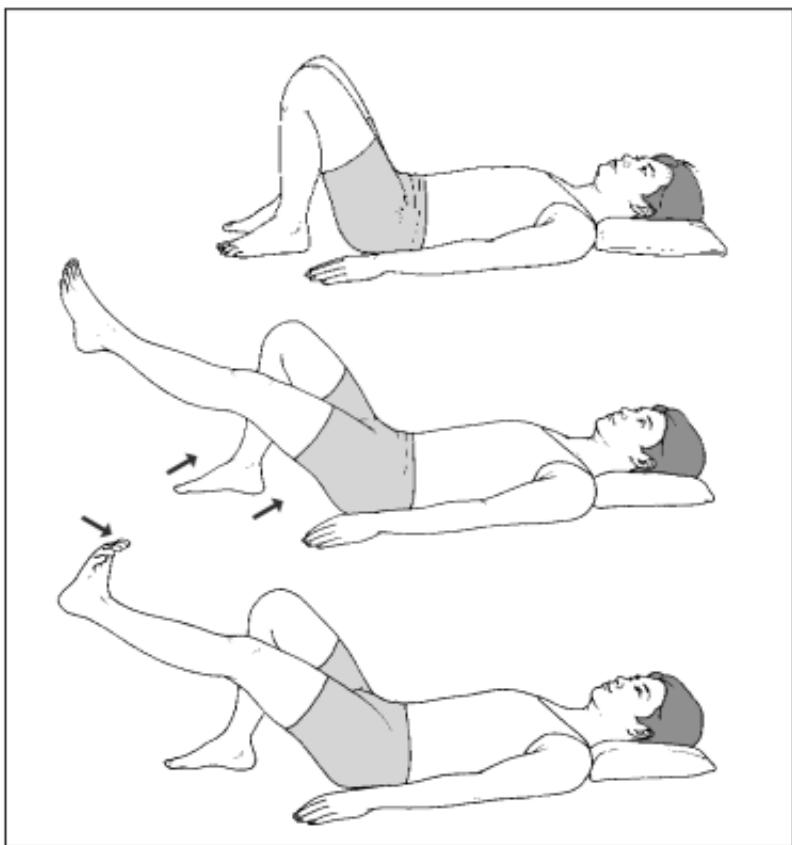
- ต่อไปกับบริหารด้านหน้า โดยใช้มือ 2 ข้าง ดันหน้าผากไปข้างหลัง แต่ขึ้นคีรฆะไว้ นับ 1-10 แล้วไปบริหารด้านหลัง โดยประسانมือ 2 ข้าง วางที่ห้ายทอย ดันคีรฆะไปข้างหน้า นับ 1-10 เป็นอันเสร็จสิ้นการบริหารคอ 1 ครั้ง (บริหารซ้าย-ขวา-หน้า-หลัง ครบ 1 ครั้ง) ให้บริหารคอ เช่นนี้วนละ 30-40 ครั้ง และต่อไปจะไม่ปวดคอ ให้ลื่น และสะบักอีก.

๑. สำหรับอาการปวดเข่า ที่เกิดจากการเสื่อมของข้อเข่า นอกจากจะต้องลดน้ำหนักร่างกายลง เพื่อที่เข่าจะไม่ต้องรับน้ำหนักมากแล้ว ให้บริหารเข่าดังนี้

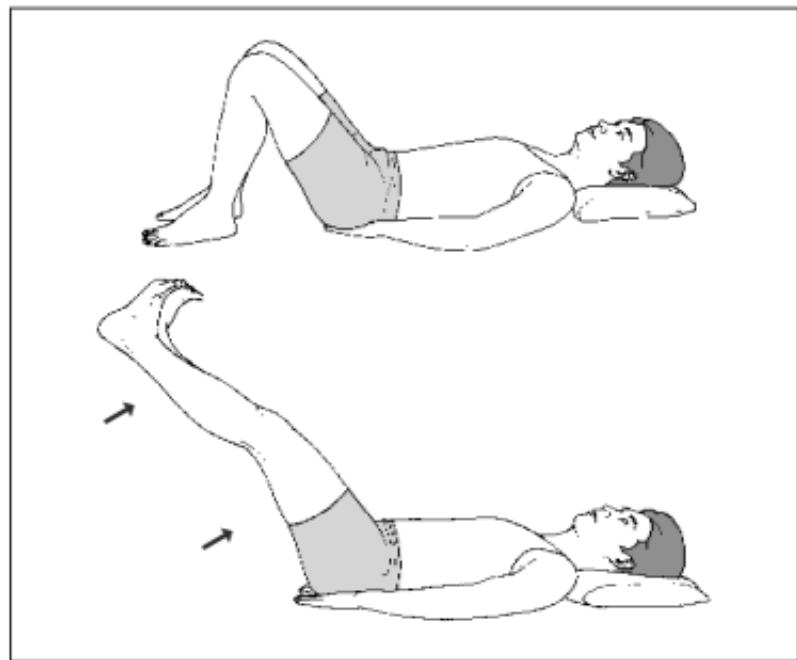

- ในท่านั่งหรือนอน เหยียดขา 2 ข้างออกไปให้ตรง มีหมอนเล็ก ๆ รองใต้ข้อพับ กระดกข้อเท้าขึ้นจนรู้สึกน่องตึงเต็มที่ แล้วเกร็งหัวเข่าให้สันเท้าลอยพ้นพื้น เกร็งแน่นไว้ชั่วหน้าเป็นเวลา 10 วินาที (นับ 1-10) แล้วพัก ทำสลับกันซ้ำนี้ไปเรื่อย ๆ จนเมื่อยหรือเหนื่อยก็หยุดพัก เมื่อไหร่ว่างก็ทำใหม่.
- ดูหน้า 207 “ท่าบริหารข้อเข่า”.

ค. สำหรับอาการปวดหลัง ดูเรื่อง “ปวดหลัง ปวดเอว” ประกอบ นอกจจากจะต้องลดน้ำหนักร่างกายให้หาย “ลงพุง” แล้ว ควรบริหารกล้ามเนื้อหลังและท้องโดยวิธีต่างๆ เช่น

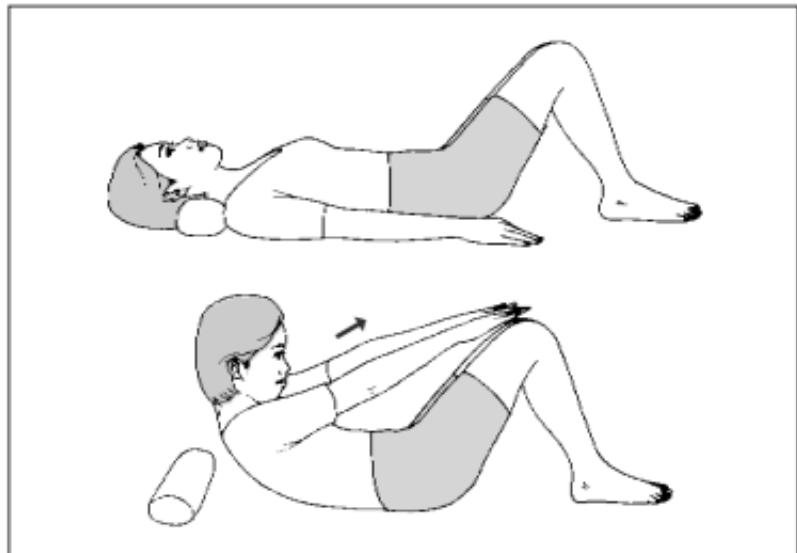

- ในท่านอนหนายชันเข่าหัก 2 ข้าง แขนวางข้างลำตัว เริ่มด้วยการยกขาข้างหนึ่งเหยียดตรงขึ้น ซ้ำๆ จนยกขึ้นต่อไปไม่ได้ แล้วกระดกข้อเท้าให้เกร็งอยู่ในท่านั้น 10 วินาที (นับ 1-10) แล้วอ放下ข้างนั้นลง สลับทำแบบเดียวกันกับขาอีกข้างหนึ่ง ทำสลับกันไปมา เช่นนี้จนเหนื่อย หรือเมื่อย ก็หยุดพัก เมื่อไหร่ว่างหรือสบายดีก็ทำใหม่ ควรทำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ก่อนลุกจากเตียงเวลาเข้า และก่อนนอน.
- เมื่อเข็งแรงขึ้นแล้ว ให้หนอนหนายชันเข่าหัก 2 ข้าง มือสองด้วยไส้สะโพก ยกขาหัก 2 ข้าง เหยียดตรงขึ้นพร้อมกันจนตึงและให้ขาแยกจากกันเล็กน้อย ให้เกร็งอยู่ในท่านั้น 10 วินาที (นับ 1-10) แล้วค่อยๆ วางฝ่าเท้าหัก 2 ข้างลงกับพื้นในท่าชันเข่า พักหายใจเข้าออก แล้วยกขาหัก 2 ข้างขึ้นใหม่ ยกขา-วางขาเช่นนี้จนเหนื่อยหรือเมื่อย ก็หยุดพัก (ดูหน้า 203).
- เมื่อไหร่ว่างหรือสบายดีก็ทำใหม่ ควรทำอย่างน้อย

วันละ 2 ครั้ง (ก่อนลุกจากเตียงเวลาเช้า และก่อนนอน) ครั้งละ 5-10 ครั้งในระยะแรก แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ.

- เมื่อแข็งแรงมากขึ้นและไม่ปวดหลังแล้ว ให้บริหารในท่าอนohnay ชั้นเช้า วางแขนข้างลำตัว แล้วพยายามเกร็งตัวลูกขึ้นมาด้านหน้าให้มาก ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เกร็งค้างไว้ 10 วินาที (นับ

1-10) แล้วค่อยๆ ปล่อยตัวกลับลงไปนอนในท่าเริ่ม ควรทำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง (เวลาเข้าและก่อนนอน) ครั้งละ 2-3 ครั้งในระยะแรก แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ.

2. แก้อาการข้อติด

อาการข้อติดมักจะร่วมกับอาการปวดข้อ โดยเฉพาะเวลาเคลื่อนไหว ข้อที่ติด อาการข้อติดอาจเกิดหลังอาการปวดข้อจากสาเหตุอะไรได้ เช่น อุบัติเหตุ

ข้ออักเสบ เป็นต้น หรือเกิดจากการไม่ได้ใช้ข้อนั้นเป็นเวลานานๆ เช่น อัมพาต ไม่รู้สึกตัว กลัวเจ็บ เป็นต้น. การแก้ปัญหาข้อติดคืด คือ การบริหารโดยการเคลื่อนไหวข้อนั้นบ่อยๆ ในระยะเริ่มแรกอาจเคลื่อนไหวแต่เพียงเล็กๆ น้อยๆ ก่อน โดยใช้อาการเจ็บมากเป็นตัวกำหนด (ถ้าเจ็บพอทันได้ต้องยอมเจ็บ แม้ว่าคนตาจะร่วงบ้างก็จำเป็น มีจะนั่นข้อที่ติดอยู่จะไม่หายติดและจะเคลื่อนไหวไม่ได้ตลอดไป).

ถ้าเจ็บมาก อาจใช้แซ่น้ำร้อน (ที่พอกนได้) ถ้าเป็นที่มือและเท้า หรือใช้ถุงน้ำร้อนประคบถ้าเป็นที่ข้อศอก ข้อเข่า หรือไหล่ หรือใช้ครีมน้ำมันระหว่างวัดลักษณะ แล้วค่อยเคลื่อนไหวข้อที่ติดนั้น.

ถ้าทำเองไม่ได้ ให้ผู้อื่นทำให้ก็ได้ และต้องยอมเจ็บไม่ว่าจะทำเองหรือให้ผู้อื่นทำ มีจะนั่นจะไม่ได้ผล.

หมายเหตุ :

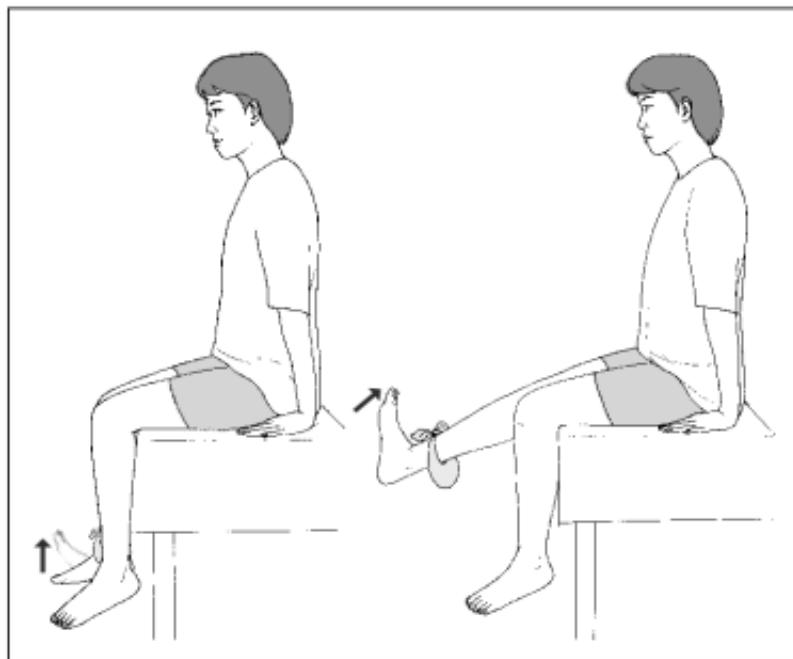
1. การบริหารร่างกายในกรณีต่างๆ ควรจะบริหารการหายใจด้วย นั่นคือ ควรจะหายใจเข้าและออก

ให้เหมาะสมหรือพอดีกับการเคลื่อนไหวร่างกายในแต่ละท่า ซึ่งจะเป็นการบริหารการหายใจ (บริหารปอด) และฝึกสมาร์ท (บริหารจิต) ไปด้วยพร้อมกัน.

2. การบริหารร่างกายควรจะทำตามสภาพ (ตามกำลัง) ของแต่ละคน และต้องเริ่มทำการน้อยไปหามากอย่าทำเกินกำลังหรือจนเกิดอาการไม่สบาย เพราะจะทำให้กลัวหรือไม่กล้า去做 กำลังอีก.
3. การบริหารร่างกายควรจะทำสม่ำเสมอ เป็นประจำถ้าทำๆหยุดๆ จะทำให้เกิดอาการปวดเมื่อยหรืออาการไม่สบายอื่นๆ ได้ง่าย และจะไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร.
4. การบริหารร่างกายควรจะทำให้สgapที่ไม่รีบร้อน ฉุกกะทุกสถานที่ที่ไม่แออัด อากาศปลอดโปร่ง (ไม่มีมลพิษ) และปลอดภัย (สำหรับผู้ที่ยังไม่แข็งแรง ควรมีคนที่แข็งแรงอยู่ด้วยเพื่อช่วยเหลือ).

ท่าบริหารข้อเข่า

นั่งห้อยขาบนเก้าอี้หรือโต๊ะ มือยันพื้นเก้าอี้หรือเอนตัวพิงพนัก (ถ้ามี) กระดกข้อเท้าขึ้นจนตึงแล้วเหยียดข้อเข่าให้ข้ายื่นออกตรงๆ อย่างช้าๆ แล้วเกร็งเข่าให้อยู่ในท่านี้ประมาณ 5-10 วินาที ค่อยๆ วางขาลงอย่างช้าๆ พักแล้วเหยียดขาอีกข้างหนึ่งแบบเดียวกัน ทำสลับกันข้างละ 10 ครั้ง วันละ 3 ชุด.

บางท่านที่ข้อเข่าแข็งแรงอาจจะเพิ่มแรงต้านทานด้วยก้อนน้ำหนัก โดยใช้ถุงทราย (อาจใช้ถุงพลาสติกที่มีหูหิ้ว ซึ่งรายตามน้ำหนักที่ต้องการ) หนัก 0.5 กิโลกรัม คล้องที่ข้อเท้า แล้วค่อยๆ ยกขาขึ้นตรงๆ เกริ่งข้าไว้ประมาณ 5-10 วินาที จึงวางขาลงพัก แล้วทำใหม่ 10 ครั้ง วันละ 3 ชุดเช่นกัน.

ทำไมต้องดูแลรักษาตนเอง

ในวันนี้ ๆ ประชาชนร้อยละ 5 จะป่วยด้วยโรคใด โรคหนึ่ง ซึ่งหมายถึงว่าในประชากร 60 ล้านคนทั้งประเทศ จะมีผู้เจ็บไข้ 3,000,000 คน ในวันนี้ ๆ โรงพยาบาลทั้งของรัฐฯ และเอกชน ตลอดจนคลินิกแพทย์ส่วนตัว คงจะดูแลผู้ป่วยได้ไม่เกิน 200,000 คน ต่อวัน ที่เหลือก็ต้องช่วยตัวเองไปตามยถากรรม

ที่โรงพยาบาลของรัฐฯ นั้นก็แน่นแน่น จนผู้ป่วยแต่ละคนได้รับการตรวจลວງ ๆ เพียงนาทีสองนาที อันเป็นสภาพของบริการที่ลับสนวุ่นวายและไม่คุ้มค่า

หากประชาชน พระ ครู ทหาร ตำรวจ หรือไครก์ตามให้มากที่สุด มีโอกาสเรียนรู้เรื่องรักษาและป้องกันโรคเพื่อดูแลรักษาตนเอง และช่วยเหลือกันเองให้มากได้ ซึ่งจะสามารถจัดการกับเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยที่เป็น ๆ กันอยู่ได้ถึงร้อยละ 80-90 ก็จะลดความลับสน

วุ่นวายที่โรงพยาบาลต่าง ๆ ลง เปิดโอกาสให้แพทย์ พยาบาลให้บริการที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม ทำให้การรักษา พยาบาลเข้ารูปเข้าร้อยมากขึ้น และมีมนุษยธรรมมากขึ้น

ไม่มีครรภ์ลูกเท่าพ่อแม่

ไม่มีครรภ์กันเท่าญาติและเพื่อน

และไม่มีครรภ์เราเท่าตัวเราง

การที่พ่อแม่มีความรู้ดีที่สุดที่จะดูแลรักษาลูก

การที่ญาติและเพื่อนมีความรู้ดีที่สุดที่จะดูแลรักษา

ญาติและเพื่อน

และการที่ตัวของตัวเองมีความรู้ดีที่สุดที่จะรักษา
ตัวเอง

จึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ยิ่ง และเป็นความถูกต้อง

ขณะนี้วิธีการสาธารณสุขนานาชาติทราบดีว่า การดูแลรักษาตนเองเป็นคุณธรรม ในหลักการของการสาธารณสุขมูลฐานอันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล การดูแลรักษาตนเองจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง

“หมอยาบ้าน” ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการดูแลรักษาตนเองและการช่วยเหลือกันเอง โดยมีความรู้ความสามารถมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อประยัดทรัพย์ ประยัดเวลา และประยัดชีวิตของประชาชนคนไทยทั้งมวล

“หมօชาວบ້ານ” หมายถึง ໄຄ

หมօชาວบ້ານหมายถึงປະຊາຊົນທຸກຄົນ

ໄມ່ວ່າຈະເປັນຄົນເຈນຫຼືອວຣຍ
ໄມ່ວ່າຈະເປັນຄົນໃນຫນບທຫຼືອชาວກຽງ

ພ່ອແມ່ທຸກຄົນທີ່ຂວາງຂວາຍຮັກໝາລູກ
ຜູາຕີທີ່ຮັກໝາຜູາຕີ
ເພື່ອນທີ່ຮັກໝາເພື່ອນ

ພຣະສົງມີທີ່ຊ່ວຍສົງເຄຣະຫຼືປະຊາຊົນໃນເຮື່ອງຄວາມເຈັບໄຫ້
ຄຽງທີ່ຮັກໝາລູກຄືໝົຍຫຼືອชาວບ້ານ

ຫຼືອໄຄຣກີຕາມທີ່ຂວາງຂວາຍຊ່ວຍເຫຼືອກັນ
ໂດຍໄມ່ເຫັນແກ່ອາມີສລິນຈ້າງ

ທັງໝົດນີ້ແລ້ວຄື່ອໝາວບ້ານ

หากท่านได้รับผลดีจากหนังสือเล่มนี้
ขอให้ท่านมีกำลังใจ
ที่จะทำความดีเพื่อผู้อื่นต่อไปมากยิ่ง ๆ ขึ้น

สำหรับท่านที่สนใจรายการหนังสือคุณภาพอื่น ๆ
ในเครือสำนักพิมพ์หมوشawan
สามารถสอบถามหรือติดต่อขอรับรายละเอียดได้ที่
สำนักพิมพ์หมوشawan 36/6 ซอยประดิพัทธ์ 10
ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2278-1616, 0-2618-4710